

Obsah

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1841 ze dne 5. října 2016 o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie** 1
- Pařížská dohoda 4

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1842 ze dne 14. října 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 1235/2008, pokud jde o elektronické potvrzení o kontrole pro dovážené ekologické produkty a určité další prvky, a nařízení (ES) č. 889/2008, pokud jde o požadavky na konzervované nebo zpracované ekologické produkty a předávání informací⁽¹⁾** 19
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1843 ze dne 18. října 2016 o přechodných opatřeních k uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, pokud jde o akreditaci úředních laboratoří provádějících úřední testy na trichinely⁽¹⁾** 38
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1844 ze dne 18. října 2016 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 40
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1845 ze dne 18. října 2016, kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný pro žádosti o podporu na snížení produkce mléka podle nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1612 42

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1846 ze dne 4. července 2016 o opatření SA.41187 (2015/C) (ex 2015/NN) provedeném Maďarskem ve věci příspěvku podniků tabákového průmyslu na zdravotní péči (oznámeno pod číslem C(2016) 4049) ⁽¹⁾** 43
- ★ **Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1847 ze dne 4. července 2016 o státní podpoře SA.41612 – 2015/C (ex SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)), kterou provedlo Nizozemsko ve prospěch profesionálního fotbalového klubu MVV v Maastrichtu (oznámeno pod číslem C(2016) 4053) ⁽¹⁾** 53
- ★ **Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1848 ze dne 4. července 2016 o opatření SA.40018 (2015/C) (ex 2015/NN), které provedlo Maďarsko v souvislosti se změnou z roku 2014 týkající se poplatku za inspekci v maďarském potravinovém řetězci (oznámeno pod číslem C(2016) 4056) ⁽¹⁾** 63
- ★ **Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1849 ze dne 4. července 2016 o opatření SA.41613 – 2015/C (ex SA.33584 – 2013/C (ex 2011/NN)), které provedlo Nizozemsko ve vztahu k profesionálnímu fotbalovému klubu PSV v Eindhovenu (oznámeno pod číslem C(2016) 4093) ⁽¹⁾** 75

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2016/1841

ze dne 5. října 2016

o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), která se konala v Paříži ve dnech 30. listopadu až 12. prosince 2015, bylo přijato znění dohody o posílení celosvětové reakce na změnu klimatu.
- (2) Pařížská dohoda byla podepsána dne 22. dubna 2016 v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2016/590. ⁽²⁾
- (3) Pařížská dohoda vstoupí v platnost třicátým dnem ode dne, kdy své listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení uloží nejméně 55 smluvních stran UNFCCC, jež podle odhadu celkem odpovídají alespoň za 55 % celkových emisí skleníkových plynů. Mezi strany UNFCCC patří Unie a její členské státy. Ve svých závěrech ze dne 18. března 2016 Evropská rada zdůraznila, že je třeba, aby Unie a její členské státy uzavřely Pařížskou dohodu co nejdříve a včas, tak aby ke dni, kdy vstoupí v platnost, byly jejími stranami.
- (4) Pařížská dohoda nahrazuje přístup ustavený Kjótským protokolem z roku 1997.
- (5) Pařížská dohoda stanoví mimo jiné dlouhodobý cíl v souladu s cílem udržet globální nárůst teploty výrazně pod úrovní 2 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí a usilovat o to, aby tento nárůst nepřesáhl 1,5 °C. V zájmu dosažení tohoto cíle smluvní strany připraví, oznámí a budou zachovávat po sobě jdoucí vnitrostátné stanovené příspěvky.
- (6) Podle Pařížské dohody mají smluvní strany počínaje rokem 2023 provádět každých pět let celkové hodnocení na základě nejnovějších vědeckých poznatků a stavu provádění k danému dni, jehož účelem bude sledovat dosažený pokrok a zvažovat snížení emisí, přizpůsobení a poskytovanou podporu, a následný příspěvek každé smluvní strany má představovat pokrok vůči stávajícímu příspěvku dané smluvní strany a odrážet její nejvyšší ambice.

⁽¹⁾ Souhlas ze dne 4. října 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/590 ze dne 11. dubna 2016 o podpisu Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie (Úř. věst. L 103, 19.4.2016, s. 1).

- (7) V závěrech Evropské rady z 23. a 24. října 2014 týkajících se rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 byl schválen závazný cíl dosáhnout do roku 2030 v rámci celého hospodářství ve srovnání s rokem 1990 alespoň 40 % snížení domácích emisí skleníkových plynů. Dne 6. března 2015 Rada přijala tento příspěvek Unie a jejích členských států jako jejich zamýšlený vnitrostátně stanovený příspěvek, který byl předložen sekretariátu UNFCCC.
- (8) Komise ve svém sdělení připojeném k návrhu o podpisu Pařížské dohody jménem Unie zdůraznila, že globální přechod na čistou energii si žádá změny investičního jednání a pobídek v celém spektru politik. Klíčovou prioritou Unie je vytvořit odolnou energetickou unii, jež bude svým občanům zajišťovat bezpečnou, udržitelnou, konkurenceschopnou a cenově dostupnou energii. Aby toho bylo možné dosáhnout, je nutné pokračovat v ambiciózních opatřeních v oblasti klimatu a zajistit pokrok v dalších aspektech energetické unie.
- (9) Rada ve svých závěrech ze dne 18. září 2015 potvrdila, že Unie a její členské státy mají v úmyslu jednat v rámci Pařížské dohody společně, a uvítala záměr Norska a Islandu pořídit se na tomto společném postupu.
- (10) Bude včas dohodnut společný postup Unie a jejích členských států, který se bude týkat příslušné úrovně emisí přidělené Unii a jejím členským státům.
- (11) Podle čl. 4 odst. 16 Pařížské dohody je třeba o takovém společném postupu, včetně úrovně emisí přidělené každé smluvní straně v příslušném časovém období, informovat sekretariát.
- (12) Pařížská dohoda je v souladu s environmentálními cíli Unie uvedenými v článku 191 Smlouvy, konkrétně s cíli zachování, ochrany a zlepšování kvality životního prostředí, ochrany lidského zdraví a podpory opatření na mezinárodní úrovni určených k řešení regionálních a celosvětových problémů životního prostředí, a zejména boje proti změně klimatu.
- (13) Pařížská dohoda a prohlášení o pravomoci by tedy měly být schváleny jménem Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pařížská dohoda přijatá dne 12. prosince 2015 v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu se schvaluje jménem Unie.

Znění Pařížské dohody je připojeno k tomuto rozhodnutí.

Prohlášení o pravomoci připojené k tomuto rozhodnutí se rovněž schvaluje jménem Unie.

Článek 2

Předseda Rady jmenuje osobu zmocněnou nebo osoby zmocněné uložit jménem Unie listinu o ratifikaci spolu s prohlášením o pravomoci v souladu s čl. 20 odst. 1 Pařížské dohody u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 3

1. Členské státy se vynasnaží přijmout nezbytné kroky, aby své listiny o ratifikaci uložily současně s Uníí nebo co nejdříve poté.
2. Členské státy informují Komisi o svých rozhodnutích o ratifikaci Pařížské dohody či, podle okolností, o pravděpodobném datu dokončení nezbytných kroků.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po jeho přijetí.

V Bruselu dne 5. října 2016.

Za Radu
předseda
M. LAJČÁK

PŘEKLAD
PAŘÍŽSKÁ DOHODA

SMLUVNÍ STRANY TÉTO DOHODY

JAKOŽTO smluvní strany Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, dále jen „úmluva“,

PODLE Durbanské platformy pro posílenou činnost, založené rozhodnutím 1/CP.17 konference smluvních stran úmluvy na jejím sedmáctém zasedání,

USILUJÍCE o dosažení cíle úmluvy a řídíce se jejími zásadami, včetně zásady rovnosti a společných, i když rozdílných odpovědností a odpovídajících schopností, s ohledem na zvláštní vnitrostátní podmínky,

UZNÁVAJÍCE potřebu účinné a progresivní reakce na naléhavé hrozby změny klimatu na základě nejlepších dostupných vědeckých poznatků,

A UZNÁVAJÍCE TAKÉ specifické potřeby a zvláštní podmínky rozvojových zemí, jež jsou smluvními stranami této dohody, zejména těch, které jsou obzvláště zranitelné vůči nepříznivým účinkům změny klimatu, jak je stanoveno v úmluvě,

BEROUCE PLNĚ V ÚVAHU specifické potřeby a zvláštní situace nejméně rozvinutých zemí v souvislosti s financováním a přenosem technologií,

UZNÁVAJÍCE, že smluvní strany mohou být postiženy nejen změnou klimatu, ale také dopady opatření přijatých v reakci na ni,

ZDŮRAŽŇUJÍCE přirozený vztah mezi opatřeními, reakcemi a dopady změny klimatu na straně jedné a rovným přístupem k udržitelnému rozvoji a vymýcení chudoby na straně druhé,

UZNÁVAJÍCE zásadní prioritu zabezpečení potravin a skoncování s hladem a zvláštní zranitelnost systémů produkce potravin vůči nepříznivým dopadům změny klimatu,

BEROUCE V ÚVAHU nezbytnost spravedlivého přesunu pracovní síly a vytváření vhodné práce a kvalitních pracovních míst v souladu s rozvojovými prioritami vymezenými jednotlivými státy,

UZNÁVAJÍCE, že změna klimatu je společným problémem lidstva, smluvní strany by měly při přijímání opatření k řešení změny klimatu respektovat, podporovat a brát v úvahu své příslušné závazky v oblasti lidských práv, práva na zdraví, práv domorodých obyvatel, místních komunit, migrantů, dětí, osob se zdravotním postižením a lidí ve zranitelném postavení a práva na rozvoj, stejně jako rovnost pohlaví, posilování postavení žen a mezigenerační spravedlnost,

UZNÁVAJÍCE důležitost přiměřené ochrany a zvyšování propadů a rezervoárů skleníkových plynů uvedených v úmluvě,

ZAZNAMENÁVAJÍCE důležitost zabezpečení integrity všech ekosystémů, včetně oceánů, a ochrany biologické rozmanitosti, uznávané některými kulturami jako Matka Země, a zaznamenávajíce důležitost, jakou má pro někoho pojem „klimatická spravedlnost“, při přijímání opatření k řešení změny klimatu,

STVRZUJÍCE význam vzdělávání, odborného vzdělávání, povědomí veřejnosti, účasti veřejnosti, přístupu veřejnosti k informacím a spolupráce na všech úrovních v záležitostech řešených v této dohodě,

UZNÁVAJÍCE důležitost zapojení všech úrovní veřejné správy a různých činitelů, v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran, při řešení změny klimatu,

UZNÁVAJÍCE ROVNĚŽ, že udržitelný způsob života a vzorce udržitelné spotřeby a výroby, u nichž smluvní strany rozvinutých zemí zaujímají vedoucí postavení, hrají důležitou roli v řešení otázek změny klimatu,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Pro účely této dohody se použijí definice uvedené v článku 1 úmluvy. Dále se rozumí:

- a) „úmluvou“ Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu, přijatá v New Yorku dne 9. května 1992;
- b) „konferencí smluvních stran“ konference smluvních stran úmluvy;
- c) „smluvní stranou“ smluvní strana této dohody.

Článek 2

1. Cílem této dohody, která podporuje provádění úmluvy včetně jejího cíle, je zlepšit globální reakci na hrozby změny klimatu, a to v návaznosti na udržitelný rozvoj a úsilí o vymýcení chudoby, mimo jiné pomocí:

- a) udržení nárůstu průměrné globální teploty výrazně pod hranicí 2 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí a úsilí o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí, a uznání, že by to výrazně snížilo rizika a dopady změny klimatu;
- b) zvyšování schopnosti přizpůsobit se nepříznivým dopadům změny klimatu a posilování odolnosti vůči změně klimatu a nízkoemisního rozvoje způsobem, který neohrozí produkci potravin;
- c) sladění finančních toků s nízkoemisním rozvojem odolným vůči změně klimatu.

2. Tato dohoda se bude provádět podle zásady rovnosti a společných, i když rozdílných odpovědností a odpovídajících schopností, a se zřetelem na zvláštní vnitrostátní podmínky.

Článek 3

Všechny smluvní strany vypracují a sdělí své ambiciózní úsilí ve smyslu článků 4, 7, 9, 10, 11 a 13 jako vnitrostátně stanovené příspěvky ke globální reakci na změnu klimatu s cílem naplnit účel této dohody uvedený v článku 2. Úsilí všech smluvních stran bude představovat pokrok v průběhu času, přičemž současně se uznává, že pro účinné provádění této dohody je třeba podporovat smluvní strany rozvojových zemí.

Článek 4

1. Pro dosažení dlouhodobého teplotního cíle stanoveného v článku 2 budou smluvní strany usilovat o dosažení vrcholu globálních emisí skleníkových plynů co nejdříve s tím, že smluvním stranám rozvojových zemí bude dosažení tohoto vrcholu trvat déle, a poté budou podle nejlepších dostupných vědeckých poznatků emise urychleně snižovat, aby bylo dosaženo rovnováhy mezi antropogenními emisemi ze zdrojů a snížením skleníkových plynů pomocí propadů v druhé polovině tohoto století, na základě rovnosti a v návaznosti na udržitelný rozvoj a úsilí o vymýcení chudoby.

2. Každá smluvní strana připraví, sdělí a bude zachovávat další vnitrostátně stanovené příspěvky, kterých chce dosáhnout. Smluvní strany provádějí vnitrostátní mitigační opatření tak, aby dosáhly cílů těchto příspěvků.

3. Následný vnitrostátně stanovený příspěvek každé smluvní strany bude představovat pokrok vůči stávajícímu vnitrostátně stanovenému příspěvku dané smluvní strany a bude odrážet její nejvyšší možné ambice s přihlédnutím na její společné, i když rozdílné odpovědnosti a odpovídající schopnosti a s ohledem na zvláštní vnitrostátní podmínky.

4. Smluvní strany rozvinutých zemí by měly pokračovat ve své vůdčí roli tím, že se zaváží k absolutním redukčním emisním cílům v rámci celého hospodářství. Smluvní strany rozvojových zemí by měly nadále zvyšovat své mitigační úsilí a snažit se v průběhu času přejít k redukčním emisním cílům nebo k omezení emisí v rámci celého hospodářství s ohledem na zvláštní vnitrostátní podmínky.
5. Pro uplatňování tohoto článku bude smluvním stranám rozvojových zemí poskytována podpora v souladu s články 9, 10 a 11 s tím, že se uznává, že zvýšená podpora umožní smluvním stranám rozvojových zemí zvýšit ambice svých opatření.
6. Nejméně rozvinuté země a malé ostrovní rozvojové státy mohou připravit a oznámit strategie, plány a opatření pro nízkoemisní rozvoj s přihlédnutím na jejich zvláštní podmínky.
7. Vedlejší mitigační přínosy, plynoucí z adaptačních opatření, popřípadě plánů hospodářské diverzifikace smluvních stran, mohou přispět k mitigaci podle tohoto článku.
8. Při sdělení svého vnitrostátně stanoveného příspěvku všechny smluvní strany poskytnou informace nezbytné pro jeho srozumitelnost, transparentnost a porozumění v souladu s rozhodnutím 1/CP.21 a všemi příslušnými rozhodnutími konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody.
9. Každá smluvní strana sdělí vnitrostátně stanovený příspěvek každých pět let v souladu s rozhodnutím 1/CP.21 a všemi příslušnými rozhodnutími konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody a bude vycházet z výsledků globálního hodnocení uvedeného v článku 14.
10. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody na svém prvním zasedání zaváží společné časové rámce pro vnitrostátně stanovené příspěvky.
11. Smluvní strana může kdykoli upravit svůj stávající vnitrostátně stanovený příspěvek za účelem zvýšení svých ambicí, v souladu s pokyny přijatými konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody.
12. Vnitrostátně stanovené příspěvky sdělené smluvními stranami budou zaznamenány ve veřejném registru vedeném sekretariátem.
13. Smluvní strany odpovídají za své vnitrostátně stanovené příspěvky. Při započítávání antropogenních emisí a propadů odpovídajících jejich vnitrostátně stanoveným příspěvkům smluvní strany přiměřeně dbají na environmentální integritu, transparentnost, přesnost, úplnost, srovnatelnost a konzistentnost a zajistí zamezení dvojímu započítávání v souladu s pokyny přijatými konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody.
14. Při přípravě a realizaci mitigačních opatření ve vztahu k antropogenním emisím a propadům by měly smluvní strany v souvislosti s vnitrostátně stanovenými příspěvky brát s ohledem na ustanovení odstavce 13 tohoto článku v úvahu příslušné stávající metody a pokyny podle úmluvy.
15. Při uplatňování této dohody smluvní strany berou v úvahu zájmy smluvních stran, jejichž ekonomiky jsou nejvíce ovlivněny dopady opatření, kterými se čelí změně klimatu, a zvláště smluvních stran rozvojových zemí.
16. Smluvní strany, včetně organizací regionální hospodářské integrace a jejich členských států, které se dohodly, že budou jednat společně podle odstavce 2 tohoto článku, oznámí sekretariátu současně se svým vnitrostátně stanoveným příspěvkem podmínky takové dohody, včetně úrovně emisí přidělené každé smluvní straně v příslušném časovém období. O podmínkách takové dohody sekretariát následně uvědomí smluvní strany a signatáře úmluvy.
17. Každá smluvní strana takové dohody bude zodpovědná za svou úroveň emisí stanovenou v dohodě uvedené v odstavci 16 tohoto článku, v souladu s odstavci 13 a 14 tohoto článku a články 13 a 15.

18. Pokud smluvní strany, jednající společně, tak činí v rámci organizace regionální hospodářské integrace a spolu s ní, a pokud je taková organizace sama smluvní stranou této dohody, pak bude každý členský stát takové organizace regionální hospodářské integrace jednotlivě a společně s touto organizací odpovídat za svou úroveň emisí stanovenou v dohodě oznámené podle odstavce 16 tohoto článku, v souladu s odstavci 13 a 14 tohoto článku a s články 13 a 15.

19. Všechny smluvní strany by měly usilovat o formulování dlouhodobé strategie nízkemisního rozvoje a informovat o ní a mít přítom na paměti článek 2 a své společné, i když rozdílné odpovědnosti a odpovídající schopnosti, s ohledem na zvláštní vnitrostátní podmínky.

Článek 5

1. Smluvní strany by měly přijmout podle potřeby opatření k ochraně a zvyšování propadů a rezervoárů skleníkových plynů podle čl. 4 odst. 1 písm. d) úmluvy, včetně lesů.

2. Smluvní strany se vyzývají, aby přijaly opatření k uplatňování a podpoře, mimo jiné prostřednictvím finanční podpory vázané na výsledky, stávajícího rámce stanoveného v souvisejících pokynech a rozhodnutích již dohodnutých podle úmluvy pro: politické přístupy a pozitivní pobídky pro činnosti týkající se snižování emisí z odlesňování a znehodnocování lesů a roli zachování, udržitelného obhospodařování lesů a zvýšení zásob uhlíku v lesích v rozvojových zemích; a alternativní politické přístupy, například společné přístupy k mitigaci a adaptaci pro integrované a udržitelné obhospodařování lesů, a podle potřeby přítom potvrdily význam motivace k dosažení výhod bezuhlíkových řešení, které jsou spojovány s takovými přístupy.

Článek 6

1. Smluvní strany uznávají, že některé ze smluvních stran se rozhodnou dobrovolně spolupracovat při uplatňování svých vnitrostátně stanovených příspěvků, aby si mohly ve svých mitigačních a adaptačních opatřeních stanovit vyšší ambice a aby podpořily udržitelný rozvoj a environmentální integritu.

2. Smluvní strany, které se dobrovolně zapojují do spolupráce na postupech, v rámci kterých se využívají mezinárodně převáděné výsledky snižování emisí k dosažení vnitrostátně stanovených příspěvků, podporují udržitelný rozvoj a zajišťují environmentální integritu a transparentnost, včetně řízení, a uplatňují spolehlivý systém započítávání, aby mimo jiné zamezily dvojímu započítávání v souladu s pokyny přijatými konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody.

3. Využívání mezinárodně převáděných výsledků snižování emisí k dosažení vnitrostátně stanovených příspěvků podle této dohody je dobrovolné a je schvalováno zúčastněnými smluvními stranami.

4. Zřizuje se mechanismus, jenž má přispět ke snižování emisí skleníkových plynů a podpořit udržitelný rozvoj, podřízený pravomoci a vedení konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody, který mohou smluvní strany využívat na základě dobrovolnosti. Mechanismus bude pod dohledem orgánu určeného konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody a jeho cílem je:

- a) podporovat snižování emisí skleníkových plynů za současné podpory udržitelného rozvoje;
- b) motivovat veřejné a soukromé subjekty zmocněné jednotlivými smluvními stranami a usnadňovat jim účast na snižování emisí skleníkových plynů;
- c) přispívat ke snižování úrovně emisí v hostitelské smluvní straně, která bude mít prospěch z mitigačních opatření vedoucích ke snižování emisí, které může použít také jiná smluvní strana k plnění svého vnitrostátně stanoveného příspěvku;
- d) zajistit celkové snižování globálních emisí.

5. Snižování emisí vyplývající z mechanismu uvedeného v odstavci 4 tohoto článku nebude sloužit k prokázání plnění vnitrostátně stanoveného příspěvku hostitelské smluvní strany, pokud toto snížení použije k prokázání plnění svého vnitrostátně stanoveného příspěvku jiná smluvní strana.
6. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody zajistí, aby podíl z výnosů z činnosti v rámci mechanismu uvedeného v odstavci 4 tohoto článku byl použit k uhrazení administrativních výdajů a za účelem pomoci smluvním stranám rozvojových zemí, které jsou obzvláště zranitelné vůči nepříznivým účinkům změny klimatu, při úhradě nákladů na přizpůsobení se změně klimatu.
7. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody přijme na svém prvním zasedání pravidla, podmínky a postupy pro mechanismus uvedený v odstavci 4 tohoto článku.
8. Smluvní strany uznávají, že je důležité, aby měly k dispozici integrované, holistické a vyvážené netržní přístupy, jež by jim pomohly při plnění jejich vnitrostátně stanovených příspěvků, v souvislosti s udržitelným rozvojem a vymýcením chudoby, a to koordinovaným a účinným způsobem, podle potřeby mimo jiné prostřednictvím mitigace, adaptace, financí, přenosu technologií a budování kapacit. Tyto přístupy se zaměří na:
- a) podporu ambicí u opatření zaměřených na mitigaci a adaptaci;
 - b) zvýšení účasti veřejného a soukromého sektoru na uplatňování vnitrostátně stanovených příspěvků;
 - c) tvorbu příležitostí pro koordinaci různých nástrojů a příslušných institucionálních uspořádání.
9. Stanovuje se rámec pro netržní přístupy k udržitelnému rozvoji, který bude podporovat netržní přístupy uvedené v odstavci 8 tohoto článku.

Článek 7

1. Smluvní strany stanovují globální adaptační cíl zahrnující zvyšování adaptační kapacity, posilování odolnosti a snižování zranitelnosti vůči změně klimatu s cílem přispět k udržitelnému rozvoji a zajistit přiměřenou reakci v oblasti adaptace v souvislosti s teplotním cílem uvedeným v článku 2.
2. Smluvní strany uznávají, že adaptace je globální výzvou, které všichni čelí a která má místní, krajské, celostátní, regionální a mezinárodní rozměry, je klíčovou složkou dlouhodobé globální odpovědi na změnu klimatu a přispívá k ní a slouží k ochraně lidí, zdrojů obživy a ekosystémů, s ohledem na naléhavé a okamžité potřeby těch smluvních stran rozvojových zemí, které jsou obzvláště zranitelné vůči nepříznivým účinkům změny klimatu.
3. Adaptační úsilí smluvních stran rozvojových zemí bude uznáno podle podmínek, které přijme konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody na svém prvním zasedání.
4. Smluvní strany uznávají, že současná potřeba adaptace je významná, že vyšší úroveň mitigace mohou snížit potřebu dalšího adaptačního úsilí a že zvýšená potřeba adaptace může způsobit vyšší náklady na ni.
5. Smluvní strany uznávají, že adaptační opatření by se měla řídit přístupem, který vychází z dané země, je citlivý k otázkám rovnosti pohlaví, umožňuje účast všech a je plně transparentní a který zároveň bere v úvahu zranitelné skupiny, společenství a ekosystémy, a měla by vycházet z nejlepších dostupných vědeckých poznatků a, kde je to vhodné, z tradičních znalostí, znalostí původního obyvatelstva a místních znalostních systémů, s cílem začlenit adaptaci podle potřeby do příslušných socioekonomických a environmentálních politik a opatření.
6. Smluvní strany uznávají význam podpory adaptačního úsilí a mezinárodní spolupráce v této oblasti a důležitost zohlednění potřeb smluvních stran rozvojových zemí, zejména těch, které jsou obzvláště zranitelné vůči nepříznivým účinkům změny klimatu.

7. Smluvní strany by měly posílit spolupráci při podpoře adaptačních opatření a brát přitom v úvahu Cancúnský adaptační rámec, mimo jiné s ohledem na:

- a) sdílení informací, osvědčených postupů, zkušeností a ponaučení, podle potřeby i z oblasti vědy, plánování, politik a implementace týkající se adaptačních opatření;
- b) posilování institucionálních uspořádání, včetně těch podle úmluvy, které slouží této dohodě, aby byla podpořena syntéza příslušných informací a znalostí, a poskytování technické podpory a poradenství smluvním stranám;
- c) rozšiřování vědeckých znalostí o klimatu, včetně výzkumu, systematického pozorování klimatického systému a systémů včasného varování, způsobem, který informuje klimatické služby a podporuje rozhodování;
- d) pomoc smluvním stranám rozvojových zemí při určování postupů účinné adaptace, adaptační potřeby, priority, podporu poskytnutou a přijatou pro adaptační opatření a úsilí a výzvy a nedostatky, způsobem, který podpoří osvědčené postupy;
- e) zlepšování účinnosti a životnosti adaptačních opatření.

8. Odborné organizace a agentury Organizace spojených národů se vyzývají, aby podporovaly úsilí smluvních stran při provádění opatření uvedených v odstavci 7 tohoto článku, s ohledem na ustanovení odstavce 5 tohoto článku.

9. Každá smluvní strana se podle potřeby zapojí do procesů plánování adaptace a do realizace opatření, včetně vypracování nebo podpory příslušných plánů, politik nebo příspěvků, což může zahrnovat:

- a) realizaci adaptačních opatření, závazků nebo úsilí;
- b) proces vytváření a realizace národních adaptačních plánů;
- c) posouzení dopadů změny klimatu a zranitelnosti vůči ní s cílem vypracovat vnitrostátně stanovená prioritní opatření s ohledem na zranitelné osoby, místa a ekosystémy;
- d) sledování a vyhodnocování adaptačních plánů, politik, programů a opatření a vyvozování ponaučení z nich;
- e) budování odolnosti socioekonomických a ekologických systémů, mimo jiné prostřednictvím hospodářské diverzifikace a udržitelného hospodaření s přírodními zdroji.

10. Každá smluvní strana by měla vhodným způsobem pravidelně předkládat a aktualizovat adaptační sdělení, které může zahrnovat její priority, provádění a potřebu podpory, plány a opatření, aniž by to zvýšilo zátěž pro smluvní strany rozvojových zemí.

11. Adaptační sdělení uvedená v odstavci 10 tohoto článku budou podle potřeby pravidelně předkládána a aktualizována jako součást jiných sdělení nebo dokumentů či ve spojení s nimi, včetně národního adaptačního plánu, vnitrostátně stanoveného příspěvku uvedeného v čl. 4 odst. 2 nebo národního sdělení.

12. Adaptační sdělení uvedená v odstavci 10 tohoto článku budou zaznamenána ve veřejném registru vedeném sekretariátem.

13. Smluvním stranám rozvojových zemí bude za účelem provádění odstavců 7, 9, 10 a 11 tohoto článku poskytována průběžná a zvýšená mezinárodní podpora podle ustanovení článků 9, 10 a 11.

14. Globální hodnocení uvedené v článku 14 mimo jiné:

- a) uzná adaptační úsilí smluvních stran rozvojových zemí;
- b) posílí realizaci adaptačních opatření s ohledem na adaptační sdělení uvedená v odstavci 10 tohoto článku;

- c) přezkoumá přiměřenost a účinnost adaptace a podpory poskytované na adaptaci;
- d) posoudí celkový pokrok v plnění globálního adaptačního cíle uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 8

1. Smluvní strany uznávají důležitost odvrácení, co největšího snížení a řešení ztrát a škod způsobených nepříznivými účinky změny klimatu, včetně extrémních projevů počasí a událostí s pomalým nástupem, a roli udržitelného rozvoje při snižování rizika ztrát a škod.
2. Varšavský mezinárodní mechanismus pro otázky ztrát a škod způsobených nepříznivými dopady změny klimatu bude podléhat pravomoci a vedení konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody a může být podporován a posílen tak, jak určí konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody.
3. Smluvní strany by měly spolupracovat a usnadňovat řešení ztrát a škod způsobených nepříznivými účinky změny klimatu a v tomto ohledu posílit porozumění, opatření a podporu, mimo jiné, kde to bude vhodné, prostřednictvím Varšavského mezinárodního mechanismu.
4. V souladu s tím mohou oblasti spolupráce a usnadňování za účelem posílení porozumění, opatření a podpory zahrnovat:
 - a) systémy včasného varování;
 - b) připravenost na mimořádné události;
 - c) události s pomalým nástupem;
 - d) události, které mohou vyvolat nevratné a trvalé ztráty a škody;
 - e) komplexní hodnocení a řízení rizik;
 - f) nástroje pojištění rizik, sdílení klimatických rizik a další pojistná řešení;
 - g) ztráty nehošpodářské povahy;
 - h) odolnost společenství, zdrojů obživy a ekosystémů.
5. Varšavský mezinárodní mechanismus bude spolupracovat se stávajícími subjekty a odbornými skupinami působícími podle této dohody, jakož i s příslušnými organizacemi a odbornými subjekty mimo dohodu.

Článek 9

1. Smluvní strany rozvinutých zemí poskytnou finanční prostředky na pomoc smluvním stranám rozvojových zemí na mitigaci a adaptaci jako pokračování svých stávajících závazků podle úmluvy.
2. Ostatním smluvním stranám se doporučuje poskytovat nebo nadále poskytovat takovou podporu dobrovolně.
3. Jako součást globálního úsilí by měly smluvní strany rozvinutých zemí nadále stát v čele při mobilizaci klimatického financování z široké škály zdrojů, nástrojů a kanálů, přičemž by měly vzít na vědomí významnou roli veřejných prostředků, a to prostřednictvím různých opatření, včetně podpory strategií jednotlivých států, a dále vzít v úvahu potřeby a priority smluvních stran rozvojových zemí. Taková mobilizace klimatického financování by měla jít nad rámec předchozího úsilí.
4. Poskytování navýšených finančních zdrojů by mělo sloužit k dosažení rovnováhy mezi adaptací a mitigací, s přihlédnutím ke strategiím jednotlivých států a k prioritám a potřebám smluvních stran rozvojových zemí, zejména těch, které jsou obzvláště zranitelné vůči nepříznivým účinkům změny klimatu a mají významně omezené kapacity, jako například nejméně rozvinuté země a malé ostrovní rozvojové státy, s uvážením potřeby veřejných zdrojů a grantů na adaptaci.

5. Smluvní strany rozvinutých zemí budou každé dva roky sdělovat příslušné orientační kvantitativní a kvalitativní informace týkající se odstavců 1 a 3 tohoto článku, včetně předpokládané výše veřejných finančních prostředků, které mají být poskytnuty smluvním stranám rozvojových zemí, mají-li tyto informace k dispozici. Ostatním smluvním stranám, které poskytují prostředky, se doporučuje sdělovat tyto informace každé dva roky na základě dobrovolnosti.
6. Globální hodnocení uvedené v článku 14 vezme v úvahu příslušné informace o úsilí týkajícím se klimatického financování, které poskytují smluvní strany rozvinutých zemí nebo orgány dohody.
7. Smluvní strany rozvinutých zemí podávají každé dva roky transparentní a odpovídající informace o podpoře poskytnuté smluvním stranám rozvojových zemí a mobilizované prostřednictvím veřejných intervencí v souladu s podmínkami, postupy a pokyny, které přijme, jak je stanoveno v čl. 13 odst. 13, konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody na svém prvním zasedání. Ostatním smluvním stranám se doporučuje, aby tak učinily také.
8. Finanční mechanismus úmluvy, včetně subjektů pověřených jeho provozem, bude sloužit jako finanční mechanismus této dohody.
9. Instituce sloužící této dohodě, včetně subjektů provozujících finanční mechanismus úmluvy, musí usilovat o zajištění účinného přístupu k finančním prostředkům prostřednictvím zjednodušených schvalovacích postupů a zvýšené podpory připravenosti pro smluvní strany rozvojových zemí, zejména nejméně rozvinuté země a malé ostrovní rozvojové státy, v rámci jejich vnitrostátních klimatických strategií a plánů.

Článek 10

1. Smluvní strany sdílejí dlouhodobou vizi o významu plné realizace rozvoje a přenosu technologií s cílem zvýšit odolnost vůči změně klimatu a snížit emise skleníkových plynů.
2. Smluvní strany berou na vědomí význam technologií pro realizaci mitigačních a adaptačních opatření podle této dohody a uznávají úsilí o nasazení a šíření stávajících technologií, a na základě toho posílí spolupráci na rozvoji a přenosu technologií.
3. Technologický mechanismus ustanovený podle úmluvy slouží této dohodě.
4. Zřizuje se technologický rámec, který bude poskytovat jednotný rámec pro práci technologického mechanismu na podporu a pomoc pro intenzivnější činnost při rozvoji a přenosu technologií s cílem podpořit provádění této dohody, a to při naplňování dlouhodobé vize uvedené v odstavci 1 tohoto článku.
5. Pro účinnou a dlouhodobou globální reakci na změnu klimatu a pro podporu hospodářského růstu a udržitelného rozvoje je zásadní zrychlit, povzbudit a umožnit inovace. Takové úsilí bude vhodně podpořeno mimo jiné i technologickým mechanismem a v oblasti financování také finančním mechanismem úmluvy, aby bylo možné spolupracovat na výzkumu a vývoji a usnadnit smluvním stranám rozvojových zemí přístup k technologiím, zejména v raných fázích technologického cyklu.
6. Smluvním stranám rozvojových zemí bude poskytována podpora, včetně finanční podpory, na provádění tohoto článku, mj. na posílení spolupráce na rozvoji a přenosu technologií v různých fázích technologického cyklu, s cílem dosáhnout rovnováhy mezi podporou mitigace a adaptace. Globální hodnocení uvedené v článku 14 vezme v úvahu dostupné informace o úsilí souvisejícím s podporou rozvoje a přenosu technologií pro smluvní strany rozvojových zemí.

Článek 11

1. Budování kapacit podle této dohody by mělo zvýšit kapacitu a schopnost smluvních stran rozvojových zemí, zejména zemí s menší kapacitou, jako jsou nejméně rozvinuté země a země, které jsou obzvláště zranitelné vůči

nepříznivým účinkům změny klimatu, například malé ostrovní rozvojové státy, provádět účinná klimatická opatření, a mimo jiné realizovat adaptační a mitigační opatření, a mělo by usnadnit rozvoj, šíření a zavádění technologií, přístup ke klimatickému financování, příslušná hlediska vzdělávání, odborného vzdělávání a povědomí veřejnosti a transparentní, včasné a přesné sdělování informací.

2. Budování kapacit by mělo být řízeno jednotlivými zeměmi na základě jejich vnitrostátních potřeb a v reakci na ně a mělo by přispět k tomu, aby smluvní strany vzaly tento úkol za svůj, zejména smluvní strany rozvojových zemí, a to i na celostátní, krajské a místní úrovni. Budování kapacit by mělo vycházet ze získaných zkušeností, včetně těch z budování kapacit podle úmluvy, a tento proces by měl být účinný a soustavný, za účasti všech, průřezový a citlivý k otázkám rovnosti pohlaví.

3. Všechny smluvní strany by měly spolupracovat na zvyšování kapacity smluvních stran rozvojových zemí k provádění této dohody. Smluvní strany rozvinutých zemí by měly zvýšit podporu pro budování kapacit ve smluvních stranách rozvojových zemí.

4. Všechny smluvní strany, které zvyšují kapacitu smluvních stran rozvojových zemí k provádění této dohody, mimo jiné prostřednictvím regionálních, bilaterálních a multilaterálních přístupů, o takových akcích či opatřeních na budování kapacit pravidelně informují. Smluvní strany rozvojových zemí by měly pravidelně informovat o svém pokroku při realizaci plánů, politik, akcí či opatření k budování kapacit za účelem plnění této dohody.

5. Činnosti týkající se budování kapacit se posilují prostřednictvím vhodných institucionálních uspořádání na podporu provádění této dohody, včetně vhodných institucionálních uspořádání ustanovených podle úmluvy, která slouží této dohodě. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody na svém prvním zasedání posoudí a přijme rozhodnutí o výchozích institucionálních uspořádáních pro budování kapacit.

Článek 12

Smluvní strany podle potřeby spolupracují při přijímání opatření k posílení vzdělávání, odborného vzdělávání, povědomí veřejnosti, účasti veřejnosti a přístupu veřejnosti k informacím o změně klimatu, s vědomím důležitosti těchto kroků k posílení opatření podle této dohody.

Článek 13

1. Aby bylo možné budovat vzájemnou důvěru a podpořit účinné provádění dohody, zřizuje se rámec posílené transparentnosti pro opatření a podporu, s vnitřní flexibilitou, která bere v úvahu různé schopnosti smluvních stran a vychází z kolektivních zkušeností.

2. Rámec transparentnosti zajistí flexibilitu při uplatňování ustanovení tohoto článku těm smluvním stranám rozvojových zemí, které ji potřebují vzhledem ke svým schopnostem. Podmínky, postupy a pokyny uvedené v odstavci 13 tohoto článku musí tuto flexibilitu odrážet.

3. Rámec transparentnosti vychází z opatření v oblasti transparentnosti podle úmluvy a posiluje je, přičemž uznává zvláštní podmínky nejméně rozvinutých zemí a malých ostrovních rozvojových států, a je prováděn tak, aby usnadňoval procesy, nebyl rušivý a represivní, aby respektoval státní suverenitu a nepředstavoval pro smluvní strany nadměrnou zátěž.

4. Opatření v oblasti transparentnosti v rámci úmluvy, včetně národních sdělení, dvouletých zpráv a dvouletých aktualizovaných zpráv, mezinárodní hodnocení a přezkum a mezinárodní konzultace a analýzy tvoří součást zkušeností, ze kterých se bude vycházet při vypracování podmínek, postupů a pokynů podle odstavce 13 tohoto článku.

5. Účelem rámce pro transparentnost opatření je poskytnout jasnou představu o činnostech v oblasti změny klimatu na základě cíle úmluvy uvedeného v jejím článku 2, včetně srozumitelnosti a sledování pokroku v plnění vnitrostátně stanovených příspěvků jednotlivých smluvních stran podle článku 4 a adaptačních opatření smluvních stran podle článku 7, včetně osvědčených postupů, priorit, potřeb a nedostatků, jako podklad pro globální hodnocení podle článku 14.

6. Cílem rámce pro transparentnost podpory je zajistit jasné informace o podpoře poskytnuté a přijaté jednotlivými smluvními stranami na opatření týkající se změny klimatu podle článků 4, 7, 9, 10 a 11 a v možném rozsahu poskytnout úplný přehled o souhrnné poskytnuté finanční podpoře jako podklad pro globální hodnocení podle článku 14.
7. Každá smluvní strana pravidelně poskytuje následující informace:
- národní inventarizační zprávu o antropogenních emisích ze zdrojů a snížení pomocí propadů skleníkových plynů, vypracovanou pomocí osvědčených metodik přijatých Mezivládním panelem pro změnu klimatu a schválených konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody;
 - údaje nezbytné pro sledování pokroku při realizaci a plnění jejího vnitrostátně stanoveného příspěvku podle článku 4.
8. Každá smluvní strana by měla rovněž poskytnout příslušné informace týkající se dopadů změny klimatu a adaptace podle článku 7.
9. Smluvní strany rozvinutých zemí podávají a jiné smluvní strany, které poskytují podporu, by měly podávat informace o finanční podpoře a podpoře pro přenos technologií a budování kapacit poskytnuté smluvním stranám rozvojových zemí podle článků 9, 10 a 11.
10. Smluvní strany rozvojových zemí by měly poskytovat informace o finanční podpoře a podpoře pro přenos technologií a budování kapacit, kterou potřebují a kterou přijaly podle článků 9, 10 a 11.
11. Informace předložené jednotlivými smluvními stranami podle odstavců 7 a 9 tohoto článku budou podrobeny technickému odbornému přezkoumání v souladu s rozhodnutím 1/CP.21. Přezkumný proces bude zahrnovat pomoc při určení potřeb budování kapacit pro takové smluvní strany rozvojových zemí, které to vzhledem ke svým kapacitám potřebují. Navíc se každá smluvní strana zúčastní nápomocného, mnohostranného posouzení pokroku při realizaci úsilí podle článku 9 a provádění a plnění vnitrostátně stanoveného příspěvku.
12. Technické odborné přezkoumání podle tohoto odstavce se skládá z posouzení příslušné podpory poskytnuté danou smluvní stranou a jejího provádění a plnění vnitrostátně stanoveného příspěvku. Přezkum rovněž určí oblasti zlepšení pro danou smluvní stranu a zhodnotí, zda informace odpovídají podmínkám, postupům a pokynům uvedeným v odstavci 13 tohoto článku, s přihlédnutím k flexibilitě přiznané smluvní straně podle odstavce 2 tohoto článku. Přezkoumání věnuje zvláštní pozornost příslušným vnitrostátním schopnostem a podmínkám smluvních stran rozvojových zemí.
13. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody na svém prvním zasedání přijme příslušné společné podmínky, postupy a pokyny pro transparentnost opatření a podpory, a to na základě zkušeností z opatření týkajících se transparentnosti podle úmluvy a rozpracováním ustanovení tohoto článku.
14. Rozvojovým zemím bude na provádění tohoto článku poskytnuta podpora.
15. Dále bude smluvním stranám rozvojových zemí průběžně poskytována podpora na budování kapacit týkajících se transparentnosti.

Článek 14

1. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody bude pravidelně vyhodnocovat provádění této dohody, aby zhodnotila kolektivní pokrok v plnění účelu této dohody a jejích dlouhodobých cílů (tato činnost je v této dohodě označována jako „globální hodnocení“). Bude tak činit komplexním a nápomocným způsobem a bude brát v úvahu mitigaci, adaptaci a nástroje k provádění a podpoře, a to na základě rovnosti a nejlepších dostupných vědeckých poznatků.

2. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody provede své první globální hodnocení v roce 2023 a následně každých pět let, nerozhodne-li konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody jinak.

3. Z výsledku globálního hodnocení budou smluvní strany vycházet při aktualizaci a posilování svých opatření a podpory, a to vnitrostátně určeným způsobem a v souladu s příslušnými ustanoveními této dohody, jakož i při posilování mezinárodní spolupráce v oblasti klimatických opatření.

Článek 15

1. Zřizuje se mechanismus, jenž má usnadnit provádění a podpořit dodržování ustanovení této dohody.

2. Mechanismus uvedený v odstavci 1 tohoto článku tvoří výbor založený na odbornosti, který poskytuje pomoc a funguje způsobem, který je transparentní, nekonfliktní a nerepresivní. Výbor věnuje zvláštní pozornost příslušným vnitrostátním schopnostem a podmínkám smluvních stran.

3. Výbor vykonává svou činnost podle podmínek a postupů přijatých konferencí smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody na jejím prvním zasedání a podává každý rok zprávu konferenci smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody.

Článek 16

1. Konference smluvních stran, nejvyšší orgán úmluvy, slouží jako zasedání smluvních stran této dohody.

2. Smluvní strany úmluvy, které nejsou smluvními stranami této dohody, se mohou účastnit jako pozorovatelé kteréhokoli zasedání konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody. V případě, že konference smluvních stran slouží jako zasedání smluvních stran této dohody, pak rozhodnutí podle této dohody přijímají pouze ty smluvní strany, které jsou smluvními stranami této dohody.

3. V případě, že konference smluvních stran slouží jako zasedání smluvních stran této dohody, pak každý člen předsednictva konference smluvních stran zastupující některou smluvní stranu úmluvy, která ale v té době není smluvní stranou této dohody, bude nahrazen dalším členem, jehož si smluvní strany této dohody zvolí ze svých řad.

4. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody pravidelně přezkoumává provádění této dohody a v rámci svého mandátu činí rozhodnutí nezbytná k podpoře jejího účinného provádění. Vykonává funkce svěřené jí touto dohodou a dále:

a) zřizuje takové pomocné orgány, jaké považuje za nezbytné pro provádění této dohody;

b) vykonává další funkce potřebné k provádění této dohody.

5. Jednací řád konference smluvních stran a finanční postupy používané v úmluvě se použijí obdobně v této dohodě, pokud konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody nerozhodne na základě konsenzu jinak.

6. První zasedání konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody svolá sekretariát zároveň s prvním zasedáním konference smluvních stran, které je naplánováno po datu vstupu této dohody v platnost. Následná řádná zasedání konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody se konají společně s řádnými zasedáními konference smluvních stran, nerozhodne-li konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody jinak.

7. Mimořádná zasedání konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody se konají v takových jiných termínech, kdy to konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody považuje za nezbytné, nebo na písemnou žádost kterékoli smluvní strany za předpokladu, že do šesti měsíců od data, kdy sekretariát oznámí takovou žádost ostatním stranám, podpoří tuto žádost nejméně jedna třetina smluvních stran.

8. Organizace spojených národů a její specializované agentury a Mezinárodní agentura pro atomovou energii, jakož i jejich členské státy nebo jejich pozorovatelé, již nejsou smluvní stranou úmluvy, mohou být zastoupeni na zasedáních konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody jako pozorovatelé. Orgány nebo agentury, ať už národní, nebo mezinárodní, vládní, či nevládní, které jsou způsobilé v záležitostech, na něž se vztahuje tato dohoda, a které informovaly sekretariát o svém přání být zastoupeny jako pozorovatelé na některém zasedání konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody, mohou být takto přijaty, pokud proti tomu nemá námitku nejméně jedna třetina přítomných smluvních stran. Přizvání a účast pozorovatelů se řídí jednacím řádem uvedeným v odstavci 5 tohoto článku.

Článek 17

1. Sekretariát zřízený článkem 8 úmluvy slouží jako sekretariát této dohody.
2. Ustanovení čl. 8 odst. 2 úmluvy o funkcích sekretariátu a čl. 8 odst. 3 úmluvy o opatřeních přijatých pro fungování sekretariátu se použijí obdobně pro tuto dohodu. Sekretariát dále vykonává funkce, jež jsou mu přiděleny podle této dohody a jež mu přidělí konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody.

Článek 18

1. Pomocný orgán pro vědecké a technologické poradenství a pomocný orgán pro provádění úmluvy, zřízené články 9 a 10 úmluvy, slouží také jako pomocný orgán pro vědecké a technologické poradenství a pomocný orgán pro provádění této dohody. V této dohodě se obdobně použijí ustanovení úmluvy vztahující se k fungování těchto dvou orgánů. Zasedání pomocného orgánu pro vědecké a technologické poradenství a pomocného orgánu pro provádění této dohody se konají společně s příslušnými zasedáními pomocného orgánu pro vědecké a technologické poradenství a pomocného orgánu pro provádění úmluvy.
2. Smluvní strany úmluvy, které nejsou smluvními stranami této dohody, se mohou účastnit jako pozorovatelé všech zasedání těchto pomocných orgánů. V případě, že pomocné orgány slouží jako pomocné orgány této dohody, pak rozhodnutí podle této dohody přijímají pouze ty smluvní strany, které jsou smluvními stranami této dohody.
3. Vykonávají-li pomocné orgány zřízené podle článků 9 a 10 úmluvy své funkce v souvislosti se záležitostmi týkajícími se této dohody, pak každý člen předsednictva těchto pomocných orgánů zastupující některou smluvní stranu úmluvy, která ale v té době není smluvní stranou této dohody, bude nahrazen dalším členem, jehož si smluvní strany této dohody zvolí ze svých řad.

Článek 19

1. Pomocné orgány nebo jiné institucionální uspořádání vytvořené úmluvou nebo na jejím základě, odlišné od těch, které jsou uvedeny v této dohodě, budou sloužit této dohodě na základě rozhodnutí konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody vymezí funkce, které budou takové pomocné orgány nebo subjekty vykonávat.
2. Konference smluvních stran sloužící jako zasedání smluvních stran této dohody může poskytnout takovým pomocným orgánům nebo institucionálně zřízeným subjektům další pokyny.

Článek 20

1. Tato dohoda je otevřena k podpisu a bude podléhat ratifikaci, přijetí nebo schválení státy a organizacemi regionální hospodářské integrace, které jsou smluvními stranami úmluvy. Bude otevřena k podpisu v sídle Organizace spojených národů v New Yorku od 22. dubna 2016 do 21. dubna 2017. Poté bude tato dohoda otevřena k přistoupení ode dne následujícího po dni, kdy bude uzavřena pro podpis. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení budou uloženy u deponitáře.

2. Organizace regionální hospodářské integrace, která se stane smluvní stranou této dohody, aniž by kterýkoli z jejích členských států byl smluvní stranou této dohody, je vázána všemi povinnostmi podle této dohody. V případě organizace regionální hospodářské integrace s jedním nebo více členskými státy, které jsou smluvními stranami této dohody, rozhodne taková organizace a její členské státy o tom, jak si rozdělí odpovědnost za plnění závazků podle této dohody. V takových případech tato organizace a její členské státy nebudou oprávněny uplatňovat práva podle této dohody souběžně.

3. Ve svých listinách o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení oznámí jednotlivé organizace regionální hospodářské integrace rozsah svých pravomocí v záležitostech, které se řídí touto dohodou. Tyto organizace rovněž uvědomí o všech podstatných změnách v rozsahu svých pravomocí deponitáře, který obratem informuje ostatní smluvní strany.

Článek 21

1. Tato dohoda vstupuje v platnost třicátým dnem po dni, kdy alespoň 55 smluvních stran úmluvy odpovědných v součtu za alespoň odhadovaných 55 procent celkových globálních emisí skleníkových plynů uložilo u deponitáře své listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.

2. Pouze pro omezené účely odstavce 1 tohoto článku pojem „celkové globální emise skleníkových plynů“ znamená jejich aktuální množství sdělené nejpozději v den přijetí této dohody smluvními stranami úmluvy.

3. Pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace, která ratifikuje, přijme nebo schválí tuto dohodu nebo k ní přistoupí poté, co byly splněny podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku pro vstup v platnost, vstupuje tato dohoda v platnost třicátým dnem po dni, kdy takový stát nebo organizace regionální hospodářské integrace uložily u deponitáře své listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.

4. Pro účely odstavce 1 tohoto článku se listina uložená organizací regionální hospodářské integrace nezapočítává jako další listina k listinám uloženým jejími členskými státy.

Článek 22

Ustanovení článku 15 úmluvy o přijímání změn úmluvy se obdobně použijí i v této dohodě.

Článek 23

1. Ustanovení článku 16 úmluvy o přijímání příloh úmluvy a jejich změn se obdobně použijí i v této dohodě.

2. Přílohy této dohody tvoří její nedílnou součást, a pokud není výslovně stanoveno jinak, odkaz na tuto dohodu je současně odkazem na její přílohy. Tyto přílohy se omezují na seznamy, formuláře a jiný materiál popisné povahy, která je vědeckého, technického, procedurálního nebo správního charakteru.

Článek 24

Ustanovení článku 14 úmluvy o urovnávání sporů se obdobně použijí i v této dohodě.

Článek 25

1. Každá smluvní strana má jeden hlas, s výjimkou případů podle odstavce 2 tohoto článku.

2. Organizace regionální hospodářské integrace, v záležitostech spadajících do jejich pravomoci, uplatňují své právo volit s počtem hlasů rovným počtu jejich členských států, které jsou smluvními stranami této dohody. Taková organizace neuplatňuje své hlasovací právo, jestliže své právo uplatňuje některý z jejích členských států, a naopak.

Článek 26

Depozitářem této dohody je generální tajemník Organizace spojených národů.

Článek 27

K této dohodě nemohou být učiněny žádné výhrady.

Článek 28

1. Kdykoli po uplynutí tří let ode dne, kdy tato dohoda vstoupila v platnost pro určitou smluvní stranu, může tato smluvní strana od této dohody odstoupit podáním písemného oznámení depozitáři.
2. Každé takové odstoupení nabývá účinku po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy depozitář obdrží oznámení o odstoupení, nebo k pozdějšímu datu, které může být v oznámení o odstoupení uvedeno.
3. Každá smluvní strana, která odstupuje od úmluvy, se považuje za odstoupivší i od této dohody.

Článek 29

Prvopis této dohody, jejíž znění v jazyce anglickém, arabském, čínském, francouzském, ruském a španělském mají stejnou platnost, je uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

V Paříži dvanáctého prosince dva tisíce patnáct.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

Prohlášení Unie učiněné v souladu s čl. 20 odst. 3 Pařížské dohody

V současné době jsou členy Evropské unie tyto státy: Belgické království, Bulharská republika, Česká republika, Dánské království, Estonská republika, Finská republika, Francouzská republika, Chorvatská republika, Irsko, Italská republika, Kyperská republika, Litevská republika, Lotyšská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Nizozemské království, Polská republika, Portugalská republika, Rakouská republika, Republika Malta, Republika Slovinsko, Rumunsko, Řecká republika, Slovenská republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Spolková republika Německo, Španělské království a Švédské království.

Evropská unie prohlašuje, že má v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie, a zejména s článkem 191 a čl. 192 odst. 1 této smlouvy, pravomoc uzavírat mezinárodní dohody a plnit z nich vyplývající závazky, které přispívají ke sledování těchto cílů:

- zachování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí,
- ochrana lidského zdraví,
- uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů,
- podpora opatření na mezinárodní úrovni určených k řešení regionálních a celosvětových problémů životního prostředí, a zejména boj proti změně klimatu.

Evropská unie prohlašuje, že závazek obsažený v jejím zamýšleném vnitrostátně stanoveném příspěvku předloženém dne 6. března 2015 bude plněn prostřednictvím společné akce Unie a jejích členských států v rámci jejich odpovídajících pravomocí.

Evropská unie bude v souladu s čl. 20 odst. 3 dohody i nadále pravidelně poskytovat informace o všech podstatných změnách v rozsahu svých pravomocí.

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1842

ze dne 14. října 2016,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1235/2008, pokud jde o elektronické potvrzení o kontrole pro dovážené ekologické produkty a určité další prvky, a nařízení (ES) č. 889/2008, pokud jde o požadavky na konzervované nebo zpracované ekologické produkty a předávání informací

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 38 písm. a), d) a e) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ⁽²⁾ stanoví podrobná pravidla pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí.
- (2) Lhůtu, v níž mají kontrolní subjekty a kontrolní orgány předložit svou žádost o uznání pro účely shody v souladu s článkem 32 nařízení (ES) č. 834/2007, stanoví nařízení (ES) č. 1235/2008. Vzhledem k tomu, že provádění ustanovení týkajících se dovozu vyhovujících produktů je stále předmětem posouzení a související pokyny, vzory, dotazníky a potřebný systém elektronického přenosu se stále připravují, měla by být lhůta pro podávání žádostí ze strany kontrolních subjektů a kontrolních orgánů prodloužena.
- (3) Zkušenost v členských státech ukázala odchylné postupy týkající se ověřování zásilek ekologických produktů před jejich propuštěním do volného oběhu v Unii. V zájmu jednotných a účinných kontrol by měly být vyjasněny druhy kontrol nutných k ověření zásilek, a to s přihlédnutím k posouzení rizika, které má být provedeno podle čl. 27 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007. Rovněž je vhodné nově formulovat definici orgánů odpovědných za ověřování zásilek a podepisování potvrzení o kontrole, aby bylo vyjasněno, že tyto orgány jsou příslušným orgánem odpovědným za organizaci úředních kontrol v oblasti ekologické produkce a určeným podle čl. 27 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007.
- (4) Odchylné postupy kontrolních subjektů a kontrolních orgánů jsou zjištěny i u klasifikace produktů určených k dovozu v rámci kategorií produktů uvedených v přílohách III a IV nařízení (ES) č. 1235/2008. Za účelem jednotnější klasifikace do těchto kategorií produktů by proto měly být stanoveny určité definice v zájmu jasnosti a právní jistoty pro hospodářské subjekty, aby bylo zajištěno jednotné provádění pravidel ze strany kontrolních subjektů a kontrolních orgánů a aby byl usnadněn dohled ze strany příslušných orgánů.
- (5) U kategorií produktů týkajících se nezpracovaných nebo zpracovaných produktů by tyto výrazy měly mít v zájmu zjednodušení a souladu s hygienickými pravidly stejný význam jako v definicích nezpracovaných a zpracovaných produktů v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ⁽³⁾. Mělo by však být vyjasněno, že operace označování a balení jsou pro kvalifikaci produktu jako zpracovaného nebo nezpracovaného nepodstatné.
- (6) Dva režimy dovozu stanovené v čl. 33 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 834/2007 se v zásadě navzájem vylučují. Je-li třetí země uznána za rovnocennou v souladu s čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007, není zapotřebí pro tuto

⁽¹⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí (Úř. věst. L 334, 12.12.2008, s. 25).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).

zemi uznávat kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt podle čl. 33 odst. 3. V důsledku toho čl. 10 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 1235/2008 stanoví, že kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt lze v souladu s čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007 uznat pouze pro zemi, která není uznána podle čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007. Aby se však předešlo jakýmkoli překážkám dovozu ekologických produktů, mělo by být možné, aby byly kontrolní subjekty nebo kontrolní orgány uznány pro uznanou třetí zemi, jestliže uznání dané třetí země nezahrnuje produkt, který má být dovezen. Stávající výjimka v čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 1235/2008 by proto měla být nově formulována tak, aby zohlednila stávající praxi prostřednictvím odkazu na produkty, a nikoli na kategorii produktů.

- (7) Na základě nařízení (ES) č. 834/2007 lze produkty dovezené ze třetí země uvést na trh Unie jako ekologické, zejména pokud se na ně vztahuje potvrzení o kontrole vystavené příslušnými orgány, kontrolními orgány nebo kontrolními subjekty uznané třetí země nebo uznaným kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem.
- (8) V souladu s opatřením č. 12 akčního plánu pro budoucnost ekologické produkce v Evropské unii ⁽¹⁾ Komise vyvinula systém elektronické certifikace pro dovoz ekologických produktů ve formě modulu začleněného do elektronického obchodního řídicího a expertního systému (*Trade Control and Expert System*, TRACES), který stanoví rozhodnutí Komise 2003/24/ES ⁽²⁾.
- (9) Některá ustanovení nařízení (ES) č. 1235/2008 je třeba pozměnit, aby bylo možné zavést systém elektronické certifikace a zajistit řádné fungování tohoto systému. Měla by být proto vyjasněna pravidla pro propuštění do volného oběhu ze strany příslušného celního orgánu členského státu a pracovní postup pro vystavení a podpis potvrzení o kontrole včetně ověření vazby mezi potvrzením o kontrole a celním prohlášením. V této souvislosti by měl být vyjasněn i pracovní postup pro vystavení a podpis potvrzení o kontrole v rámci zvláštních celních režimů. Pro řádné fungování elektronického systému je vhodné odkazovat na e-mailové adresy uznaných kontrolních subjektů a kontrolních orgánů.
- (10) Aby byla zajištěna integrita ekologických produktů dovážených do Unie, je nezbytné vyjasnit, že obecně je kontrolním subjektem nebo kontrolním orgánem vystavujícím potvrzení o kontrole ten kontrolní subjekt nebo orgán, který provádí certifikaci producenta nebo zpracovatele produktu. V případě, že hospodářským subjektem, který provádí poslední operaci pro účely přípravy podle čl. 2 písm. i) nařízení (ES) č. 834/2007, není původní producent nebo zpracovatel produktu, měl by potvrzení o kontrole vystavit kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán, který provedl kontrolu poslední operace. Kromě toho je nezbytné vyjasnit, že kontrolní subjekty nebo kontrolní orgány uvedené v seznamu v příloze III nařízení (ES) č. 1235/2008 mohou vystavovat potvrzení o kontrole pouze podle podmínek svého uznání, zatímco kontrolní subjekty nebo kontrolní orgány uvedené v seznamu v příloze IV uvedeného nařízení mohou vystavovat pouze potvrzení o kontrole pro produkty a místa původu, v souvislosti s nimiž jsou v seznamu uvedeny.
- (11) Zkušenost ukázala odchýlné postupy týkající se kontrol, které má provádět kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán, který vystavuje potvrzení o kontrole. Je tudíž nutné upřesnit, které kontroly mají být před vystavením potvrzení provedeny. Kontrolní subjekty nebo kontrolní orgány by měly potvrzení o kontrole vystavit až po kontrolách všech dokladů, a případně na základě svého posouzení rizika po fyzických kontrolách dotčených produktů. U zpracovaných zemědělských produktů by měly kontrolní subjekty a kontrolní orgány uvedené v seznamu v příloze III nařízení (ES) č. 1235/2008 zkontrolovat, že všechny složky těchto produktů byly podrobeny kontrolám v rámci systému v souladu s podmínkami uznání příslušné třetí země, zatímco kontrolní subjekty a kontrolní orgány uvedené v seznamu v příloze IV uvedeného nařízení by měly zkontrolovat, že složky byly zkontrolovány a schváleny kontrolními subjekty nebo kontrolními orgány, které jsou uznány v souladu s právními předpisy Unie, nebo že byly vyprodukovány v Unii. Podobně je nezbytné upřesnit kontroly, jež mají provést kontrolní subjekty nebo kontrolní orgány uvedené v seznamu v příloze IV nařízení (ES) č. 1235/2008, které schvalují hospodářské subjekty v závěrečných fázích produkčního řetězce, například ty, které provádějí jen operace označování nebo balení. V takových případech by mělo být ověřeno, že dotčené produkty zkontrolovaly a schválily kontrolní subjekty nebo kontrolní orgány zařazené na seznam v uvedené příloze a uznané pro příslušnou zemi a kategorii produktů.
- (12) Měly by být určeny orgány odpovědné za udělování a aktualizaci práv přístupu do systému TRACES pro účely elektronického potvrzení o kontrole. Kromě toho by měla být stanovena pravidla, která zajistí, že systém TRACES bude u informací a souvisejících metadat zaručovat autentičnost, integritu a čitelnost v průběhu času po celou dobu jejich požadované archivace.

⁽¹⁾ COM(2014) 179 final.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2003/24/ES ze dne 30. prosince 2002 o vývoji integrovaného počítačového veterinárního systému (Úř. věst. L 8, 14.1.2003, s. 44).

- (13) Je třeba zajistit i účinnou a efektivní výměnu informací mezi orgány členských států v případech zjištěných nesrovnalostí, zejména v případech, kdy jsou produkty označeny jako ekologické, avšak nejsou doprovázeny potvrzením o kontrole.
- (14) Vzhledem k tomu, že platnost posledních dovozních povolení vydaných členskými státy uplynula dne 30. června 2015, měly by být v nařízení (ES) č. 1235/2008 zrušeny veškeré odkazy na dovozní povolení.
- (15) Hospodářské subjekty a členské státy by měly mít čas přizpůsobit své postupy elektronickému potvrzení o kontrole, které zajišťuje systém TRACES. Je tudíž nutné stanovit přechodné období, v němž bude ještě možné vystavovat a podepisovat potvrzení o kontrole v papírové podobě.
- (16) V zájmu zajištění řádného fungování elektronického potvrzení o kontrole, zejména pak s cílem vyjasnit, že z uznání udělovaných třetím zemím jsou vyloučeny produkty z období přechodu na ekologickou produkci, harmonizovat formulaci týkající se původu produktů pocházejících z uznávaných třetích zemí a změnit kategorii produktů C tak, aby zahrnovala řasy včetně mikroskopických řas, je vhodné pozměnit některé prvky příloh III a IV nařízení (ES) č. 1235/2008, aniž by došlo ke změně uznání dříve udělených třetím zemím nebo kontrolním subjektům a kontrolním orgánům.
- (17) Podle informací, které poskytly Spojené státy, není ošetření jablek a hrušek antibiotiky proti spále růžovitých v této třetí zemi povoleno od října 2014. Je tudíž odůvodněné odstranit příslušné omezení pro kategorie produktů A a D z přílohy III nařízení (ES) č. 1235/2008.
- (18) S ohledem na zkušenost získanou při provádění systému rovnocennosti je nezbytné přizpůsobit vzory potvrzení o kontrole a výpisů z potvrzení o kontrole, které stanoví přílohy V a VI nařízení (ES) č. 1235/2008, aby uváděly údaje o producentovi nebo zpracovateli produktu, jakož i o příslušné zemi původu, liší-li se od země vývozu produktu.
- (19) Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ⁽¹⁾ stanoví podrobná pravidla týkající se ekologické produkce, označování a kontroly.
- (20) Vzhledem k tomu, že z nových definic „zpracovaného“ a „nezpracovaného“ vložených do nařízení (ES) č. 1235/2008 by vyplývalo, že některé z operací začleněných do definice přípravy v čl. 2 písm. i) nařízení (ES) č. 834/2007 nemají být považovány za operace zahrnující zpracování, stala by se pravidla stanovená v článku 26 nařízení (ES) č. 889/2008 pro produkci zpracovaných potravin a krmiv nejasná. Měla by být tudíž nově formulována pravidla pro bezpečnostní opatření, kterými se snižuje riziko znečištění nepovolenými látkami nebo produkty nebo se předchází smíchání nebo záměně s produkty konvenčního zemědělství, aby bylo jasné stanoveny, že tato pravidla případně platí pro hospodářské subjekty, které provádějí konzervační činnosti. K tomuto účelu je také vhodné zařadit definice výrazů „konzervování“ a „zpracování“.
- (21) Také předávání informací o dovezených zásilkách v souladu s nařízením (ES) č. 889/2008 by mělo probíhat prostřednictvím systému TRACES.
- (22) Řádné fungování systému elektronické certifikace vyžaduje, aby údaje, které mají členské státy oznamovat Komisi o příslušných orgánech a kontrolních subjektech nebo kontrolních orgánech, zahrnovaly e-mailové adresy a internetové stránky. Je vhodné stanovit nové konečné datum pro oznámení těchto údajů.
- (23) Nařízení (ES) č. 1235/2008 a (ES) č. 889/2008 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (24) Aby byl zajištěn bezproblémový přechod na nový systém elektronické certifikace, mělo by se toto nařízení použít od data, které nastane šest měsíců po jeho vyhlášení. Změna kategorie produktů C, která zahrne řasy včetně mikroskopických řas, by se však měla použít od data použitelnosti příslušného ustanovení prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/673 ⁽²⁾, kterým se mění nařízení (ES) č. 889/2008 tak, aby povolovalo použití mikroskopických řas pro potraviny.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu (Úř. věst. L 250, 18.9.2008, s. 1).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/673 ze dne 29. dubna 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 889/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu (Úř. věst. L 116, 30.4.2016, s. 8).

(25) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro ekologickou produkci,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna nařízení (ES) č. 1235/2008

1) Článek 2 se mění takto:

a) body 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5) „ověřením zásilky“ rozumí ověřování prováděné příslušným orgánem daného členského státu v rámci úředních kontrol stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 (*), jehož předmětem je splnění požadavků nařízení (ES) č. 834/2007, nařízení (ES) č. 889/2008 a tohoto nařízení, prostřednictvím systematických kontrol dokladů, namátkových kontrol totožnosti, a případně, na základě posouzení rizika provedeného příslušným orgánem, fyzických kontrol před propuštěním zásilky do volného oběhu v Unii v souladu s článkem 13 tohoto nařízení;

6) „příslušným orgánem daného členského státu“ rozumí celní orgán, orgán pro bezpečnost potravin nebo jiné orgány určené členskými státy podle čl. 27 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007, které odpovídají za ověřování zásilek a podepisování potvrzení o kontrole;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).“;

b) doplňují se nové body 8 až 11, které znějí:

„8) „produkty akvakultury“: rozumí produkty definované v čl. 4 odst. 1 bodě 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 (*);

9) „nezpracovaný“: rozumí nezpracovaný ve smyslu použitým v definici nezpracovaných produktů v čl. 2 odst. 1 písm. n) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 (**), bez ohledu na operace označování nebo balení;

10) „zpracovaný“: rozumí zpracovaný ve smyslu použitým v definici zpracovaných produktů v čl. 2 odst. 1 písm. o) nařízení (ES) č. 852/2004, bez ohledu na operace označování nebo balení;

11) „místem vstupu“: rozumí místo propuštění do volného oběhu.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).“

2) V článku 4 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komise posoudí, zda uzná a zařadí kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán na seznam uvedený v článku 3, po doručení žádosti zasláné Komisi zástupcem dotčeného kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu, sestavené na základě vzoru žádosti zpřístupněného Komisi podle čl. 17 odst. 2. Pro účely sestavení prvního seznamu budou zohledněny pouze kompletní žádosti doručené před 31. říjnem 2017.“

3) V čl. 7 odst. 2 se písmena e) a f) nahrazují tímto:

- „e) jméno, adresu, e-mailovou adresu, internetovou adresu a číselný kód kontrolního orgánu nebo orgánů a kontrolního subjektu nebo subjektů uznaného/uznaných příslušným orgánem podle písmene d) k provádění kontrol;
- f) jméno, adresu, e-mailovou adresu, internetovou adresu a číselný kód orgánu nebo orgánů a kontrolního subjektu nebo subjektů odpovědného/odpovědných ve třetí zemi za vystavování potvrzení pro účely dovozu do Unie;“.

4) V čl. 9 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

- „a) jestliže poté, co byla třetí země zařazena na seznam, došlo k jakýmkoli změnám opatření platných v této třetí zemi nebo ke změnám jejich provádění, a zejména ke změnám jejího kontrolního systému, daná třetí země tyto změny neprodleně oznámí Komisi; jakékoli změny informací uvedených v čl. 7 odst. 2 písm. d), e) a f) se neprodleně oznamují Komisi prostřednictvím počítačového systému uvedeného v čl. 94 odst. 1 nařízení (ES) č. 889/2008;“.

5) V článku 10 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

- „3. Odchylně od odst. 2 písm. b) mohou být produkty pocházející z uznané třetí země zařazené na seznam v souladu s článkem 7, které však nejsou zahrnuty do uznání uděleného této třetí zemi, zařazeny na seznam uvedený v tomto článku.“

6) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Potvrzení o kontrole

1. Uvedení zásilky produktů, které jsou uvedeny v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007 a dovezeny v souladu s článkem 33 uvedeného nařízení, do volného oběhu v Unii je podmíněno:

- a) předložením originálu potvrzení o kontrole příslušnému orgánu daného členského státu;
- b) ověřením zásilky a podpisem potvrzení o kontrole ze strany příslušného orgánu daného členského státu a
- c) uvedením čísla potvrzení o kontrole v celním prohlášení k propuštění do volného oběhu podle čl. 158 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 (*).

Ověření zásilky a podpis potvrzení o kontrole provádí příslušný orgán daného členského státu v tom členském státě, kde je zásilka propuštěna do volného oběhu v Unii.

Členské státy určí místa vstupu na své území a informují o určených místech vstupu Komisi.

2. Potvrzení o kontrole vystavuje příslušný kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt, podepisuje příslušný orgán daného členského státu a vyplňuje první příjemce podle vzoru a poznámek uvedených v příloze V, a to za pomoci elektronického obchodního řídicího a expertního systému (*Trade Control and Expert System*, TRACES), který stanoví rozhodnutí Komise 2003/24/ES (**).

Originálem potvrzení o kontrole je vtištěná a rukou podepsaná kopie vyplněného elektronického potvrzení v systému TRACES, nebo alternativně potvrzení o kontrole podepsané v systému TRACES zaručeným elektronickým podpisem ve smyslu čl. 3 odst. 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 910/2014 (***) nebo elektronickým podpisem, jenž poskytuje rovnocenné záruky ohledně požadované funkčnosti podpisu za použití těchto pravidel a podmínek, které jsou vymezeny v Ustanoveních Komise o elektronických a digitálních dokumentech, uvedených v příloze rozhodnutí Komise 2004/563/ES, Euratomf (****).

Je-li originálem potvrzení o kontrole vytištěná a rukou podepsaná kopie elektronického potvrzení vyplněného v systému TRACES, kontrolní orgány, kontrolní subjekty, příslušné orgány daného členského státu a první příjemce v každé fázi vystavování, podpisu a přijetí potvrzení o kontrole ověřují, že daná kopie odpovídá údajům uvedeným v systému TRACES.

3. Aby bylo potvrzení o kontrole přijato k podpisu, musí být vystaveno kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem producenta nebo zpracovatele dotčeného produktu, nebo, není-li hospodářským subjektem provádějícím poslední operaci pro účely přípravy producent nebo zpracovatel produktu, kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem hospodářského subjektu provádějícího poslední operaci pro účely přípravy, jak je definována v čl. 2 písm. i) nařízení (ES) č. 834/2007.

Tímto kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem je:

- a) kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt uvedený v seznamu v příloze III tohoto nařízení pro dotčené produkty a pro třetí zemi, z níž produkty pocházejí, nebo případně třetí zemi, v níž proběhla poslední operace pro účely přípravy, nebo
- b) kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt uvedený v seznamu v příloze IV tohoto nařízení pro dotčené produkty a pro třetí zemi, z níž produkty pocházejí nebo v níž proběhla poslední operace pro účely přípravy.

4. Kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt, který vystavuje potvrzení o kontrole, vystaví potvrzení o kontrole a podepíše prohlášení v kolonce 18 potvrzení až poté, co provede kontrolu dokladů na základě všech příslušných kontrolních dokumentů, které zahrnují zejména plán produkce pro dotčený produkt, přepravní doklady a obchodní doklady, a případně poté, co na základě svého posouzení rizika provede fyzickou kontrolu zásilky.

Je-li však kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem, který vystavuje potvrzení o kontrole, kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt uvedený v seznamu v příloze III, tento orgán nebo subjekt vystaví potvrzení o kontrole a podepíše prohlášení v kolonce 18 potvrzení až poté, co ověří, že všechny ekologické složky produktu zkontroloval a schválil kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt, který je uznán dotčenou třetí zemí zařazenou na seznam v uvedené příloze, nebo, je-li vystavujícím kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt uvedený v seznamu v příloze IV, vystaví potvrzení o kontrole a podepíše prohlášení v kolonce 18 potvrzení až poté, co ověří, že všechny ekologické složky takových produktů zkontroloval a schválil kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt uvedený v seznamu v příloze III nebo v příloze IV, nebo byly všechny takové složky vyprodukovány a schváleny v Unii v souladu s nařízením (ES) č. 834/2007.

Není-li hospodářským subjektem, který provádí poslední operaci pro účely přípravy, producent nebo zpracovatel produktu, kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt vystavující potvrzení o kontrole a uvedený v seznamu v příloze IV vystaví potvrzení o kontrole a podepíše prohlášení v kolonce 18 potvrzení až poté, co provede kontrolu dokladů na základě všech příslušných kontrolních dokumentů, které zahrnují přepravní doklady a obchodní doklady, a ověří, že produkci nebo zpracování dotčeného produktu zkontroloval a schválil kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán, který je pro dotčené produkty a dotčenou zemi uznán v souladu s čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007, a případně poté, co na základě svého posouzení rizika provede fyzickou kontrolu zásilky.

Na žádost Komise nebo příslušného orgánu členského státu kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt, který vystavuje potvrzení o kontrole v souladu s druhým a třetím pododstavcem, neprodleně zpřístupní seznam všech hospodářských subjektů v ekologickém produkčním řetězci a kontrolních orgánů nebo kontrolních subjektů, jejichž kontrole tyto hospodářské subjekty podíílily svou činností.

5. Potvrzení o kontrole se vypracovává v jednom originálním vyhotovení.

První příjemce nebo případně dovozce může vytvořit kopii potvrzení o kontrole pro účely informování kontrolních orgánů a kontrolních subjektů v souladu s článkem 83 nařízení (ES) č. 889/2008. Každá taková kopie nese označení „KOPIE“, které je na ní vytištěno nebo otisknuto.

6. Při ověřování zásilky se příslušný orgán daného členského státu podepisuje v kolonce 20 originálu potvrzení o kontrole a vrací potvrzení o kontrole osobě, jež je předložila.

7. První příjemce při přijetí zásilky vyplní kolonku 21 potvrzení o kontrole, aby potvrdil, že zásilka byla přijata v souladu s článkem 34 nařízení (ES) č. 889/2008.

První příjemce poté zašle originál potvrzení o kontrole dovozci uvedenému v kolonce 11 potvrzení, a to pro účely čl. 33 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (ES) č. 834/2007.

- (*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).
- (**) Rozhodnutí Komise 2003/24/ES ze dne 30. prosince 2002 o vývoji integrovaného počítačového veterinárního systému (Úř. věst. L 8, 14.1.2003, s. 44).
- (***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).
- (****) Rozhodnutí Komise 2004/563/ES, Euratom ze dne 7. července 2004, kterým se mění jednacím řád Komise (Úř. věst. L 251, 27.7.2004, s. 9).“

7) Vkládají se nové články 13a až 13d, které znějí:

„Článek 13a

Vyšší moc nebo mimořádné okolnosti

1. V případech vyšší moci nebo mimořádných okolností, které brání činnosti elektronického systému, a zejména v případě selhání systému nebo neexistence trvalého spojení, lze potvrzení o kontrole a výpisy z nich vystavit a podepsat podle čl. 13 odst. 3 až 7 bez použití systému TRACES v souladu s odstavci 2, 3 a 4 tohoto článku a na základě vzorů a poznámek uvedených v příloze V nebo příloze VI. Příslušné orgány, kontrolní orgány, kontrolní subjekty a hospodářské subjekty neprodleně uvědomí Komisi a vloží do systému TRACES veškeré potřebné podrobnosti do deseti kalendářních dnů po obnovení funkčnosti systému.

2. Je-li potvrzení o kontrole vystaveno bez použití systému TRACES, vyhotovuje se v jednom z úředních jazyků Unie a vyplňuje se, s výjimkou razítek a podpisů, buď celé hůlkovým písmem, nebo celé na stroji.

Potvrzení o kontrole se vyhotovuje v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu propuštění zboží. Příslušné orgány daného členského státu si mohou v případě potřeby vyžádat překlad potvrzení o kontrole do svého úředního jazyka nebo jednoho ze svých úředních jazyků.

Nepotvrzené změny nebo vymazání činí potvrzení neplatným.

3. Kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt, který vystavuje potvrzení o kontrole, přidělí každému vystavenému potvrzení pořadové číslo a vede seznam vystavených potvrzení v chronologickém pořadí a zajistí následnou spojitost s pořadovým číslem, které přiděluje systém TRACES.

4. Je-li potvrzení o kontrole vystavováno a podepisováno bez použití systému TRACES, čl. 15 odst. 1 druhý a třetí pododstavec a čl. 15 odst. 5 se nepoužijí.

Článek 13b

Dovozce

Dovozce uvede číslo potvrzení o kontrole v celním prohlášení k propuštění do volného oběhu podle čl. 158 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013.

Článek 13c

Přístupová práva

Komise je pověřena udělováním a aktualizací práv přístupu k systému TRACES pro příslušné orgány definované v čl. 2 písm. n) nařízení (ES) č. 834/2007, příslušné orgány třetích zemí uznaných v souladu s čl. 33 odst. 2 uvedeného nařízení a kontrolní orgány a kontrolní subjekty uvedené v seznamu v příloze III nebo příloze IV tohoto nařízení. Před udělením práv přístupu k systému TRACES Komise ověří totožnost dotčených příslušných orgánů, kontrolních orgánů a kontrolních subjektů.

Příslušné orgány definované v čl. 2 písm. n) nařízení (ES) č. 834/2007 jsou pověřeny udělováním a aktualizací práv přístupu k systému TRACES pro hospodářské subjekty, kontrolní orgány a kontrolní subjekty v Unii. Před udělením práv přístupu k systému TRACES příslušné orgány ověří totožnost dotčených hospodářských subjektů, kontrolních orgánů a kontrolních subjektů. Členské státy určí jediný orgán odpovědný za koordinaci spolupráce a styk s Komisí v této oblasti.

Příslušné orgány uvědomí o udělených přístupových právech Komisi. Komise tato přístupová práva aktivuje v systému TRACES.

Článek 13d

Integrita a čitelnost informací

Systém TRACES chrání integritu informací kódovaných v souladu s tímto nařízením.

Poskytuje zejména tyto záruky:

- a) umožňuje jednoznačně určit každého uživatele a obsahuje účinná kontrolní opatření s ohledem na přístupová práva s cílem chránit informace, soubory a metadata před neoprávněným, nezákonným nebo nepovoleným přístupem, výmazem, změnou nebo přesunem;
- b) je vybaven systémy pro fyzickou ochranu před vniknutím a ekologickými katastrofami a ochranou programového vybavení před kybernetickými útoky;
- c) zajišťuje uložení dat v prostředí, které je bezpečné z fyzického hlediska i z hlediska programového vybavení;
- d) různými prostředky zabraňuje provedení neoprávněných změn a zahrnuje mechanismy k zajištění integrity s cílem ověřit, zda informace nebyla v průběhu času pozměněna;
- e) pro každou základní fázi postupu uchovává auditní stopu;
- f) poskytuje spolehlivé postupy pro převod formátu a přesun s cílem zajistit, aby byly informace čitelné a přístupné během celé požadované doby uchovávání;
- g) má dostatečně podrobnou a aktuální funkční a technickou dokumentaci týkající se fungování a vlastností systému a tato dokumentace je kdykoli dostupná všem organizačním útvarům odpovědným za funkční a/nebo technické specifikace.“

8) Článek 14 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud byla zásilka přicházející z třetí země propuštěna k uskladnění v celním skladu nebo k aktivnímu zkušebnímu styku, jak je stanoveno v nařízení (EU) č. 952/2013, a podléhá jedné nebo více přípravám podle druhého pododstavce, provede příslušný orgán daného členského státu ověření zásilky podle čl. 13 odst. 1 písm. b) prvního pododstavce tohoto nařízení předtím, než se uskuteční první příprava. Referenční číslo celního prohlášení, kterým bylo zboží deklarováno k uskladnění v celním skladu nebo k aktivnímu zkušebnímu styku, se uvádí v kolonce 19 potvrzení o kontrole.

Příprava je omezena na následující druhy operací:

- a) balení nebo přebalování nebo
- b) označování, které odkazuje na ekologické metody produkce.

Po této přípravě zásilka před propuštěním do volného oběhu podléhá opatřením uvedeným v čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení.

Po tomto postupu se originál potvrzení o kontrole v případě potřeby vrací dovozci zásilky, který je uveden v kolonce 11 potvrzení, pro účely čl. 33 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (ES) č. 834/2007.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Ohledně každé partie, která vyplynula z rozdělení, předloží dovozce uvedený v kolonce 11 potvrzení o kontrole prostřednictvím systému TRACES příslušnému orgánu daného členského státu výpis z potvrzení o kontrole, a to v souladu se vzorem a poznámkami uvedenými v příloze VI. Po ověření partie příslušný orgán daného členského státu podepíše výpis z potvrzení o kontrole v kolonce 13 pro účely propuštění do volného oběhu. Ověření partie a podpis výpisu z potvrzení o kontrole provádí příslušný orgán daného členského státu v tom členském státě, kde je partie propuštěna do volného oběhu v Unii.“;

ii) čtvrtý pododstavec se zrušuje.

9) Článek 15 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje druhý a třetí pododstavec, které znějí:

„Jestliže ověření zásilky příslušným orgánem daného členského státu odhalí porušení předpisů nebo nesrovnalost, jež vede k odmítnutí podpisu potvrzení a propuštění produktů do volného oběhu, oznámí daný orgán neprodleně toto porušení předpisů nebo nesrovnalost Komisi a ostatním členským státům prostřednictvím systému TRACES.“

Členské státy zajistí účinnou a efektivní koordinaci mezi příslušnými orgány, které provádějí úřední kontroly, za účelem neprodlené výměny informací o zjištění zásilek produktů podle čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007 označených výrazy odkazujícími na ekologickou produkci, které však nejsou deklarovány jako produkty určené k dovozu v souladu s nařízením (ES) č. 834/2007. Příslušný orgán daného členského státu o těchto zjištěních neprodleně uvědomí Komisi a ostatní členské státy prostřednictvím systému TRACES.“;

b) doplňuje se nový odstavec 5, který zní:

„5. Dovozece, první příjemce nebo jejich kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt zašlou informace o porušení předpisů nebo nesrovnalostech týkajících se dovážených produktů příslušným orgánům dotčených členských států prostřednictvím počítačového systému uvedeného v čl. 94 odst. 1 nařízení (ES) č. 889/2008 prostřednictvím systému TRACES.“

10) V článku 17 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Výpočetní systém uvedený v odstavci 1 je schopen shromažďovat žádosti, dokumenty a informace uvedené v tomto nařízení.“

11) V článku 18 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„První seznam uznaných zemí zahrnuje Argentinu, Austrálii, Indii, Izrael (*), Kostariku, Nový Zéland a Švýcarsko. Neobsahuje číselné kódy uvedené v čl. 7 odst. 2 písm. f) tohoto nařízení. Tyto číselné kódy budou doplněny před 1. červencem 2010 aktualizací seznamu v souladu s čl. 17 odst. 2.“

(* Pro účely tohoto dokumentu se tím rozumí Stát Izrael s vyloučením území, která jsou od června 1967 pod izraelskou správou, tedy Golanských výšin, Pásmo Gazy, východního Jeruzaléma a zbytku Západního břehu.“

12) Článek 19 se zrušuje.

13) Vkládá se nový článek 19a, který zní:

„Článek 19a

Přechodná pravidla pro používání potvrzení o kontrole nevystavených v systému TRACES

Do 19. října 2017 lze potvrzení o kontrole uvedená v čl. 13 odst. 1 písm. a) a výpisy z nich uvedené v čl. 14 odst. 2 vystavovat a podepisovat podle čl. 13 odst. 3 až 7 bez použití systému TRACES v souladu s čl. 13a odst. 1, 2 a 3 a na základě vzorů a poznámek uvedených v příloze V nebo příloze VI.“

- 14) Příloha III se mění v souladu s přílohou I tohoto nařízení.
- 15) V příloze IV se v seznamu kategorií produktů kategorie „C: Produkty pocházející z akvakultury a mořské řasy“ nahrazuje kategorií „C: Nezacpané produkty pocházející z akvakultury a řasy“.
- 16) Příloha V se nahrazuje zněním uvedeným v příloze II tohoto nařízení.
- 17) Příloha VI se nahrazuje zněním uvedeným v příloze III tohoto nařízení.

Článek 2

Změna nařízení (ES) č. 889/2008

Nařízení (ES) č. 889/2008 se mění takto:

- 1) V článku 2 se doplňují nová písmena t) a u), která znějí:

- „t) „konzervováním“ se rozumí jakákoli činnost jiná než zemědělská činnost a sklizeň prováděná na produktech, která se však nepovažuje za zpracování podle definice v písmenu u), včetně veškerých činností uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. n) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 (*) a vyjma balení nebo označování produktu;
- u) „zpracováním“ se rozumí jakákoli činnost uvedená v čl. 2 odst. 1 písm. m) nařízení (ES) č. 852/2004, včetně použití látek uvedených v čl. 19 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 834/2007. Operace balení nebo označování se za zpracování nepovažují.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).“

- 2) Nadpis hlavy II se nahrazuje tímto:

„HLAVA II

PRAVIDLA PRODUKCE, KONZERVOVÁNÍ, ZPRACOVÁNÍ, BALENÍ, PŘEPRAVY A SKLADOVÁNÍ EKOLOGICKÝCH PRODUKTŮ“.

- 3) Nadpis kapitoly 3 hlavy II se nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 3

Konzervované a zpracované produkty“.

- 4) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Pravidla konzervování produktů a produkce zpracovaných krmiv a potravin

1. Hospodářské subjekty konzervující produkty nebo produkující zpracovaná krmiva nebo zpracované potraviny vytvoří a aktualizují vhodné postupy na základě systematické identifikace kritických zpracovatelských kroků.

Používání těchto postupů zaručuje, že konzervované nebo zpracované produkty splňují pravidla ekologické produkce.

2. Hospodářské subjekty dodržují a provádějí postupy podle odstavce 1. Zejména:

- a) přijímají bezpečnostní opatření ke snížení rizika znečištění nepovolenými látkami nebo produkty;

- b) provádějí vhodná čistící opatření, sledují jejich účinnost a vedou o těchto opatřeních záznamy;
- c) zajistí, aby produkty konvenčního zemědělství nebyly uváděny na trh s označením odkazujícím na ekologický způsob produkce.
3. Pokud jsou v dotčené jednotce přípravy připravovány nebo skladovány i produkty konvenčního zemědělství, hospodářský subjekt:
- a) nepřetržitě provádí činnosti až do zpracování celé série, přičemž tyto činnosti musejí být fyzicky nebo časově odděleny od podobných činností prováděných na produktech konvenčního zemědělství;
- b) skladuje ekologické produkty před činnostmi a po jejich provedení fyzicky nebo časově oddělené od produktů konvenčního zemědělství;
- c) informuje kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt o činnostech uvedených v písmenech a) a b) a vede aktualizovaný registr všech činností a zpracovaného množství;
- d) přijímá nezbytná opatření pro zajištění identifikace dávek s cílem vyloučit smíchání nebo záměnu s produkty konvenčního zemědělství;
- e) provádí činnosti na ekologických produktech pouze po náležitém vyčištění výrobního zařízení.
4. Doplnkové, pomocné a další látky a složky používané při zpracování krmiv nebo potravin a jakékoli používané zpracovatelské postupy, jako je uzení, se řídí osvědčenými zpracovatelskými postupy.“
- 5) V článku 84 se doplňuje nový třetí pododstavec, který zní:

„Dovozce předává informace uvedené v prvním a druhém pododstavci pomocí elektronického obchodního řídicího a expertního systému (*Trade Control and Expert System*, TRACES), který stanoví rozhodnutí Komise 2003/24/ES (*).

(*) Rozhodnutí Komise 2003/24/ES ze dne 30. prosince 2002 o vývoji integrovaného počítačového veterinárního systému (Úř. věst. L 8, 14.1.2003, s. 44).“

- 6) Čl. 94 odst. 1 se mění takto:

- a) písmena a) a b) se nahrazují tímto:

„a) do 30. června 2017 informace podle čl. 35 písm. a) nařízení (ES) č. 834/2007 včetně e-mailové adresy a internetové adresy a následně každou jejich změnu;

b) do 30. června 2017 informace podle čl. 35 písm. b) nařízení (ES) č. 834/2007 včetně adresy, e-mailové adresy a internetové adresy a následně každou jejich změnu;“;

- b) doplňuje se nové písmeno e), které zní:

„e) do 30. června 2017 název, adresu, e-mailovou adresu a internetovou adresu příslušných orgánů daného členského státu, jak je definuje čl. 2 bod 6 nařízení (ES) č. 1235/2008, a následně každou jejich změnu.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 19. dubna 2017. Ustanovení čl. 1 bodu 2 se však použije od data vstupu tohoto nařízení v platnost a ustanovení čl. 1 bodu 15 se použije od 7. května 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. října 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Příloha III nařízení (ES) č. 1235/2008 se mění takto:

- (1) Za nadpis „SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ A PŘÍSLUŠNÉ SPECIFIKACE PODLE ČLÁNKU 7“ se vkládá poznámka, která zní:

„Poznámka: Podle čl. 17 odst. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 834/2007 zvířata ani produkty živočišného původu získané v období přechodu nesmí být v Unii uváděny na trh označené výrazy uvedenými v člancích 23 a 24 uvedeného nařízení a rovněž nesmí být takové výrazy použity při jejich propagaci. Tyto produkty jsou proto vyloučeny i z uznání, pokud jde o kategorie produktů B a D pro všechny třetí země uvedené v této příloze.“

- (2) V položkách týkajících se Argentiny, Austrálie, Kostariky, Indie, Izraele, Japonska, Švýcarska, Tuniska a Nového Zélandu se zrušuje poznámka pod čarou „(1) Kromě mořských řas.“
- (3) Položka týkající se Argentiny se mění takto:

- a) v bodě 1 se zrušují omezení týkající se kategorie produktů B a D;
- b) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2. **Původ:** Produkty kategorie A, B a F, které byly vypěstovány v Argentině, a produkty kategorie D zpracované v Argentině s ekologicky vypěstovanými složkami, které byly vypěstovány v Argentině.“

- (4) V položce týkající se Austrálie se bod 2 nahrazuje tímto:

„2. **Původ:** Produkty kategorie A a F, které byly vypěstovány v Austrálii, a produkty kategorie D zpracované v Austrálii s ekologicky vypěstovanými složkami, které byly vypěstovány v Austrálii.“

- (5) Položka týkající se Kostariky se mění takto:

- a) omezení „Pouze zpracované rostlinné produkty“ se nahrazuje slovy „Pouze zpracované rostlinné produkty“;
- b) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2. **Původ:** Produkty kategorie A a F, které byly vypěstovány v Kostarice, a produkty kategorie D zpracované v Kostarice s ekologicky vypěstovanými složkami, které byly vypěstovány v Kostarice.“

- (6) V položce týkající se Izraele se bod 2 nahrazuje tímto:

„2. **Původ:** Produkty kategorie A a F, které byly vypěstovány v Izraeli, a produkty kategorie D zpracované v Izraeli s ekologicky vypěstovanými složkami, které byly vypěstovány v Izraeli nebo byly do Izraele dovezeny:

- buď z Unie,
- nebo ze třetí země v rámci úpravy uznané podle čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007 za rovnocennou.“

- (7) V položce týkající se Japonska se bod 2 nahrazuje tímto:

„2. **Původ:** Produkty kategorie A a F, které byly vypěstovány v Japonsku, a produkty kategorie D zpracované v Japonsku s ekologicky vypěstovanými složkami, které byly vypěstovány v Japonsku nebo byly do Japonska dovezeny:

- buď z Unie,
- nebo ze třetí země, v jejímž případě Japonsko uznalo, že produkty byly vyprodukovány a zkontrolovány v této třetí zemi v souladu s pravidly rovnocennými pravidlům stanoveným japonskými právními předpisy.“

(8) Položka týkající se Švýcarska se mění takto:

a) v bodě 1 se zrušují omezení týkající se kategorie produktů B;

b) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2. **Původ:** Produkty kategorie A a F, které byly vypěstovány ve Švýcarsku, a produkty kategorie D a E zpracované ve Švýcarsku s ekologicky vypěstovanými složkami, které byly vypěstovány ve Švýcarsku nebo byly do Švýcarska dovezeny:

— buď z Unie,

— nebo ze třetí země, v jejímž případě Švýcarsko uznalo, že produkty byly vyprodukovány a zkontrolovány v této třetí zemi v souladu s pravidly rovnocennými pravidlům stanoveným švýcarskými právními předpisy.“

(9) V položce týkající se Tuniska se bod 2 nahrazuje tímto:

„2. **Původ:** Produkty kategorie A a F, které byly vypěstovány v Tunisku, a produkty kategorie D zpracované v Tunisku s ekologicky vypěstovanými složkami, které byly vypěstovány v Tunisku.“

(10) V položce týkající se Spojených států v bodě 1 se zrušují omezení pro kategorie produktů A a D.

(11) Položka, která se vztahuje k Novému Zélandu, se mění takto:

a) v bodě 1 se zrušují omezení týkající se kategorie produktů B a D;

b) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2. **Původ:** Produkty kategorie A, B a F, které byly vypěstovány na Novém Zélandu, a produkty kategorie D zpracované na Novém Zélandu s ekologicky vypěstovanými složkami, které byly vypěstovány na Novém Zélandu nebo byly na Nový Zéland dovezeny:

— buď z Unie,

— nebo ze třetí země v rámci úpravy uznané podle čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007 za rovnocennou,

— nebo ze třetí země, jejíž pravidla produkce a kontrola byly uznány za rovnocenné s Programem pro zajištění ekologických potravin MAF na základě ujištění a informací poskytnutých příslušným orgánem této země v souladu s ustanoveními zavedenými MAF a za předpokladu, že dováženy budou pouze organicky vyprodukované složky určené pro produkty kategorie D připravené na Novém Zélandu, až do maxima 5 % produktů zemědělského původu.“

(12) V položce týkající se Korejské republiky se bod 2 nahrazuje tímto:

„2. **Původ:** Produkty kategorie D zpracované v Korejské republice s ekologicky vypěstovanými složkami, které byly vypěstovány v Korejské republice nebo byly do Korejské republiky dovezeny:

— buď z Unie,

— nebo ze třetí země, v jejímž případě Korejská republika uznala, že produkty jsou v dané zemi produkovány a kontrolovány v souladu s pravidly rovnocennými pravidlům stanoveným jihokorejskými právními předpisy.“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA V

**OSVĚDČENÍ O KONTROLE
PRO DOVOZ PRODUKTŮ EKOLOGICKÉHO ZEMĚDĚLSTVÍ DO EVROPSKÉ UNIE**

1. Vydávající kontrolní subjekt nebo orgán (název, adresa a kód)	2. Nařízení Rady (ES) č. 834/2007: — čl. 33 odst. 2 ☐ nebo — čl. 33 odst. 3 ☐										
3. Pořadové číslo osvědčení o kontrole	4. Vývozce (jméno a adresa)										
5. Výrobce nebo podnik, který produkt zpracoval (jméno a adresa)	6. Kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán (název, adresa a kód)										
7. Země původu	8. Země vývozu										
9. Země proclení/místo vstupu	10. Země určení										
11. Dovozece (jméno, adresa a číslo EORI)	12. První příjemce v Unii (jméno a adresa)										
13. Popis produktů <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 15%;">Kód KN</th> <th style="width: 30%;">Obchodní název</th> <th style="width: 20%;">Počet balení</th> <th style="width: 20%;">Číslo šarže</th> <th style="width: 15%;">Čistá hmotnost</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> </tr> </tbody> </table>		Kód KN	Obchodní název	Počet balení	Číslo šarže	Čistá hmotnost					
Kód KN	Obchodní název	Počet balení	Číslo šarže	Čistá hmotnost							
14. Číslo kontejneru	15. Číslo závěry	16. Celková hrubá hmotnost									
17. Dopravní prostředek před místem vstupu do Unie Druh Identifikace Mezinárodní přepravní doklad											

18. Prohlášení kontrolního subjektu nebo orgánu vydávajícího osvědčení, který je uveden v poli 1.

Tímto se potvrzuje, že toto osvědčení bylo vydáno na základě kontrol požadovaných podle čl. 13 odst. 4 nařízení (ES) č. 1235/2008 a že produkty vyjmenované výše byly získány v souladu s pravidly produkce a kontroly ekologické metody produkce, které se považují za rovnocenné v souladu s nařízením (ES) č. 834/2007.

Datum

Jméno a podpis zplnomocněné osoby

Razítko vydávajícího subjektu nebo orgánu

19. Režim uskladnění v celním skladu

Aktivní zušlechťovací styk

Název a adresa hospodářského subjektu:

Kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán (název, adresa a kód):

Referenční číslo celního prohlášení pro režim uskladnění v celním skladu nebo aktivní zušlechťovací styk:

20. Ověření a schválení zásilky relevantním orgánem příslušného členského státu.

Orgán a členský stát:

Datum:

Jméno a podpis zplnomocněné osoby

Razítko

21. Prohlášení prvního příjemce.

Tímto se potvrzuje, že přijetí produktů bylo provedeno v souladu s článkem 34 nařízení (ES) č. 889/2008.

Název společnosti:

Datum:

Jméno a podpis zplnomocněné osoby

Poznámky

- Pole 1: Název, adresa a kód kontrolního subjektu nebo orgánu v třetí zemi, jak je uvedeno v čl. 13 odst. 3 nařízení (ES) č. 1235/2008. Tento subjekt rovněž vyplňuje pole 4 až 18.
- Pole 2: V tomto poli jsou uvedena ustanovení nařízení (ES) č. 834/2007, která se vztahují k vydávání a používání tohoto osvědčení; uveďte příslušné ustanovení.
- Pole 3: Pořadové číslo osvědčení automaticky přidělené elektronickým obchodním řídicím a expertním systémem (TRACES) podle čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 1235/2008, s výjimkou případů, kdy se použije čl. 13a odst. 3.
- Pole 4: Jméno a adresa vývozce produktů ze země uvedené v kolonce 8. Vývozcem je subjekt provádějící poslední operace pro účely přípravy podle definice uvedené v čl. 2 písm. i) nařízení (ES) č. 834/2007 u produktů uvedených v poli 13 a zapečetění produktů v příslušném balení nebo kontejnerech podle článku 34 nařízení (ES) č. 889/2008.
- Pole 5: Subjekt nebo subjekty, které vyprodukovaly nebo zpracovaly produkty ve třetí zemi uvedené v poli 7.
- Pole 6: Kontrolní subjekt či subjekty nebo orgán či orgány pro sledování shody výroby nebo zpracování produktů s pravidly ekologické produkce v zemi uvedené v poli 7.
- Pole 7: Zemí původu se rozumí země, kde byl produkt vyroben/vypěstován nebo zpracován.
- Pole 8: Zemí vývozu se rozumí země, v níž byl produkt podroben poslední operaci pro účely přípravy ve smyslu definice v čl. 2 písm. i) nařízení (ES) č. 834/2007 a zapečetěn v příslušném balení nebo kontejnerech.
- Pole 9: Zemí proclení se rozumí země, v níž je zásilka propuštěna do volného oběhu v Evropské unii. Místem vstupu je místo propuštění do volného oběhu a je určeno pro kódy OSN pro obchodní a dopravní lokality (UN/LOCODE, pět abecedních znaků).
- Pole 10: Zemí určení se rozumí země prvního příjemce v Evropské unii.
- Pole 11: Jméno a adresa dovozce a jeho registrační a identifikační číslo hospodářského subjektu (číslo EORI), jak je uvedeno v článku 9 nařízení (EU) č. 952/2013. Dovozcem se rozumí fyzická nebo právnická osoba v Evropské unii, která předkládá zásilku k propuštění do volného oběhu v Unii, a to buď sama, nebo prostřednictvím zástupce.
- Pole 12: Jméno a adresa prvního příjemce zásilky v Evropské unii. Prvním příjemcem se rozumí fyzická nebo právnická osoba, které je zásilka dodána a u níž bude odbavena k další přípravě nebo uvedení na trh. První příjemce rovněž vyplňuje pole 24.
- Pole 13: Popis produktů, který zahrnuje kódy kombinované nomenklatury pro dotyčné produkty (pokud možno osmimístné), obchodní název, počet balení (počet beden, krabic, pytlů, džberů atd.), číslo šarže a čistou hmotnost.
- Pole 14: Nepovinné
- Pole 15: Nepovinné
- Pole 16: Celková hrubá hmotnost vyjádřená v příslušných jednotkách (kg čisté hmoty, litr atd.).
- Pole 17: Dopravní prostředek, který dorazí na místo vstupu.
Druh dopravy: letadlo, plavidlo, železnice, silniční vozidlo, jiný.
Identifikace dopravního prostředku: u letadla číslo letu, u plavidel název lodi, u železnice totožnost vlaku a číslo vagonu, u silniční dopravy registrační poznávací značku, případně s poznávacím značkou přívěsu.
V případě trajektu uveďte plavidlo a silniční vozidlo s identifikací silničního vozidla a plánované trajektové přepravy.
- Pole 18: Prohlášení kontrolního subjektu nebo orgánu vydávajícího osvědčení. Podpis a razítko musí být v jiné barvě, než je barva tisku.
- Pole 19: Vyplní relevantní orgán příslušného členského státu nebo dovozce.
- Pole 20: Vyplní relevantní orgán příslušného členského státu, případně před činností spojenou s přípravou nebo rozdělováním za podmínek uvedených v článku 14 nařízení (ES) č. 1235/2008 a při ověřování zásilky v souladu s čl. 13 odst. 1.
- Pole 21: Vyplní první příjemce při přijetí produktů poté, co provedl kontroly stanovené v článku 34 nařízení (ES) č. 889/2008.“
-

PŘÍLOHA III

„PŘÍLOHA VI

VÝPIS č. ... Z OSVĚDČENÍ O KONTROLE PRO DOVOZ PRODUKTU EKOLOGICKÉHO ZEMĚDĚLSTVÍ DO EVROPSKÉ UNIE

1. Kontrolní subjekt nebo orgán, který vydal původní osvědčení o kontrole (název, adresa a kód)	2. Nařízení Rady (ES) č. 834/2007: — čl. 33 odst. 2 ☐ nebo — čl. 33 odst. 3 ☐			
3. Pořadové číslo původního osvědčení o kontrole	4. Hospodářský subjekt, který rozdělil původní zásilku na partie (jméno a adresa)			
5. Kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán (název, adresa a kód)	6. Dovozce (jméno, adresa a číslo EORI)			
7. Země původu	8. Země vývozu			
9. Země proclení/místo vstupu	10. Země určení			
11. Příjemce partie získané na základě rozdělení (jméno a adresa)				
12. Popis produktů <table data-bbox="231 1489 1340 1534"> <tr> <td data-bbox="231 1489 494 1534">Kódy KN</td> <td data-bbox="494 1489 774 1534">Počet balení</td> <td data-bbox="774 1489 1340 1534">Čistá hmotnost partie a čistá hmotnost původní zásilky</td> </tr> </table>		Kódy KN	Počet balení	Čistá hmotnost partie a čistá hmotnost původní zásilky
Kódy KN	Počet balení	Čistá hmotnost partie a čistá hmotnost původní zásilky		
13. Prohlášení relevantního orgánu příslušného členského státu, který potvrzuje výpis z osvědčení. Tento výpis odpovídá partii popsané výše a získané rozdělením zásilky, která je zahrnuta do originálu osvědčení o kontrole s pořadovým číslem uvedeným v poli 3. Orgán a členský stát: Datum: <table data-bbox="231 1960 1021 2004"> <tr> <td data-bbox="231 1960 925 2004">Jméno a podpis zplnomocněné osoby</td> <td data-bbox="925 1960 1021 2004">Razítko</td> </tr> </table>		Jméno a podpis zplnomocněné osoby	Razítko	
Jméno a podpis zplnomocněné osoby	Razítko			

14. Prohlášení příjemce partie

Tímto se potvrzuje, že přijetí partie bylo provedeno v souladu s článkem 33 nařízení (ES) č. 889/2008.

Název společnosti

Datum:

Jméno a podpis zplnomocněné osoby

Poznámky

Výpis č.: Číslo výpisu odpovídá číslu partie získané na základě rozdělení původní zásilky.

Pole 1: Jméno, adresa a kód kontrolního subjektu nebo orgánu ve třetí zemi, který vydal původní osvědčení o kontrole.

Pole 2: V tomto poli jsou uvedena ustanovení nařízení (ES) č. 834/2007, která se vztahují k vydávání a používání tohoto výpisu; uveďte příslušné ustanovení, podle něhož byla původní zásilka dovezena, viz pole 2 původního osvědčení o kontrole.

Pole 3: Pořadové číslo původního osvědčení automaticky přidělené elektronickým obchodním řídicím a expertním systémem (TRACES) podle čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 1235/2008, s výjimkou případů, kdy se použije čl. 13a odst. 3.

Pole 4: Hospodářský subjekt, který fyzicky rozdělí původní zásilku do partií, nebo hospodářský subjekt příslušný pro uvedenou operaci.

Pole 5: Kontrolní subjekt nebo orgán, který je zodpovědný za kontrolu hospodářského subjektu, který rozdělil zásilku.

Pole 6, 7 a 8: Viz příslušné údaje v původním osvědčení o kontrole.

Pole 9: Zemí proclení se rozumí země, v níž je zásilka propuštěna do volného oběhu v Evropské unii. Místem vstupu je místo propuštění do volného oběhu a je určeno pro kódy OSN pro obchodní a dopravní lokality (UN/LOCODE, pět abecedních znaků).

Pole 10: Zemí určení se rozumí země prvního příjemce v Evropské unii.

Pole 11: Příjemce partie (získané po rozdělení) v Evropské unii.

Pole 12: Popis produktů, který zahrnuje kódy kombinované nomenklatury pro dotyčné produkty (pokud možno osmimístné), počet balení (počet beden, krabic, pytlů, džberů atd.) a čistou hmotnost vyjádřenou v příslušných jednotkách (kg čisté hmoty, litr atd.) a čistou hmotnost uvedenou v poli 13 původního osvědčení o kontrole.

Pole 13: Vyplní relevantní orgán příslušného členského státu pro každou partii vyplývající z rozdělení podle čl. 14 odst. 2 nařízení (ES) č. 1235/2008.

Pole 14: Vyplní se při přijetí partie poté, co příjemce provedl kontroly stanovené v článku 33 nařízení (ES) č. 889/2008.“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1843**ze dne 18. října 2016****o přechodných opatřeních k uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, pokud jde o akreditaci úředních laboratoří provádějících úřední testy na trichinely****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 63 odst. 1 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 882/2004 stanoví podstatné změny týkající se pravidel a postupů pro úřední kontroly. Používá se ode dne 1. ledna 2006. Uplatňování některých těchto pravidel a postupů s okamžitou účinností od uvedeného data by však v některých případech působilo praktické potíže.
- (2) Nařízení (ES) č. 882/2004 vyžaduje, aby byly laboratoře provádějící analýzy vzorků odebraných při úředních kontrolách akreditovány v souladu s určitými evropskými normami, které jsou uvedeny v dotčeném nařízení. Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 702/2013 ⁽²⁾ nicméně stanoví některá přechodná opatření, včetně odchylky od zmíněného požadavku týkajícího se laboratoří, s cílem umožnit bezproblémový přechod na plné uplatňování nových pravidel a postupů. Prováděcí nařízení (EU) č. 702/2013 se použije do 31. prosince 2016.
- (3) Zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu o zkušenostech získaných při uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004 o hygieně ze dne 29. dubna 2004 ⁽³⁾ vydaná dne 28. července 2009 (dále jen „zpráva“) „má za cíl faktograficky prezentovat zkušenosti – včetně potíží, kterým bylo nutno čelit – získané v letech 2006, 2007 a 2008 při provádění balíčku předpisů o hygieně všemi zainteresovanými stranami“.
- (4) Zpráva zahrnuje zkušenosti týkající se přechodných opatření, včetně opatření stanovených v nařízení (ES) č. 882/2004. Ve zprávě se uvádí, že stále přetrvávají určité potíže v souvislosti s akreditací laboratoří umístěných na jatkách.
- (5) Dne 6. května 2013 přijala Komise návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin, rozmnožovacího materiálu rostlin a přípravků na ochranu rostlin ⁽⁴⁾. Uvedený návrh předpokládá zrušení nařízení (ES) č. 882/2004 a stanoví možnou odchylku týkající se akreditace úředních laboratoří, jejichž jedinou činností je zjišťování trichinel v mase.
- (6) Toto nařízení by proto mělo stanovit další přechodná opatření platná do přijetí výše uvedeného nového nařízení Evropským parlamentem a Radou.
- (7) Mělo by proto být stanoveno další přechodné období, během něhož by měla nadále platit příslušná přechodná opatření v současnosti stanovená prováděcím nařízením (EU) č. 702/2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 702/2013 ze dne 22. července 2013 o přechodných opatřeních k uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, pokud jde o akreditaci úředních laboratoří provádějících úřední testy na trichinely, a o změně nařízení Komise (ES) č. 1162/2009 (Úř. věst. L 199, 24.7.2013, s. 3).

⁽³⁾ KOM(2009) 403 v konečném znění.

⁽⁴⁾ COM(2013) 265 final.

- (8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Toto nařízení stanoví přechodná opatření k uplatňování nařízení (ES) č. 882/2004 během přechodného období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2020.

Článek 2

Odchylně od čl. 12 odst. 2 nařízení (ES) č. 882/2004 může příslušný orgán jmenovat laboratoř provádějící úřední testy na trichinely, umístěnou na jatkách nebo v zařízení na zpracování zvěře, pod podmínkou, že laboratoř, ačkoli není akreditovaná v souladu s evropskou normou uvedenou v písmenu a) uvedeného odstavce, poskytne příslušnému orgánu uspokojivé záruky, že jsou zavedeny systémy kontroly kvality při analýzách vzorků, jež provádí pro účely úředních kontrol.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2017 do dne 31. prosince 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. října 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1844**ze dne 18. října 2016****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. října 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	133,9
	ZZ	133,9
0707 00 05	TR	145,2
	ZZ	145,2
0709 93 10	TR	154,9
	ZZ	154,9
0805 50 10	AR	91,3
	CL	95,5
	TR	85,9
	UY	51,6
	ZA	73,6
	ZZ	79,6
	0806 10 10	BR
0808 10 80	EG	169,2
	TR	151,7
	ZZ	199,8
	AR	191,8
	AU	196,9
	BR	124,9
	CL	154,2
0808 30 90	NZ	137,0
	ZA	117,5
	ZZ	153,7
	CN	75,0
	TR	134,9
	ZZ	105,0

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1845**ze dne 18. října 2016,****kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný pro žádosti o podporu na snížení produkce mléka podle nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1612**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zruší nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1612 ze dne 8. září 2016 o poskytování podpory na snížení produkce mléka ⁽²⁾, a zejména na čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1612 stanoví podporu pro producenty mléka, kteří se zavážou snížit své dodávky kravského mléka po dobu tří měsíců. Tato podpora se vyplácí na základě žádostí o podporu. Pokud je souhrnný objem, na něž se vztahují přípustné a věrohodné oznámené žádosti o podporu, vyšší než celkový maximální objem uvedený v čl. 1 odst. 1 zmíněného nařízení, použijí členské státy na množství, na něž se vztahují jednotlivé žádosti o podporu, koeficient přidělení.
- (2) Množství, na něž se vztahují žádosti o podporu podané pro období listopadu 2016, prosince 2016 a ledna 2017, jsou vyšší než celkový maximální objem. Proto je třeba stanovit koeficient přidělení.
- (3) Za účelem urychleného provádění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1612 by toto nařízení mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Koeficient přidělení, který se použije pro množství, na něž se vztahují žádosti o podporu na snížení dodávek kravského mléka v listopadu 2016, prosinci 2016 a lednu 2017 podle nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1612, činí 0,12462762.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. října 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Úř. věst. L 242, 9.9.2016, s. 4.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/1846

ze dne 4. července 2016

o opatření SA.41187 (2015/C) (ex 2015/NN) provedeném Maďarskem ve věci příspěvku podniků tabákového průmyslu na zdravotní péči

(oznámeno pod číslem C(2016) 4049)

(Pouze maďarské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany, aby podle výše uvedených ustanovení ⁽¹⁾ předložily své připomínky, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) V březnu 2015 se Komise dozvěděla o novém příspěvku na zdravotní péči, který Maďarsko uložilo podnikům tabákového průmyslu. Dopisem ze dne 13. dubna 2015 Komise zaslala Maďarsku žádost o informace o uvedeném opatření, kterou maďarské orgány rovněž informovala, že zvažuje vydání rozhodnutí o příkazu k pozastavení podpory podle čl. 11 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ⁽²⁾.
- (2) Maďarsko na uvedenou žádost o informace reagovalo dopisem ze dne 12. května 2015. Maďarsko však nepředložilo žádné připomínky týkající se možnosti Komise vydat příkaz k pozastavení podpory.
- (3) Dne 15. července 2015 Komise informovala Maďarsko, že se rozhodla zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“), pokud jde o příspěvek na zdravotní péči uložený podnikům tabákového průmyslu („rozhodnutí o zahájení řízení“). V rozhodnutí o zahájení řízení Komise rovněž nařídila okamžité pozastavení opatření.
- (4) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾. Uvedeným rozhodnutím Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k opatření předložily své připomínky.
- (5) Komise obdržela připomínky od dvou zúčastněných stran. Dne 20. října 2015 Komise tyto připomínky postoupila Maďarsku, aby na ně mohlo reagovat. Maďarsko na uvedené připomínky nereagovalo.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ

- (6) Dne 16. prosince 2014 schválil maďarský parlament zákon XCIV z roku 2014 o příspěvcích podniků tabákového průmyslu na zdravotní péči pro rok 2015 (dále jen „zákon“). Zákon ukládá daň označovanou jako „příspěvek na zdravotní péči“, která je vybírána z ročního obrátu z výroby a obchodu tabákových výrobků v Maďarsku

⁽¹⁾ Úř. věst. C 277, 21.8.2015, s. 24.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

a uplatní se vedle stávajících podnikatelských daní v Maďarsku, zejména daně z příjmu právnických osob. Daň se ukládá oprávněným skladovatelům, dovozcům a registrovaným obchodníkům s tabákovými výrobky. Deklarovaným účelem zákona je získat finanční prostředky pro financování systému zdravotnictví, aby se zvýšila kvalita zdravotních služeb.

- (7) Daňový příspěvek na zdravotní péči se platí z ročního obratu z výroby a obchodu tabákových výrobků v Maďarsku dosaženého v roce předcházejícím daňovému roku za předpokladu, že obrat z těchto činností představuje nejméně 50 % celkového ročního obratu podniku. Neodečítají se žádné náklady s výjimkou určitých investičních nákladů v příslušném daňovém roce. Daňový příspěvek na zdravotní péči je svou povahou progresivní. Použitelný příspěvek závisí na ročním obratu daňového poplatníka, a to takto:
- obrat do výše 30 miliard HUF: 0,2 % při minimálním obratu 30 milionů HUF,
 - část obratu v rozmezí od 30 miliard HUF do 60 miliard HUF: 2,5 %,
 - část obratu přesahující 60 miliard HUF: 4,5 %.
- (8) Podle § 6 odst. 6 zákona lze daňovou povinnost vyplývající z daňového příspěvku na zdravotní péči snížit až o 80 % z výše splatného příspěvku, pokud společnost provádí investice, které jsou v souladu s definicí stanovenou v § 3 odst. 4 bodě 7 zákona C o účetnictví z roku 2000 (*). Snížení se rovná kladnému rozdílu mezi 30 % částky vyúčtované jako investice v daňovém roce a vyšší státní dotace nebo dotace EU použité při provádění investičního projektu.
- (9) Zákon stanoví, že daňové přiznání musí být předloženo do 30. června 2015 a daňový příspěvek na zdravotní péči musí být zaplacen do 30 dnů od této lhůty.
- (10) Zákon vstoupil v platnost dne 1. února 2015 a ve svém původním znění měl dočasně platit do 31. prosince 2015. Dne 24. června 2015 byla v maďarském úředním věstníku zveřejněna změna zákona, která stanovila trvalou povinnost platit příspěvek na zdravotní péči.

3. FORMÁLNÍ VYŠETŘOVACÍ ŘÍZENÍ

3.1. Důvody pro zahájení formálního vyšetřovacího řízení

- (11) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení, protože dospěla k předběžnému závěru, že progresivní struktura příspěvku na zdravotní péči (sazby a rozmezí obratu) a ustanovení o snížení daňové povinnosti pod podmínkou provedení určitých investic (společně dále jen „sporná opatření“) představují protiprávní a neslučitelnou státní podporu.
- (12) Komise se domnívala, že progresivní sazby daně stanovené zákonem rozlišují podniky na základě jejich obratu a poskytují selektivní výhodu podnikům s nízkým obratem, a tedy menším podnikům. Komise nebyla přesvědčena, že podniky s vyšším obratem jsou schopny ovlivnit výrobní trh a vytvořit závažnější negativní zdravotní dopady související s kouřením do takové míry, která by odůvodňovala použití progresivních sazeb daně, jak tvrdily maďarské orgány.
- (13) Stejně tak Komise zastávala názor, že možnost snížení daňové povinnosti daňového poplatníka podmíněná provedením investic poskytuje selektivní výhodu podnikům, které takovéto investice provedly. Komise dále konstatovala, že možnost snížení daňové povinnosti v případě investice, jejímž cílem je zvýšení výrobní a obchodní kapacity podniku, se zdá být v rozporu s deklarovaným cílem daňového příspěvku na zdravotní péči, kterým je získat finanční prostředky na systém zdravotnictví a zvýšit kvalitu zdravotních služeb s ohledem na skutečnost, že kouření hraje významnou úlohu při vzniku četných onemocnění a významně přispívá k vyšším nákladům na zdravotní péči.

(*) Podle uvedeného zákona „investice“ zahrnuje nákup nebo vytváření hmotných aktiv, výrobu hmotných aktiv přímo daným podnikem, činnost prováděnou za účelem zřízení nebo použití hmotných aktiv zakoupených pro zamýšlený účel až do doby vlastní instalace nebo prvního řádného použití (přepravu, celní řízení, zprostředkovatelskou činnost, položení základů, instalaci a jakoukoli jinou činnost související s nákupem hmotných aktiv včetně návrhu, přípravy, uspořádání, vypůjčení a pojištění); investice zahrnují také činnosti, jejichž výsledkem je modernizace stávajících hmotných aktiv, změna jejich účelu, jejich přeměna nebo přímé prodloužení jejich životnosti nebo výkonnosti spolu s činnostmi uvedenými výše a které s takovou činností souvisí.

- (14) Komise proto dospěla k předběžnému závěru, že sporná opatření se nezdají být odůvodněná povahou nebo obecným režimem referenčního daňového systému ani slučitelná s vnitřním trhem.

3.2. Přípomínky zúčastněných stran

- (15) Komise obdržela připomínky od dvou zúčastněných stran, které přivítaly rozhodnutí o zahájení řízení a souhlasily s předběžným posouzením státní podpory Komisí. Vyjádřily své obavy ohledně možných změn zákona a jakýchkoli dalších obdobných opatření, která by mohla být přijata maďarskými orgány.
- (16) Jedna ze zúčastněných stran zdůraznila, že snížení daňové povinnosti v případě určitých investic by se týkalo výlučně investic v Maďarsku, neboť podle maďarských předpisů v oblasti spotřební daně musí být společnost nejdříve zaregistrována a mít sídlo vedení v Maďarsku, aby zde získala licenci k prodeji a výrobě tabáku. Investicemi zohledněnými pro účely uvedeného zákona jsou tedy investice provedené v Maďarsku buď maďarskými společnostmi vlastněnými domácím kapitálem, nebo dceřinými společnostmi cizích nadnárodních společností, které jsou rezidenty v Maďarsku.

3.3. Stanovisko maďarských orgánů

- (17) Maďarské orgány nesouhlasí se zjištěním Komise, že sporná opatření představují státní podporu. V podstatě tvrdí, že opatření nejsou selektivní. Pokud jde o progresivitu sazeb daně, maďarské orgány tvrdí, že v případě veřejných břemen je referenční rámec dán společně daňovým základem a daňovou sazbou (včetně systému progresivních sazeb daně) a že společnosti v téže skutkové situaci jsou ty, jejichž obrat je stejný. V tomto smyslu se v rámci progresivního systému sazeb při použití daňových rozmezí na subjekty s tímto předpokládaným daňovým základem vztahuje tatáž sazba a vypočítaná výše daně je rovněž identická. Podle názoru maďarských orgánů tedy progresivní systém sazeb daně nevytváří rozdíly, protože na společnosti v téže právní a skutkové situaci se vztahuje tatáž sazba daně, a není tedy selektivní.
- (18) Pokud jde o snížení daňové povinnosti v případě investice, maďarské orgány tvrdí, že zákon nerozlišuje podle typu nebo hodnoty investice a mezi subjekty, které provedou investici, se nedělají žádné rozdíly. Podniky, které provedou investici v téže hodnotě, jsou v téže právní a skutkové situaci. Zdůrazňují, že snížení se nevztahuje výlučně na investice, které se provedou v Maďarsku, a že pro výpočet může být vzata v potaz hodnota všech investic. Maďarské orgány dále konstatují, že na výpočet hodnoty investice se vztahuje definice investice a výpočet hodnoty investice podle zákona o účetnictví, který překračuje rámec zákona o příspěvku podniků tabákového průmyslu na zdravotní péči.

3.4. Vyjádření Maďarska k připomínkám zúčastněných stran

- (19) Maďarsko nereagovalo na připomínky zúčastněných stran, které byly předloženy dopisem ze dne 20. října 2015.

4. POSOUZENÍ PODPORY

4.1. Existence státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- (20) Podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy „podpora poskytovaná v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak“.
- (21) Označení určitého opatření za podporu ve smyslu tohoto ustanovení proto vyžaduje, aby byly současně splněny všechny tyto podmínky: i) opatření musí být možné přičíst státu a musí být financováno ze státních prostředků; ii) musí přinášet výhodu příjemci; iii) tato výhoda musí být selektivní a iv) opatření musí narušovat hospodářskou soutěž nebo hrozit jejím narušením a musí ovlivňovat obchod mezi členskými státy.

4.1.1. Státní prostředky a přičitatelnost státu

- (22) Má-li určité opatření představovat státní podporu, musí být financováno ze státních prostředků a být přičitatelné státu.
- (23) Jelikož sporná opatření vyplývají ze zákona maďarského parlamentu, lze je jasně přičíst maďarskému státu.
- (24) Pokud jde o financování opatření ze státních prostředků, je-li výsledkem opatření skutečnost, že se stát vzdává příjmů, které by jinak za normálních okolností musel od podniku vybrat, je uvedená podmínka rovněž splněna⁽⁵⁾. V tomto případě se maďarský stát zříká prostředků, které by jinak musel vybrat od podniků s nižší úrovní obratu (a tedy menších podniků), pokud by se na ně vztahoval tentýž příspěvek na zdravotní péči jako na podniky s vyšší úrovní obratu (a tedy větší podniky).

4.1.2. Zvýhodnění

- (25) Podle judikatury soudů Unie koncept podpory zahrnuje nejen pozitivní plnění, ale také opatření různými způsoby snižující náklady, které obvykle zatěžují rozpočet podniku⁽⁶⁾. Výhodu lze poskytnout různou formou snížení daňové zátěže společnosti, a zejména snížením použitelné daňové sazby, daňového základu nebo výše splatné daně⁽⁷⁾. Ačkoliv opatření spočívající ve snížení daně nezahrnuje pozitivní převod státních prostředků, zakládá zvýhodnění z titulu skutečnosti, že staví podniky, na které se vztahuje, do výhodnější finanční situace oproti ostatním poplatníkům a pro stát znamená ztrátu příjmů⁽⁸⁾.
- (26) Zákon stanoví progresivní sazby zdanění, které se použijí na roční obrat z výroby a obchodu tabákových výrobků v Maďarsku v závislosti na rozmezí, do kterého obrat podniku spadá. Progresivní charakter těchto sazeb má za následek, že procento daně vybírané z obratu podniku se progresivně zvyšuje v závislosti na počtu rozmezí, do nichž daný obrat spadá. To vede k tomu, že podniky s nízkým obratem (menší podniky) se zdaňují podstatně nižší průměrnou sazbou než podniky s vysokým obratem (větší podniky). Zdanění touto podstatně nižší průměrnou sazbou daně snižuje náklady, které musí nést podniky s nízkým obratem v porovnání s podniky s vysokým obratem, a představuje tedy zvýhodnění ve prospěch menších podniků oproti větším podnikům pro účely čl. 107 odst. 1 Smlouvy.
- (27) Obdobně možnost snížení daňové povinnosti podniku podle uvedeného zákona až o 80 % v případě investic provedených v daném daňovém roce představuje zvýhodnění pro podniky, které takovéto investice provedly, neboť v porovnání s podniky, které uvedeného snížení využít nemohou, snižuje jejich daňový základ, a tím jejich daňové zatížení.

4.1.3. Selektivita

- (28) Opatření je selektivní, pokud zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Pokud jde o daňové režimy, Soudní dvůr stanovil, že selektivita opatření by měla být v zásadě posuzována třístupňovou analýzou⁽⁹⁾. Zaprvé se určí obecný nebo obvyklý daňový režim, který se používá v daném členském státě: „referenční systém“. Zadruhé je zapotřebí určit, zda se dané opatření od uvedeného systému odchyluje tím, že rozlišuje mezi hospodářskými subjekty, které se nacházejí s ohledem na cíle sledované

⁽⁵⁾ Věc C-83/98 P, *Francie v. Ladbroke Racing Ltd a Komise*, EU:C:2000:248, body 48 až 51. Stejně tak může státní podporu představovat opatření, které určitým podnikům přiznává snížení daně nebo odklad zaplacení obvykle splatné daně, viz spojené věci C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos a další*, bod 46.

⁽⁶⁾ Věc C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, EU:C:2001:598, bod 38.

⁽⁷⁾ Viz věc C-66/02, *Itálie v. Komise*, EU:C:2005:768, bod 78; věc C-222/04, *Cassa di Risparmio di Firenze a další*, EU:C:2006:8, bod 132; věc C-522/13, *Ministerio de Defensa a Navantia*, EU:C:2014:2262, body 21 až 31. Viz také bod 9 sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti (Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3).

⁽⁸⁾ Spojené věci C-393/04 a C-41/05, *Air Liquide Industries Belgium*, EU:C:2006:403 a EU:C:2006:216, bod 30, a věc C-387/92, *Banco Exterior de España*, EU:C:1994:100, bod 14.

⁽⁹⁾ Viz například věc C-279/08 P, *Komise v. Nizozemsko (NOx)*, EU:C:2011:551; věc C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, EU:C:2001:598; spojené věci C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos a další*, EU:C:2011:550; věc C-308/01, *GIL Insurance*, EU:C:2004:252.

uvedeným režimem ve srovnatelné skutkové a právní situaci. Pokud se předmětné opatření od referenčního systému neodchyluje, není selektivní. Pokud se odchyluje (a je tedy *prima facie* selektivní), musí být ve třetím stupni analýzy stanoveno, zda je odchýlné opatření odůvodněno povahou nebo obecným režimem referenčního daňového systému⁽¹⁰⁾. Pokud je *prima facie* selektivní opatření odůvodněno povahou nebo obecným režimem systému, nebude považováno za selektivní, a nebude se na něj tedy vztahovat čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

4.1.3.1. Referenční systém

- (29) V tomto případě referenční systém představuje uplatnění zvláštního příspěvku podniků na zdravotní péči s ohledem na obrat z výroby a obchodu tabákových výrobků v Maďarsku. Komise se nedomnívá, že progresivní struktura sazeb příspěvku na zdravotní péči může být součástí uvedeného referenčního systému.
- (30) Jak rozhodl Soudní dvůr⁽¹¹⁾, ne vždy postačuje omezit selektivní analýzu na to, zda se opatření odchyluje od referenčního systému stanoveného členským státem. Je také nezbytné vyhodnotit, zda hranice uvedeného systému byly členským státem vymezeny důsledně nebo naopak jednoznačně svévolným nebo předpojatým způsobem s cílem zvýhodnit určité podniky oproti jiným. Jinak by namísto stanovení obecných pravidel použitelných na všechny podniky, ze kterých je provedena odchylka ve prospěch některých podniků, členský stát mohl dosáhnout téhož výsledku, a vyhnout se přitom pravidlům pro státní podporu, tím, že bude přizpůsobovat a kombinovat daňová pravidla takovým způsobem, že samotné jejich použití povede k různému daňovému zatížení pro různé podniky⁽¹²⁾. V tomto ohledu je zvláště důležité připomenout, že Soudní dvůr opakovaně shledal, že čl. 107 odst. 1 Smlouvy nerozlišuje podle důvodů nebo cílů státních zásahů, ale definuje je podle jejich účinků, a tedy nezávisle na použitých prostředcích⁽¹³⁾.
- (31) Zatímco použití paušální daně vybírané z ročního obratu z výroby a obchodu s tabákovými výrobky v Maďarsku je vhodným prostředkem k získávání finančních prostředků pro financování systému zdravotnictví, progresivní daňová struktura zavedená zákonem byla Maďarskem zřejmě úmyslně koncipována pro zvýhodnění určitých podniků oproti jiným. Podle progresivní daňové struktury zavedené zákonem se na podniky podléhající této dani vztahují různé sazby daně, jež se progresivně zvyšují směrem k 4,5 % v závislosti na rozmezích, do nichž jejich obrat spadá. Z tohoto důvodu se na podniky podléhající příspěvku na zdravotní péči vztahuje různá průměrná sazba daně v závislosti na úrovni jejich obratu (na tom, zda překračuje prahové hodnoty stanovené zákonem).
- (32) Jelikož je každá společnost zdaňována odlišnou sazbou, nemůže Komise v příspěvku na zdravotní péči určit jednu referenční sazbu. Maďarsko dále nepředložilo žádnou konkrétní sazbu jako sazbu referenční nebo sazbu „obvyklou“ a také neobjasnilo, proč by v případě podniků s vysokou úrovní obratu byla vyšší sazba odůvodněna výjimečnými okolnostmi ani proč by se na podniky s nižšími úrovněmi obratu měly vztahovat nižší sazby.
- (33) V důsledku progresivní struktury sazeb zavedené zákonem tak různé podniky platí různé úrovně daní (vyjádřené jako podíl z jejich celkového ročního obratu) v závislosti na jejich velikosti, neboť výše obratu dosahovaná podnikem do určité míry souvisí s velikostí daného podniku. Deklarovaným cílem příspěvku na zdravotní péči je však získat finanční prostředky pro systém zdravotnictví a zvýšit kvalitu zdravotních služeb v Maďarsku s ohledem na skutečnost, že kouření hraje významnou úlohu při vzniku četných onemocnění a významně přispívá k vyšším nákladům na zdravotní péči. Komise má za to, že progresivní struktura sazeb příspěvku na zdravotní péči neodráží vztah mezi negativními dopady na zdraví, které vytvářejí obchodníci s tabákovými výrobky a výrobci tabákových výrobků, a jejich obratem.
- (34) S ohledem na uvedený cíl má Komise za to, že všechny subjekty podléhající příspěvku na zdravotní péči jsou ve srovnatelné právní a skutkové situaci bez ohledu na úroveň jejich obratu, a Maďarsko nepředložilo žádné přesvědčivé odůvodnění pro rozlišování mezi uvedenými druhy podniků v souvislosti s vybíráním příspěvku na

⁽¹⁰⁾ Sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti.

⁽¹¹⁾ Spojené věci C-106/09 P a C-107/09 P, *Komise a Španělsko v. Government of Gibraltar a Spojené království*, EU:C:2011:732.

⁽¹²⁾ Tamtéž, bod 92.

⁽¹³⁾ Věc C-487/06 P, *British Aggregates v. Komise*, EU:C:2008:757, body 85 a 89 a citovaná judikatura, a věc C-279/08 P, *Komise v. Nizozemsko (NOx)*, EU:C:2011:551, bod 51.

zdravotní péči. V tomto ohledu se Komise odvolává na níže uvedený 42. až 48. bod odůvodnění. Maďarsko proto příspěvek na zdravotní péči záměrně koncipovalo tak, aby svévolně zvýhodnilo určité podniky, konkrétně podniky s nižší úrovní obratu (a tedy menší podniky), a znevýhodnilo jiné, konkrétně větší podniky⁽¹⁴⁾.

- (35) Referenční systém je tedy vzhledem ke své podobě selektivní tím, že není odůvodněn s ohledem na cíl příspěvku na zdravotní péči, jehož účelem je získat finanční prostředky pro maďarský systém zdravotnictví. V tomto případě je tedy vhodným referenčním systémem uložení příspěvku na zdravotní péči podnikům působícím v Maďarsku na základě jejich obratu, aniž by součástí uvedeného systému byla progresivní struktura sazeb.

4.1.3.2. Odchylka od referenčního systému

- (36) Jako druhý krok je zapotřebí určit, zda se opatření odchyluje od referenčního systému ve prospěch určitých podniků, které jsou s ohledem na vlastní cíl referenčního systému v obdobné skutkové a právní situaci.
- (37) Jak je vysvětleno v 31. bodě odůvodnění, vlastním cílem daňového příspěvku na zdravotní péči je financovat systém zdravotnictví a zvýšit kvalitu zdravotních služeb v Maďarsku. Jak je dále vysvětleno ve 34. bodě odůvodnění, všechny subjekty zapojené do výroby a obchodu tabákových výrobků by měly být s ohledem na uvedený cíl považovány za subjekty ve srovnatelné právní a skutkové situaci bez ohledu na jejich velikost a úroveň jejich obratu.
- (38) Progresivita struktury sazeb příspěvku na zdravotní péči proto vytváří rozdíly mezi podniky, které provozují výrobní a obchodní činnost v oblasti tabákových výrobků v Maďarsku, na základě jejich velikosti.
- (39) Ve skutečnosti z důvodu progresivní povahy sazeb stanovených zákonem podniky s obratem spadajícím do nižších rozmezí podléhají podstatně nižšímu zdanění než podniky s obratem spadajícím do vyšších rozmezí. Výsledkem je, že v porovnání s podniky s vysokou úrovní obratu podléhají podniky s nízkým obratem jak podstatně nižším mezním sazbám daně, tak podstatně nižším průměrným sazbám daně, a tedy podstatně nižšímu zdanění těchto činností. Komise má tedy za to, že progresivní struktura sazeb zavedená zákonem se odchyluje od referenčního systému tím, že spočívá v uložení příspěvku na zdravotní péči všem subjektům zapojeným do výroby a obchodu tabákových výrobků v Maďarsku ve prospěch podniků s nižším obratem.
- (40) Obdobně možnost snížení daňové povinnosti podniku podle zákona až o 80 % v případě investice rozlišuje mezi podniky, které provedly investice, a podniky, které investice neprovedly. S ohledem na výše uvedený vlastní cíl daňového příspěvku na zdravotní péči jsou podniky, které provedly investice, a podniky, které investice neprovedly, ve srovnatelné skutkové a právní situaci, neboť skutečnost, že podnik provede investice, nesnižuje negativní externalitu způsobovanou kouřením. Naopak možnost snížení daňové povinnosti podniku v případě investic, kdy je cílem zvýšení výrobní a obchodní kapacity podniku, se zdá být v rozporu s vlastním cílem daňového příspěvku na zdravotní péči. Komise má tedy za to, že ustanovení zákona, která stanoví snížení daňové povinnosti v případě investice, rozlišují mezi podniky, které jsou s ohledem na vlastní cíl příspěvku na zdravotní péči ve srovnatelné skutkové a právní situaci, a tím vytvářejí odchylku od referenčního systému.
- (41) Komise se proto domnívá, že daná opatření jsou *prima facie* selektivní.

⁽¹⁴⁾ Spojené věci C-106/09 P a C-107/09 P, *Komise a Španělsko v. Government of Gibraltar a Spojené království*, EU:C:2011:732. Viz také analogicky věc C-385/12, *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft.*, EU:C:2014:47, v níž Soudní dvůr rozhodl takto: „články 49 SFEU a 54 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu týkajícím se daně z obratu z maloobchodní činnosti v prodejnách, která ukládá osobám povinným k dani, které tvoří v rámci skupiny společností „propojené podniky“ ve smyslu těchto právních předpisů, sečíst jejich obrat s cílem použít silně progresivní sazbu a následně rozložit mezi ně takto získanou částku daně v poměru k jejich skutečnému obratu, když – což přísluší ověřit předkládajícímu soudu – osoby povinné k dani patřící ke skupině společností a spadající do nejvyššího pásma zvláštní daně jsou ve většině případů „propojeny“ se společnostmi, jejichž sídlo je v jiném členském státě“.

4.1.3.3. Odůvodnění

- (42) Opatření, které se odchyluje od referenčního systému, není selektivní, pokud je odůvodněno povahou nebo obecným režimem uvedeného systému. Tak je tomu v případě, kdy je opatření výsledkem vlastních mechanismů, které jsou nezbytné pro fungování a účinnost systému⁽¹⁵⁾. Je na členském státě, aby to odůvodnil. Za tímto účelem se členské státy při odůvodňování odlišného přístupu k podnikům v rámci určitého režimu nemohou opírat o vnější politické cíle – například regionální, environmentální nebo průmyslové politické cíle.
- (43) Maďarské orgány argumentovaly, že příspěvek na zdravotní péči se platí z výroby a obchodu výrobků, které představují zdravotní riziko, a není spojen se ziskem hospodářských subjektů, zatímco sazba daně se upravuje podle schopnosti daňových subjektů nést zátěž. Podle mínění maďarských orgánů se schopnost platit a míra rizika, které vytvářejí podniky, odráží v jejich podílu na trhu a vedoucím postavení na trhu, a tedy v jejich cenově orientované úloze, spíše než v jejich ziskovosti. Zisk jako základ příspěvku je nejméně vhodným faktorem pro vyjádření újmy na zdraví způsobené subjekty příspěvku prostřednictvím jejich činnosti. Dále ve srovnání s podniky s nízkým obrátem jsou podniky s vyšším obrátem a podílem na trhu mnohem více schopny ovlivňovat trh určitého výrobku než rozdíl mezi jejich úrovněmi obrátu. S přihlédnutím k cíli příspěvku to tedy bude rovněž znamenat, že hospodářský subjekt dosahující vyššího obrátu na trhu tabákových výrobků bude zároveň vytvářet exponenciálně vyšší negativní dopady na zdraví spojené s kouřením.
- (44) V tomto případě se vzhledem k podstatnému relativnímu zvýšení progresivní sazby daně Komise nedomnívá, že platební schopnost může sloužit jako vodítko pro zdanění založené na obrátem. Na rozdíl od daní vycházejících ze zisku⁽¹⁶⁾ daň na základě obrátu nepřihlíží k nákladům, které vzniknou při dosahování uvedeného obrátu. Pokud tedy chybí konkrétní důkazy opakem, zdá se nepravděpodobné, že pouhá výše obrátu dosaženého jako takového – bez ohledu na vzniklé náklady – odráží schopnost podniku platit. Komise navíc není přesvědčena, že ve srovnání s podniky s nižším obrátem mohou podniky s vyšším obrátem ovlivnit výrobní trh a vytvořit závažnější negativní zdravotní dopady související s kouřením do takové míry, která by odůvodňovala použití progresivních sazeb daně v závislosti na obrátem přijatých podle uvedeného zákona.
- (45) V každém případě má Komise za to, že i když schopnost platit a negativní dopady na zdraví mohou být považovány za zásady, které jsou vlastní příspěvku na zdravotní péči na základě obrátu, odůvodňovalo by to pouze lineární sazbu daně, pokud se neprokáže, že schopnost platit a vytváření negativních dopadů na zdraví se progresivně zvyšují s nárůstem obrátu. Komise má za to, že progresivní sazby daní z obrátu mohou být odůvodněny pouze v případě, že konkrétní cíl sledovaný daní skutečně vyžaduje progresivní daně, tj. například pokud se ukáže, že externalita vytvořená činnostmi, kterých se má daň týkat, se zvyšují rovněž progresivně. Odůvodněn by musel být i model progresivity. Zejména by muselo být objasněno, proč obrát přesahující 60 miliard HUF má 22násobný dopad na zdraví než obrát nižší než 30 miliard HUF. Maďarsko žádné takové odůvodnění neposkytlo.
- (46) Komise není přesvědčena, že újma na zdraví způsobená výrobou a obchodem tabákových výrobků by se zvyšovala progresivně s dosahovaným obrátem a v souladu se zvyšováním sazeb daně použitelných v rámci opatření. Kromě toho podmínka, aby se příspěvek na zdravotní péči vztahoval pouze na obrát z výroby a obchodu tabákových výrobků představující nejméně 50 % celkového ročního obrátu dosahovaného podnikem, je zjevně v rozporu s odůvodněním daňové progresivity založené na dopadu tabákových výrobků na zdraví. S ohledem na daňový cíl by tento požadavek znamenal, že tabákové výrobky uváděné na trh společnostmi, jejichž obrát z výroby a obchodu tabákových výrobků představuje méně než 50 %, nemají negativní dopad na zdraví jako výrobky uváděné na trh společnostmi, na jejichž obrátem se tabákové výrobky podílejí vyšší měrou. Zdá se tedy, že tento požadavek je v rozporu s údajným cílem opatření.
- (47) Pokud jde o snížení daňové povinnosti v případě investic, nemůže být toto snížení odůvodněno ani povahou a obecným režimem daňového systému. Komise má za to, že možnost snížení daňové povinnosti až o 80 % v případě investice je v rozporu s vnitřním cílem daňového příspěvku na zdravotní péči. Cílem daňového příspěvku na zdravotní péči je získat finanční prostředky pro systém zdravotnictví a zvýšit kvalitu zdravotních

⁽¹⁵⁾ Viz například spojené věci C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos a další*, EU:C:2011:550, bod 69.

⁽¹⁶⁾ Viz sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti, bod 24. Prohlášení týkající se účelu přerozdělování, který může odůvodnit progresivní sazbu daně, se činí výslovně pouze v souvislosti s daní ze zisku nebo (čistého) příjmu, nikoli v souvislosti s daní z obrátu.

služeb s ohledem na skutečnost, že kouření hraje významnou úlohu při vzniku četných onemocnění a významně přispívá k vyšším nákladům na zdravotní péči. Komise proto považuje možnost snížení daňové povinnosti v případě investice, jejímž cílem je zvýšení výrobní a obchodní kapacity podniku, za neslučitelnou s uvedeným cílem, neboť jak již bylo uvedeno ve 40. bodě odůvodnění, takovéto investice by spíše zvýšily výrobní a obchodní kapacity podniku, a tím negativní externality, které se daňový příspěvek na zdravotní péči snaží řešit. Příspěvek založený na zdanění obratu by navíc neměl zohledňovat žádné náklady.

- (48) Komise proto nepovažuje opatření za odůvodněné povahou a obecným režimem daňového systému. Mělo by se tedy mít za to, že uvedená opatření poskytují selektivní výhodu tabákovým podnikům s nižší úrovní obratu (a tedy menším podnikům) a podnikům, které provedly investice způsobilé pro snížení daňové povinnosti v rámci daňového příspěvku na zdravotní péči.

4.1.4. Narušení hospodářské soutěže a vliv na obchod v Unii

- (49) Podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy opatření musí narušovat hospodářskou soutěž nebo hrozit jejím narušením a ovlivňovat obchod v rámci Unie, aby představovalo státní podporu. Opatření se vztahují na všechny podniky dosahující obratu z výroby a obchodu tabákových výrobků v Maďarsku. Maďarský tabákový průmysl je otevřený hospodářské soutěži a vyznačuje se přítomností subjektů z jiných členských států, jakož i mezinárodních subjektů, takže jakákoli pomoc ve prospěch určitých hospodářských subjektů pravděpodobně ovlivní obchod v rámci Unie. Pokud opatření osvobodí podniky s nižší úrovní obratu a podniky, které provádějí způsobilé investice, od daňové povinnosti, kterou by jinak měly, pokud by se na ně vztahoval stejný příspěvek na zdravotní péči jako na podniky s vysokou úrovní obratu a podniky, které neprovádějí investice, podpora poskytnutá podle takovýchto opatření představuje podporu na provoz tím, že osvobozuje uvedené podniky od nákladů, které by obvykle musely vynaložit v rámci svého běžného hospodaření nebo běžných činností. Soudní dvůr opakovaně shledal, že podpora na provoz narušuje hospodářskou soutěž⁽¹⁷⁾, a proto jakákoli podpora poskytnutá uvedeným podnikům by měla být považována za podporu, která narušuje nebo by mohla narušit hospodářskou soutěž posílením jejich finančního postavení na maďarském tabákovém trhu. Opatření tedy narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod uvnitř Unie.

4.1.5. Závěr

- (50) Jelikož podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy jsou splněny, Komise má za to, že daňový příspěvek na zdravotní péči pro podniky tabákového průmyslu, kterým se stanoví progresivní daňová struktura pro podniky tabákového průmyslu a snížení daňové povinnosti podmíněné provedením určitých investic, představuje státní podporu ve smyslu uvedeného opatření.

4.2. Slučitelnost podpory s vnitřním trhem

- (51) Státní podpora je považována za slučitelnou s vnitřním trhem, pokud spadá do některé z kategorií uvedených v čl. 107 odst. 2 Smlouvy⁽¹⁸⁾, a může být považována za slučitelnou s vnitřním trhem, pokud Komise zjistí, že spadá do kterékoli z kategorií uvedených v čl. 107 odst. 3 Smlouvy⁽¹⁹⁾. Skutečnost, že státní podpora je slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 2 nebo čl. 107 odst. 3 Smlouvy⁽²⁰⁾, však musí prokázat členský stát, který podporu poskytuje.

⁽¹⁷⁾ Věc C-172/03, *Heiser*, EU:C:2005:130, bod 55. Viz také věc C-494/06 P, *Komise v. Itálie a Wam*, EU:C:2009:272, bod 54 a citovaná judikatura, a C-271/13 P, *Rousse Industry v. Komise*, EU:C:2014:175, bod 44. Spojené věci C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, *Comitato „Venezia vuole vivere“ a další v. Komise*, EU:C:2011:368, bod 136. Viz také věc C-156/98, *Německo v. Komise*, EU:C:2000:467, bod 30 a citovaná judikatura.

⁽¹⁸⁾ Výjimky stanovené v čl. 107 odst. 2 SFEU se týkají: a) podpor sociální povahy poskytovaných individuálním spotřebitelům; b) podpor určených k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi a c) podpor poskytovaných hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo.

⁽¹⁹⁾ Výjimky stanovené v čl. 107 odst. 3 SFEU se týkají: a) podpor, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji určitých oblastí; b) podpor, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu; c) podpor, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí; d) podpor určených na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví a e) podpor, které určí Rada rozhodnutím.

⁽²⁰⁾ Věc T-68/03, *Olympiaki Aeroporia Ypiresies v. Komise*, EU:T:2007:253, bod 34.

- (52) Komise uvádí, že maďarské orgány nepředložily žádné argumenty ohledně toho, proč by opatření byla slučitelná s vnitřním trhem, a že se Maďarsko nevyjádřilo k pochybnostem vyjádřeným v rozhodnutí o zahájení řízení, pokud jde o slučitelnost opatření. Komise má za to, že se nepoužije žádná z výjimek stanovených ve výše uvedených ustanoveních Smlouvy, neboť cílem opatření zjevně není dosáhnout cílů stanovených v uvedených předpisech. Z tohoto důvodu opatření nemohou být prohlášena za slučitelná s vnitřním trhem.

4.3. Navrácení podpory

- (53) Příspěvek podniků tabákového průmyslu na zdravotní péči nebyl nikdy oznámen ani Komisí prohlášen za slučitelný s vnitřním trhem. Jelikož progresivní struktura příspěvku na zdravotní péči a ustanovení o snížení daňové povinnosti pod podmínkou provedení určitých investic představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy a novou podporu ve smyslu čl. 1 písm. c) nařízení Rady (EU) 2015/1589⁽²¹⁾ a jelikož byly provedeny v rozporu s povinností zdržet se jednání stanovenou v čl. 108 odst. 3 Smlouvy, tato opatření také představují protiprávní podporu ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (EU) 2015/1589.
- (54) V důsledku zjištění, že opatření představují protiprávní a neslučitelnou státní podporu, musí být podpora jejími příjemci navrácena podle článku 16 nařízení (EU) 2015/1589.
- (55) V návaznosti na příkaz k pozastavení vydaný Komisí v rozhodnutí o zahájení řízení však Maďarsko potvrdilo, že provádění příspěvku tabákových podniků na zdravotní péči pozastavilo.
- (56) Žádná státní podpora tedy ve skutečnosti nebyla v rámci opatření poskytnuta. Z tohoto důvodu není navrácení nutné.

5. ZÁVĚR

- (57) Komise konstatuje, že daňový příspěvek podniků tabákového průmyslu na zdravotní péči, kterým se stanoví progresivní daňová struktura pro tabákové podniky a snížení daňové povinnosti podmíněné provedením určitých investic, představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy a že Maďarsko provedlo dotčenou podporu protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy.
- (58) Tímto rozhodnutím nejsou dotčena případná šetření souladu opatření se základními svobodami stanovenými ve Smlouvě, zejména se svobodou usazování zaručenou článkem 49 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODUTÍ:

Článek 1

Progresivní struktura sazeb daně pro podniky tabákového průmyslu a ustanovení o snížení daňové povinnosti podmíněném provedením určitých investic, které Maďarsko zavedlo zákonem XCIV z roku 2014 o příspěvcích podniků tabákového průmyslu na zdravotní péči, představují státní podporu, která je neslučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, a byly Maďarskem zavedeny protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 této smlouvy.

⁽²¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Článek 2

Jednotlivá podpora poskytnutá v rámci režimu uvedeného v článku 1 nepředstavuje podporu, pokud v době, kdy je poskytnuta, splňuje podmínky stanovené nařízením přijatým podle článku 2 nařízení Rady (ES) č. 994/98 ⁽²²⁾ nebo nařízením (EU) 2015/1588 ⁽²³⁾ podle toho, které je použitelné v době, kdy je podpora poskytnuta.

Článek 3

Jednotlivá podpora poskytnutá na základě režimu uvedeného v článku 1, která v době poskytnutí splňuje podmínky stanovené nařízením přijatým podle článku 1 nařízení (ES) č. 994/98, které bylo zrušeno a nahrazeno nařízením (EU) 2015/1588, nebo v rámci jiného schváleného režimu podpory je slučitelná s vnitřním trhem do výše maximální intenzity podpory použitelné pro daný druh podpory.

Článek 4

Maďarsko s účinkem ode dne přijetí tohoto rozhodnutí zruší všechny neprovedené platby v režimu podpory uvedeném v článku 1.

Článek 5

Maďarsko zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 6

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí Maďarsko předloží podrobný popis opatření již přijatých a plánovaných k dosažení souladu s tímto rozhodnutím.
2. Maďarsko bude Komisi průběžně informovat o vývoji vnitrostátních opatření přijatých s cílem provést toto rozhodnutí. Na žádost Komise poskytne Maďarsko neprodleně informace o opatřeních již přijatých a plánovaných k dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno Maďarsku.

V Bruselu dne 4. července 2016

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

⁽²²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).

⁽²³⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 1).

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/1847**ze dne 4. července 2016****o státní podpoře SA.41612 – 2015/C (ex SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)), kterou provedlo Nizozemsko ve prospěch profesionálního fotbalového klubu MVV v Maastrichtu**

(oznámeno pod číslem C(2016) 4053)

(Pouze nizozemské znění je závazné)**(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s čl. 108 odst. 2 Smlouvy ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Komise byla v roce 2010 informována, že Nizozemsko provedlo opatření podpory pro profesionální fotbalový klub MVV v Maastrichtu. V letech 2010 a 2011 obdržela Komise rovněž stížnosti týkající se opatření ve prospěch jiných profesionálních fotbalových klubů v Nizozemsku, jmenovitě Willem II v Tilburgu, FC Den Bosch v 's-Hertogenboschi, PSV v Eindhovenu a NEC v Nijmegen. Nizozemsko poskytlo Komisi další informace o opatření týkajícím se klubu MVV v dopisu ze dne 2. září 2011.
- (2) Komise dopisem ze dne 6. března 2013 informovala Nizozemsko o svém rozhodnutí zahájit v souvislosti s opatřeními ve prospěch klubů Willem II, NEC, MVV, PSV a FC Den Bosch řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o ES.
- (3) Rozhodnutí Komise zahájit řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k předmětným opatřením vyjádřily své připomínky.
- (4) Nizozemsko předložilo vyjádření v rámci řízení týkajícího se opatření ve prospěch klubu MVV v dopisech ze dne 31. května 2013 a 12. listopadu 2013. Dopisem ze dne 26. března 2014 odpovědělo rovněž na žádost o doplňující informace. Dne 13. června 2014 se uskutečnilo setkání mezi útvary Komise a obcí Maastricht, po kterém následoval dopis od Nizozemska ze dne 30. července 2014.
- (5) Komise neobdržela vyjádření od zúčastněných stran ohledně opatření ve prospěch MVV.
- (6) V návaznosti na rozhodnutí o zahájení řízení a ve shodě s Nizozemskem byla šetření týkající se jednotlivých klubů vedena odděleně. Šetření týkající se MVV bylo zaregistrováno jako věc číslo SA.41612.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ve věci SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) – Nizozemsko: Podpora pro některé profesionální nizozemské fotbalové kluby v období 2008–2011 – Výzva k podání připomínek podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. C 116, 23.4.2013, s. 19).

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ

2.1. Opatření a jeho příjemce

- (7) Národní fotbalová federace Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond (dále jen „KNVB“) je zastřešující organizace pro profesionální i amatérskou fotbalovou soutěž. Profesionální fotbal je v Nizozemsku organizován ve dvouúrovňovém systému. V sezóně 2014/2015 se skládal ze 38 klubů, z nichž 18 hrálo v nejvyšší lize (*eredivisie*) a 20 v nižší lize (*eerste divisie*).
- (8) Klub Maastrichtse Voetbal Vereniging, od sezóny 2010/2011 nazývaný Maatschappelijke Voetbal Vereniging Maastricht (dále jen „MVV“), byl založen v roce 1908 a hraje své domácí zápasy na fotbalovém stadionu De Geusselt v Maastrichtu. V roce 2000 sestoupil MVV z nejvyšší ligy do nižší ligy. MVV nehrál v evropském turnaji od roku 1970.
- (9) Právní struktura MVV je nadace, *Stichting MVV*. Podle informací předložených Nizozemskem je MVV malý podnik⁽⁷⁾. V sezóně 2009/2010 měl 38 zaměstnanců a v sezóně 2010/2011 35 zaměstnanců. Jeho obrat a bilanční suma zůstaly v obou obdobích výrazně pod 10 milionů EUR.
- (10) V prvním čtvrtletí roku 2010 se obec Maastricht (dále jen „obec“) dozvěděla, že MVV čelí vážným finančním obtížím. Jeho zadlužení se zvýšilo na 6,5 milionu EUR, z nichž 1,7 milionu EUR dlužil obci samotné ve formě podřízené půjčky. V dubnu 2010 byla fanoušky, společnostmi a sponzory („Initiatiefgroup MVV Maastricht“) zahájena iniciativa s cílem zabránit úpadku MVV. Tato iniciativa zahrnovala obchodní plán s cílem ozdravit finanční situaci MVV a přeměnit MVV na životaschopný profesionální fotbalový klub. Obec se tímto plánem řídila. V květnu 2010 se obec jako součást dohody věřitelů, avšak nikoli v rámci formálního řízení o pozastavení plateb, vzdala své pohledávky ve výši 1,7 milionu EUR. Koupila rovněž stadion a pozemky pro trénink, které používal pouze MVV, ale byly v ekonomickém vlastnictví třetí osoby (nadace *Stichting Stadion Geusselt*) na základě transakce zahrnující dlouhodobý pronájem, a to za 1,85 milionu EUR. Tato cena byla založena na externí zprávě o ocenění.
- (11) Nizozemsko neoznámilo Komisi svůj úmysl vzdát se pohledávky vůči MVV ve výši 1,7 milionu EUR a koupit fotbalový stadion a pozemky pro trénink za 1,85 milionu EUR, jak stanoví čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

2.2. Důvody vedoucí k zahájení řízení

- (12) V rozhodnutí o zahájení řízení dospěla Komise k předběžnému závěru, že obec poskytla MVV selektivní výhodu za použití státních prostředků a poskytla tedy fotbalovému klubu podporu. Komise měla za to, že o obou opatřeních bylo rozhodnuto společně a že vzájemně úzce souvisejí. Komise rovněž zaujala stanovisko, že opatření podpory určená profesionálním fotbalovým klubům mohou narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Pokud jde o úhradu dluhu obcí, Komise nemohla na základě dostupných informací dojít k závěru, že chování obce bylo chováním typického věřitele v tržním hospodářství. Pokud jde o nákup stadionu a pozemků pro trénink od třetí osoby, Komise nemohla při neexistenci věrohodného obchodního plánu stanoveného před nákupem vyvodit závěr, že chování obce bylo chováním typického investora v tržním hospodářství. Komise v neposlední řadě požadovala podrobné informace o prohlášeních vznesených v městské radě, že výnos z nákupu stadionu bude třetí osobou (nadací *Stadium De Geusselt*) převeden k uhrazení preferenčních částí dluhů MVV, jako jsou příspěvky na důchody a daně.
- (13) Komise podotýká, že MVV se před rokem 2010 po několik let nacházel v obtížné finanční situaci. V sezóně 2007/2008 vykázal ztrátu ve výši 0,15 milionu EUR a měl záporný vlastní kapitál (mínus 2,7 milionu EUR).

⁽⁷⁾ V čl. 2 odst. 2 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36) je malý podnik definován jako podnik, který zaměstnává méně než 50 osob a jehož roční obrat nepřesahuje 10 milionů EUR.

V sezóně 2008/2009 vykázal MVV ztrátu ve výši 1,1 milionu CZK a jeho vlastní kapitál činil mínus 3,8 milionu EUR. Do března 2010 došlo k dalším ztrátám ve výši 1,3 milionu EUR a vlastní kapitál klesl na mínus 5,17 milionu EUR. V dubnu 2010 již MVV nebyl schopen hradit platy a jiné běžné výdaje a skutečně se ocitl na pokraji úpadku.

- (14) Na základě uvedených informací Komise v rozhodnutí o zahájení řízení připomněla, že v době, kdy byla podpora udělena, se MVV nacházel ve finančních obtížích. Pro účely posuzování slučitelnosti podpory s pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích z roku 2004 (*) (dále jen „pokyny“) si Komise vyžádala informace o dodržení všech požadavků stanovených v pokynech.
- (15) Komise zejména nebyla schopna ověřit, zda byly dodrženy podmínky uvedené v bodech 34 až 37 pokynů týkající se povahy a plnění restrukturalizačního plánu. Komise rovněž nemohla ověřit, zda byla přijata přiměřená kompenzační opatření ve smyslu bodů 38 až 42 pokynů. Navíc bylo potřeba prokázat, že podpora byla omezena na nezbytné minimum, že příjemce sám zaplatil odpovídající vlastní příspěvek na svoji restrukturalizaci a že bude dodržena zásada „jednou a dost“.

3. PŘIPOMÍNKY NIZOZEMSKA

- (16) Pokud jde o opatření ve prospěch MVV, Nizozemsko nesouhlasilo s tím, že tato opatření představují státní podporu. Podle Nizozemska obec, která měla podřízenou pohledávku vůči společnosti na pokraji úpadku, jednala v roce 2010 v souladu se zásadou věřitele v tržním hospodářství, když se své pohledávky vzdala. Uvedlo, že pouhý formální návrh věřitele na úpadek nebo žádost o něj by vyvolaly okamžitý úpadek. Podle Nizozemska by v případě úpadku MVV obec se vši pravděpodobností nikdy nezískala zpět nic ze své podřízené půjčky. Pohledávka byla podřízená, a tedy nižšího pořadí než pohledávky v celkové výši přibližně 3 miliony EUR (jak preferenční (*preferente*), tak nezajištěné (*concurrente*) pohledávky jiných věřitelů). Nizozemsko tvrdilo, že proto neexistovala žádná pravděpodobnost získání jakékoli kompenzace částky půjčky a že i věřitelé pořadí „preferente“ a „concurrente“ byli ochotni uvolnit své pohledávky v rámci plánu celkové restrukturalizace. Zároveň platí, že pokud by se obec v květnu 2010 nevzdala své pohledávky, a tím vyvolala zahájení oficiálního úpadečného řízení, MVV byl podle pravidel KNVB ohrožen tím, že přijde o svou licenci ke hraní profesionálního fotbalu. Neexistovala by možnost převedení této licence na jiný klub.
- (17) Pokud jde o nabytí stadionu De Geusselt a tréninkových zařízení používaných MVV, Nizozemsko tvrdilo, že toto nabytí se uskutečnilo za hodnotu stanovenou externími odborníky, a proto bylo v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Toto hodnocení se skládalo z ocenění práva na dlouhodobý pronájem a hodnoty budov na pozemku. Nizozemsko též zdůraznilo strategické umístění stadionu ve městě Maastricht a zájmy obce ve vztahu k rozsáhlé, obcí prováděné výstavbě a přestavbě zóny De Geusselt, do které jsou stadion a pozemky pro trénink začleněny.
- (18) Nizozemsko rovněž tvrdilo, že i kdyby opatření bylo nutné považovat za taková, která poskytla MVV selektivní výhodu, tato opatření nenaruší hospodářskou soutěž ani neovlivní obchod mezi členskými státy. Nizozemsko zdůraznilo slabé postavení MVV v národním profesionálním fotbale, které činí účast v soutěžích na evropské úrovni velmi nepravděpodobnou. Bylo též poukázáno na to, že Komise neprokázala, že podpora MVV naruší hospodářskou soutěž nebo ovlivní obchod na kterémkoli z trhů uvedených v rozhodnutí o zahájení řízení.
- (19) Jako podpůrný argument Nizozemsko uvedlo, že pokud by bylo nutné opatření považovat za opatření představující státní podporu, budou slučitelná s vnitřním trhem. Uvedené argumenty byly založeny zaprvé na pokynech a zadruhé na provedení posouzení slučitelnosti přímo na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) a d) Smlouvy.

(*) Sdělení Komise – Pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2). Uplatňování těchto pokynů bylo prodlouženo sdělením Komise o prodloužení používání pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ze dne 1. října 2004 (Úř. věst. C 296, 2.10.2012, s. 3).

4. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

4.1. Existence státní podpory podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy

- (20) Podle čl. 107 odst. 1 SFEU je státní podpora podporou poskytovanou v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, která narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby a ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Podmínky uvedené v čl. 107 odst. 1 SFEU jsou kumulativní, a proto má-li být opatření kvalifikováno jako státní podpora, je nezbytné, aby byly splněny všechny tyto podmínky.
- (21) Komise na základě rozhodnutí o zahájení řízení posoudila rozhodnutí obce ze dne 25. května 2010 vzdát se podřízené pohledávky ve výši 1,7 milionu EUR vůči MVV a koupit stadion De Geusselt a tréninková zařízení MVV za částku 1,85 milionu EUR. Nizozemsko tvrdí, že obě opatření dodržují zásadu tržně jednjícího hospodářského subjektu, takže by neměla být kvalifikována jako zahrnující státní podporu.
- (22) Komise má v souladu s příslušnou judikaturou ⁽⁵⁾ za to, že mezi oběma opatřeními existuje nutná a nerozlučná vazba. Pro učinění tohoto závěru vzala Komise v úvahu chronologii dotyčných opatření, jejich účel a situaci MVV v době, kdy obec přijala rozhodnutí MVV podpořit ⁽⁶⁾. Komise za prvé poznamenává, že obě opatření byla předložena společně a rozhodnuta na tomtéž zasedání městské rady dne 25. května 2010. Účelem obou opatření bylo zajistit záchranu MVV v bezprostřední budoucnosti a obě byla projednána – v rámci jednoho návrhu – jako součást stanoviska obce k záchrannému plánu, který vytvářela iniciativa „Initiatiefgroep MVV Maastricht“. Komise se proto kloní k názoru, že opatření jsou úzce propojena svým účelem, jmenovitě zajistit záchranu MVV vzhledem k jeho zřejmé nejisté finanční situaci, a situaci MVV v dané době.
- (23) Obě opatření byla rozhodnuta obcí a mají pro ni finanční důsledky (ve výši 3,55 milionu EUR). Zahrnují tudíž použití státních prostředků, což je závěr, který Nizozemsko nepopírá. Převod státních prostředků může mít mnoho forem, jako jsou přímé granty, půjčky, záruky, účast na kapitálu podniků a věcná plnění. Vzdát se pohledávek státu a investovat za jiných než tržních podmínek rovněž představuje převod státních prostředků.
- (24) Nizozemsko a obec dále tvrdí, že obec jednala ohledně vzdání se pohledávky v souladu se zásadou věřitele v tržním hospodářství a ohledně nabytí stadionu a tréninkových zařízení v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, neposkytla tedy MVV neoprávněnou hospodářskou výhodu. Komise s tímto stanoviskem z níže uvedených důvodů nesouhlasí.
- (25) Pokud se v důsledku státního zásahulepší finanční situace podniku, jedná se o zvýhodnění. K posouzení, zda je tato výhoda neoprávněná, je třeba porovnat finanční situaci podniku po přijetí opatření s jeho finanční situací v případě, že by dané opatření nebylo uděleno. Je nesporné, že se finanční situace MVV prostřednictvím šetřených opatření výrazně zlepšila.

4.1.1. Vzdání se podřízené půjčky/pohledávky

- (26) Opatření přijatá obcí a jinými významnými věřiteli umožnila MVV očistit svoji rozvalu. Komise konstatuje, že jiní významní věřitelé MVV, tj. věřitelé s pohledávkami přesahujícími 150 000 EUR, se rovněž vzdali svých pohledávek, zatímco menší věřitelé se vzdali části svých pohledávek. Tato opatření, která vedla k tomu, že se soukromé subjekty vzdaly pohledávek ve výši 2,25 milionu EUR, ani opatření obce se neuskutečnila v souvislosti s formálním řízením o pozastavení plateb. Neexistence formálního rámce vysvětluje, proč se nakonec menšina věřitelů, kteří drželi pohledávky ve výši 145 347 EUR, na vzdání se pohledávek nepodílela, ačkoli to někteří z nich přislíbili. Komise také bere na vědomí, že jiné pohledávky, jichž se věřitelé vzdali, nebyly podřízené povahy

⁽⁵⁾ Věc T-1/12, *Francie v. Komise*, bod 37 a násl. a judikatura tam uvedená (věc T-11/95, *BP Chemicals v. Komise*).

⁽⁶⁾ Věc *BP Chemicals*, bod 171.

jako pohledávky obce. Podle Nizozemska neexistence formálního řízení nepředstavovala žádný významný rozdíl v tom smyslu, že výsledek řešení dluhů byl pro obec totožný s tím, k čemu by došlo ve formálním řízení o pozastavení plateb podle vnitrostátního úpadkového práva, tj. že by jiní věřitelé mohli být nuceni, aby se připojili k dohodě věřitelů, jejímž důsledkem by v případě obce každopádně byla naprostá ztráta částky (podřízené) půjčky.

- (27) Komise však podotýká, že jak je již zmíněno v rozhodnutí o zahájení řízení, tři věřitelé se svých pohledávek nevzdali zcela, ale převedli je na pohledávku na možné budoucí platby za přestupy placené MVV za hráče, kteří z klubu odejdou. Nizozemsko v této souvislosti poukázalo na to, že tři uvedení věřitelé měli preferenční a zajištěné pohledávky ve výši 1,135 milionu EUR. Proto by v případě formálního úpadkového řízení měli větší naději na navrácení alespoň určité části svých pohledávek než jiní věřitelé s nezajištěnými pohledávkami, natož pak obec se svou podřízenou pohledávkou. Komise má za to, že ačkoli půjčka obce nebyla poskytnuta za stejných podmínek, soukromý investor by se pohledávky nevzdal zcela nebo by si alespoň za vzdání se takové významné částky půjčky zajistil – či by se snažil si zajistit – určité (možné) zajištění, i kdyby naděje na splacení byla chabá. Komise navíc podotýká, že pokud záchranný plán skutečně závisel také na účasti obce, obec si potenciálně mohla zajistit výhodu od ostatních věřitelů. Komise má tedy za to, že úplné vzdání se půjčky obcí bez jakékoli podmínky nebo zajištění není v souladu se zásadou věřitele v tržním hospodářství.
- (28) Pokud jde o rozhodnutí účastnit se dohody věřitelů mimo formální řízení o pozastavení plateb, Nizozemsko poukázalo na to, že by v případě formálního pozastavení plateb KNVB odňala MVV licenci ke hraní profesionálního fotbalu. Formální pozastavení plateb proto nebylo považováno za akci v zájmu obce a stejně tomu bylo u velké většiny ostatních věřitelů. Tento aspekt tudíž sám o sobě nečiní stanovisko obce odlišným od stanovisek ostatních věřitelů.
- (29) Nizozemské orgány odkazují v této souvislosti na část rozhodnutí o zahájení řízení, ve které Komise dospěla k závěru, že opatření obce Arnhem ve prospěch fotbalového klubu Vitesse nepředstavuje státní podporu: zásada rovnosti zacházení vyžaduje posuzovat situaci stejným způsobem jako situaci obce Arnhem, tj. jako situaci v souladu s čl. 107 odst. 1 Smlouvy, neboť rozhodnutí obce by dodrželo zásadu soukromého věřitele. V této souvislosti Komise podotýká, že každý případ musí být posuzován na základě svých konkrétních výsledků. V případě Arnhem/Vitesse znamenaly podmínky spojené s dohodou věřitelů, že příslušná postavení obce a ostatních věřitelů byla zcela rovnocenná (každý by obdržel 12 % ze svých nesplacených pohledávek), čemuž tak v případě Maastricht/MVV není: ostatní (preferenční) věřitelé mohli mít výměnou za vzdání se svých pohledávek prospěch z možných příjmů z přestupů hráčů, ale obec Maastricht nikoli.
- (30) Ostatní důvody, jichž se Nizozemsko ve vztahu k socioekonomickým důsledkům úpadku MVV dovolává, nelze vzít v rámci posuzování zásady investora v tržním hospodářství v úvahu.
- (31) Za prvé socioekonomické důsledky případného úpadku MVV se týkají úlohy obce jako orgánu veřejné moci, nikoli postavení soukromého investora. Ačkoli se obec mohla nacházet v postavení investora do oblasti *De Geusselt*, jak se uvádí v zápisu z jednání městské rady ze dne 25. května 2010, tyto zájmy jsou součástí širšího zájmu týkajícího se jiných obecných politických cílů, jako jsou rozvoj infrastruktury oblasti a její hospodářský rozvoj, politika obce v oblasti sportu a její spolupráce s jinými obcemi. Vzdání se půjčky nebylo tedy v době, kdy bylo poskytnuto, spojeno se soukromým obchodním zájmem obce jako vlastníka pozemku nebo jako podniku, nebo pouze částečně. Pokud obchodní zájmy existovaly, Nizozemsko neposkytlo žádné podrobnosti, v čem by spočívaly. Zadruhé Komise podotýká, že vzdání se půjčky jako takové by nezabránilo úpadku MVV: byla nutná další opatření podpory, jako byl nákup stadionu a pozemků pro trénink, o nichž se Komise domnívá, že nebyla v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Jak je vysvětleno výše, opatření je nutné posuzovat společně.
- (32) Z těchto důvodů dochází Komise k závěru, že když se v květnu 2010 obec rozhodla vzdát se své pohledávky ve výši 1,7 milionu EUR, nejednala jako hospodářský subjekt v tržním hospodářství. Tento závěr je rovněž založen na skutečnosti, že uvedené vzdání se půjčky je nutné posuzovat společně s nákupem pozemků pro trénink a stadionu, ohledně něž Komise dospěla k závěru, že není v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, jak je vysvětleno níže.

4.1.2. Nákup pozemků pro trénink a stadionu

- (33) Obec nejen že se vzdala podřízené pohledávky vůči MVV, zakoupila také stadion *De Geusselt* a tréninková zařízení klubu *Klein Geusselt*. Tento nákup byl navíc součástí celkového plánu zachránit MVV a provést jeho restrukturalizaci. Nizozemsko tvrdí, že uvedený nákup nepředstavuje státní podporu, protože se uskutečnil za tržních podmínek. Tento argument je založen na sdělení Komise o prvcích státní podpory při prodeji pozemků a staveb orgány veřejné moci ⁽⁷⁾ (dále jen „sdělení o prodeji pozemků“) a rovněž na zásadě investora v tržním hospodářství, podle níž finanční akty orgánů veřejné moci týkající se podniku, které by byly za totožných podmínek rovněž přijatelné pro jiné subjekty, nelze považovat za poskytující podniku výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Pokud jde o sdělení o prodeji pozemků, Nizozemsko uznává, že toto sdělení se vztahuje na prodej pozemků, nikoli na nákup nemovitostí, ale domnívá se, že se použije obdobně.
- (34) Komise podotýká, že kupní cena ve výši 1,85 milionu EUR byla určena na základě zprávy externího odborníka, která byla předložena Komisi (zpráva inspektorů Van Der Horst Taxateurs, červen 2010). Komise rovněž podotýká, že obec již vlastnila pozemek, na němž byl stadion vybudován. Zakoupila stadion a ostatní aktiva, ale také právo dlouhodobého pronájmu pozemku (*recht van erfpacht*). [...] ^(*) Cena ve výši 1,85 milionu EUR zahrnuje tréninková zařízení, která ve zprávě odborníka nebyla obsažena. Je třeba podotknout, že zpráva odborníka neuvádí totožnost kupujícího.
- (35) Komise za prvé poznamenává, že důvody obce pro nákup stadionu zahrnovaly úvahy týkající se „veřejného zdraví“ a „sociální soudržnosti“, vzhledem k tomu, že chtěla v oblasti *De Geusselt* udržovat a rozvíjet „sportovní zónu“ ⁽⁸⁾. Takové politické cíle by nebyly součástí investičního rozhodnutí tržního investora, obec tedy nelze srovnávat s hospodářským subjektem v tržním hospodářství. Za druhé Komise nesouhlasí, že by byl hospodářský subjekt v tržním hospodářství ochoten zakoupit fotbalový stadion za jeho reprodukční hodnotu. Na rozdíl od pozemků nebo jiných komodit je fotbalový stadion produktivní aktivum, které lze využít k vytváření příjmů, které však s sebou rovněž nese náklady na údržbu. Hospodářský subjekt v tržním hospodářství by takový stadion koupil pouze na základě obchodního plánu prokazujícího vysokou pravděpodobnost dostatečně ziskového využívání. Tento obchodní plán by rovněž určil cenu, za niž by investor byl ochoten stadion zakoupit. Obec takový obchodní plán neměla, a to ani před nákupem, ani když o koupi stadionu rozhodla. Ve skutečnosti byla městská rada v květnu 2010 obecními výkonnými orgány informována, že bude vypracován plán na budoucí využívání stadionu jako víceúčelového zařízení. Takový plán byl skutečně radě předložen, ale až v prosinci 2010. Komise podotýká, že v květnu 2010, když bylo přijato rozhodnutí o zakoupení stadionu, obec odhadovala, že roční náklady na údržbu stadionu budou činit 380 000 EUR, zatímco roční nájemné účtované MVV bylo 75 000 EUR ⁽⁹⁾. Rozdíl ve výši 305 000 EUR by byl financován příjmem z nájemného z jiných akcí nebo by musel být pokryt obcí. Ačkoli byla kupní cena stanovena tak, aby zohledňovala možné ztráty v důsledku nízkého nájemného MVV, nelze učinit závěr, že by soukromý tržní subjekt přistoupil na smlouvu, která by zahrnovala zjištěné vysoké riziko, že bude ztrátová. Zpráva předložená městské radě v prosinci 2010 potvrzuje, že „za stávající situace není možné komerční využívání stadionu ani jeho využívání pokrývající náklady“. V červnu 2012 konstatovala zpráva vypracovaná městským účetním dvorem ⁽¹⁰⁾, že využívání stadionu zůstává ztrátové.
- (36) Navíc v případě prodeje v naléhavé situaci, která – pokud jde o MVV – nastala, se dalo očekávat, že tržní subjekt využije aspekt načasování jako páky pro získání lepší ceny, než je hodnota odhadovaná inspektorem. Tak tomu u obce, která jednoduše použila hodnotu inspektora jako „realistickou“, nebylo.
- (37) Na tomto závěru nic nemění zvláštní zájem, který obec ve vztahu k plánům rozvoje oblasti *De Geusselt* měla. V záchranném plánu, jak byl formulován v roce 2010, neodkazovalo Nizozemsko před červnem 2010 na žádný plán pro nákup nebo výpočet týkající se možného nákupu obcí. Takové posouzení před nákupem by však bylo možné od tržního investora očekávat.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 209, 10.7.1997, s. 3.

^(*) Důvěrné informace

⁽⁸⁾ Zápis z jednání městské rady dne 25. května 2010, bod 10. V bodě 5, byť jako důvod nákupu stadionu uvádí zajištění svého postavení v oblasti nemovitostí, obec odkazuje také na další ekonomické a sociální důsledky, jichž chce dosáhnout.

⁽⁹⁾ Nový nájem byl s MVV uzavřen dne 21. června 2010.

⁽¹⁰⁾ Rekenkamer Maastricht: De relatie tussen de gemeente Maastricht en MVV.

- (38) Ze všech uvedených důvodů má Komise za to, že obec v roce 2010, když rozhodovala o opatřeních pro nákup stadionu a pozemků pro trénink, nejednala tak, jak by jednal hospodářský subjekt v tržním hospodářství.

4.1.3. Účinek podpory na MVV

- (39) Výhodou pro MVV bylo za prvé, že byl osvobozen od svého zadlužení, a zadruhé, že mohl nadále hrát fotbal na svém domovském stadionu De Geusselt. Měsíční nájemné za nevylučné využívání obou zařízení po jejich nákupu obcí činilo 3 % rozpočtu MVV nebo minimálně 75 000 EUR⁽¹⁾. Komise rovněž podotýká, že podle podmínek kupní smlouvy by částka ve výši 1,85 milionu EUR zaplacenou obcí prodávající, třetí strana *Stichting Stadion De Geusselt*⁽²⁾, použil na pokrytí dluhů MVV na daních, platech hráčů a penzijních závazcích, tyto dluhy totiž nespádaly pod dohodu věřitelů. Uvedená částka ve výši 1,85 milionu EUR je skutečně v účtech MVV za sezónu 2009/2010 zaúčtována jako mimořádný příjem s vysvětlením „příspěvek obce Maastricht“ (*Bijdrage Gemeente Maastricht*). Výnosy prodeje plynoucí nadaci *Stichting Stadion De Geusselt* měly být opravdu použity na úlevu v zadluženosti a na restrukturalizaci MVV (viz dopis nadace obci ze dne 9. června 2010).
- (40) Nizozemsko zpochybnilo dopad jakékoli podpory na vnitřní trh pro kluby, které nehrají fotbal na evropské úrovni. Komise v této souvislosti zdůrazňuje, že MVV je každý rok potenciálním účastníkem v evropských fotbalových turnajích. Jako druholigový klub je MVV v zásadě schopen ovlivnit soutěž v národním fotbalovém poháru a pohár vyhrát, což by mu umožnilo hrát následující rok o Evropský pohár. I nízký umístěný fotbalový klub může během krátké doby postoupit na vyšší úroveň⁽³⁾. Komise dále zdůrazňuje, že profesionální fotbalové kluby mimoto vykonávají hospodářskou činnost na řadě jiných trhů, než je účast ve fotbalových soutěžích, jako např. trh pro přestupy profesionálních hráčů, propagaci, sponzorskou činnost, zboží nebo mediální práva. Podpora profesionálního fotbalového klubu posiluje jeho postavení na každém z těchto trhů, z nichž většina pokrývá několik členských států. Jsou-li tedy státní prostředky použity k poskytnutí selektivní výhody profesionálnímu fotbalovému klubu, je pravděpodobné, že taková podpora může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy⁽⁴⁾. Konkrétněji pokud jde o MVV, v průběhu roku 2010 mělo několik hráčů MVV státní příslušnost jiných členských států, zejména belgickou státní příslušnost.
- (41) Vzhledem k výše uvedenému vyvozuje Komise závěr, že vzdání se půjčky a nákup pozemků pro trénink a stadionu (v celkové ceně 3,55 milionu EUR) představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Jejich slučitelnost s vnitřním trhem bude posouzena níže.

4.2. Posouzení podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy

- (42) Komise musí posoudit, zda opatření podpory ve prospěch MVV lze považovat za slučitelná s vnitřním trhem. Podle judikatury Soudního dvora je na členském státu, aby uvedl možné důvody pro slučitelnost s vnitřním trhem a prokázal, že předpoklady pro tuto slučitelnost jsou splněny⁽⁵⁾.
- (43) Na dotyčné opatření podpory se nevztahuje žádná z odchylek uvedených v čl. 107 odst. 2 Smlouvy. Nizozemsko ani netvrdilo, že by tomu tak bylo.
- (44) Pokud jde o odchylky stanovené v čl. 107 odst. 3 Smlouvy, Komise konstatuje, že na žádný z nizozemských regionů se nevztahuje odchylka v čl. 107 odst. 3 písm. a) Smlouvy. Dotyčná opatření podpory rovněž nenapomáhají významnému projektu společného evropského zájmu ani neslouží k nápravě žádného vážného narušení nizozemského hospodářství podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy.

⁽¹⁾ Nové nájemné bylo vázáno na minimální obrát MVV ve výši 75 000 EUR; pokud by MVV prosperoval, nájemné se zvýší. Výnos z pronájmu stadionu k jiným účelům by rovněž plynul obci.

⁽²⁾ Nadace, která je podle Nizozemska nezávislá jak na MVV, tak na obci Maastricht.

⁽³⁾ To ve skutečnosti prokázal jiný nizozemský profesionální fotbalový klub, PEC Zwolle, který v sezóně 2010/2011 rovněž hrál v druhé lize. PEC postoupil do první ligy v sezóně 2012/2013 a v sezóně 2013/2014 vyhrál národní fotbalový pohár, což jej opravňovalo hrát v sezóně 2014/2015 na evropské úrovni.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise týkající se Německa ze dne 20. března 2013 o *Multifunktionsarena der Stadt Erfurt* (věc SA.35135 (2012/N)), bod 12, a *Multifunktionsarena der Stadt Jena* (věc SA.35440 (2012/N)), souhrnná sdělení v Úř. věst. C 140, 18.5.2013, s. 1, a ze dne 2. října 2013 o *Fußballstadion Chemnitz* (věc SA.36105 (2013/N)), souhrnné sdělení v Úř. věst. C 50, 21.2.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ Věc C-364/90, *Itálie v. Komise*, ECLI:EU:C:1993:157, bod 20.

- (45) Pokud jde o odchylku uvedenou v čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, tj. podporu, která má usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, Nizozemsko tvrdilo, že kdyby snad Komise zjistila, že dotyčná opatření představují státní podporu, mohla by se použít tato odchylka. Nizozemsko v této souvislosti rovněž uvedlo, že by analýza Komise měla vzít v úvahu čl. 107 odst. 3 písm. d) Smlouvy pro podporu určenou na pomoc kultuře nebo zachování kulturního dědictví ve spojení s článkem 165 Smlouvy.
- (46) Ve svém posouzení pojmu „rozvoj hospodářských činností“ v odvětví sportu Komise náležitě zohledňuje čl. 165 odst. 1 Smlouvy a čl. 165 odst. 2 poslední odrážku Smlouvy, která stanoví, že Unie přispívá k podpoře evropských hledisek sportu s přihlédnutím k jeho zvláštní povaze, jeho strukturám založeným na dobrovolné činnosti a jeho společenské a výchovné funkci. Smlouva však rozlišuje mezi pojmy sport a kultura, proto nemůže čl. 107 odst. 3 písm. d) Smlouvy sloužit jako základ pro posouzení slučitelnosti podpory MVV.
- (47) Komise vydala pro účely svých posouzení opatření podpory podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy řadu nařízení, rámců, pokynů a sdělení, jež se týkají forem podpory a horizontálních nebo odvětvových účelů, pro které je podpora udělena. Vzhledem k tomu, že MVV čelil v době, kdy byla opatření přijata, finančním obtížím a že podporu udělila obec s cílem tyto potíže řešit, Komise se domnívá, že je vhodné posoudit, zda by se na ní mohla vztahovat kritéria stanovená v pokynech⁽¹⁶⁾. Komise v této souvislosti podotýká, že pokyny nevylučují profesionální fotbal. Na tuto hospodářskou činnost se tedy pokyny vztahují.
- (48) V červenci 2014 zveřejnila Komise nové pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích⁽¹⁷⁾. Ty se však na tuto neoznamovanou podporu poskytnutou v roce 2010 nevztahují. Podle bodu 137 nových pokynů by tomu tak bylo pouze v případě jakékoli podpory na záchranu či restrukturalizaci poskytnuté bez předchozího povolení, pokud je celá podpora nebo její část poskytnuta po zveřejnění těchto pokynů v *Úředním věstníku Evropské unie*. Podle bodu 138 nových pokynů bude Komise ve všech ostatních případech postupovat podle pokynů platných v době, kdy byla podpora poskytnuta. Komise bude proto v projednávané věci zakládat svou analýzu na pokynech z roku 2004 (viz 14. bod odůvodnění výše).
- (49) Podle bodu 11 pokynů se podnik považuje za podnik v obtížích, pokud vykazuje běžné znaky podniku v obtížích, jako jsou zvyšující se ztráty, snižující se obrat, rostoucí množství zásob, nadbytečná kapacita, snižující se peněžní tok, rostoucí dluh, rostoucí úrokové platby a klesající nebo nulová čistá hodnota aktiv. V akutních případech se podnik již nachází v platební neschopnosti nebo je předmětem kolektivního úpadkového řízení podle vnitrostátního práva. Jak je uvedeno v 13. bodu odůvodnění výše, MVV měl záporný vlastní kapitál od sezóny 2007/2008 a v prvním čtvrtletí roku 2010 dosáhl jeho vlastní kapitál hodnoty mínus 5,1 milionu EUR, přičemž dluhy MVV činily celkem 6,4 milionu EUR. Jak podotklo Nizozemsko, MVV se na jaře roku 2010 prakticky vzato nacházel v úpadku. MVV proto jednoznačně byl společností v obtížích ve smyslu pokynů. Tento fakt Nizozemsko nepopírá. Proto musí být slučitelnost státní podpory poskytnuté subjektu MVV posouzena na základě pokynů.
- (50) Pokyny v oddíle 3.2 vyžadují, aby poskytnutí podpory bylo podmíněno provedením restrukturalizačního plánu. V souladu s bodem 59 pokynů nemusí být pro malé a střední podniky (jak je tomu u MVV) restrukturalizační plán schválen Komisí, ačkoli musí splňovat požadavky stanovené v bodech 35, 36 a 37 pokynů a musí být schválen dotyčným členským státem a sdělen Komisi. Komise podotýká, že Nizozemsko sdělilo restrukturalizační plán, který řeší podmínky stanovené v bodech 34 až 37 pokynů. Celkové náklady na restrukturalizaci činily téměř 6 milionů EUR. Komise v této souvislosti podotýká, že rozhodnutí obce poskytnout MVV podporu bylo podřízeno řadě podmínek. Tyto podmínky byly stanoveny v obchodním plánu na rok 2010, na nějž se odkazuje v 10. bodě odůvodnění.
- (51) Komise v této souvislosti podotýká, že po rozhodnutí obce vzdát se půjčky a zaplatit za komplex *De Geusselt* následovala analýza povahy a příčin potíží MVV. Transakce byla založena na řadě podmínek, jejichž cílem bylo obnovení dlouhodobé životaschopnosti klubu v přiměřeně lhůtě tří let a splnění požadavků KNVB, aby MVV i nadále udělovala licenci pro profesionální soutěže. Restrukturalizační plán obnášel nové vedení, snížení počtu zaměstnanců a snížení počtu hráčů ve skupině. Restrukturalizační plán se neopírá o externí faktory, které MVV

⁽¹⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 4.

⁽¹⁷⁾ Sdělení Komise o pokynech pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích (Úř. věst. C 249, 31.7.2014, s. 1).

může sledovat, nikoli však plně kontrolovat, jako je nalézání nových sponzorů a zvýšení počtu diváků. Předpokládá se trvalé zlepšování finanční situace klubu a rovněž jeho pokračující fungování jako profesionálního fotbalového klubu. Vývoj, jak je popsán v bodě odůvodnění níže, ukazuje, že plán byl skutečně realistický.

- (52) Přijatá opatření byla nezbytná k obnovení životaschopnosti MVV. Finanční zdraví klubu bylo skutečně obnoveno. V důsledku těchto opatření zaúčtoval MVV za celou sezónu 2009/2010 zisk ve výši 3,9 milionu EUR a poprvé za několik let měl kladný vlastní kapitál ve výši 0,051 milionu EUR. Následující sezóna 2010/2011 skončila ziskem ve výši 0,021 milionu EUR a vlastní kapitál MVV činil 0,072 milionu EUR. V sezóně 2011/2012 měl MVV vyrovnané výsledky. Na začátku sezóny 2011/2012 KNVB zlepšila finanční status MVV z kategorie 1 (nedostatečný) na kategorii 3 (dobrý).

4.2.1. Kompenzační opatření

- (53) Body 38 až 42 pokynů vyžadují, aby příjemce přijal kompenzační opatření za účelem omezení rušivých účinků podpory a jejích nepříznivých účinků na obchodní podmínky na minimum. Podle bodu 41 pokynů se však tyto podmínky nevztahují na malé podniky, jako je MVV.

4.2.2. Podpora omezená na minimum

- (54) Komise rovněž konstatuje, že restrukturalizační plán je v souladu s body 43 a 44 pokynů kromě dosažených vlastních úspor do značné míry financován externími soukromými subjekty. Několik soukromých subjektů rovněž souhlasilo, že se vzdají svých dluhů. Celkový příspěvek věřitelů a obce na refinancování MVV činil zhruba 5,8 milionu EUR (zřeknutí se dluhů spolu s koupí stadionu a dlouhodobým pronájemem). Příspěvek zřeknutí se dluhů soukromých subjektů jiných než stát činil 2,25 milionu EUR a byl tudíž vyšší než 25 % požadovaných pro malé podniky.
- (55) Výše podpory byla nezbytná. Podle restrukturalizačního plánu by v sezónách 2011/2012 a 2012/2013 měla vést k menším ztrátám a později k mírně kladným výsledkům. To by MVV neumožňovalo kupovat nové hráče ani je přilákat vyššími platy.
- (56) Plán byl navržen s cílem umožnit zeštíhlenému MVV začít znovu na novém základě, bez zadlužení, ale s novou strukturou. Opatření měla by vést ke zdravé finanční situaci MVV a zároveň ke splnění požadavků KNVB. Komise v této souvislosti připomíná, že každý nizozemský profesionální fotbalový klub obdrží od KNVB licenci, podle níž musí splnit různé povinnosti. Jedna z povinností se týká finančního zdraví klubu. Klub je povinen předložit každou sezónu do 1. listopadu, 1. března a 15. června účetní výkazy, které zaznamenávají mimo jiné jeho současnou finanční situaci, a rovněž rozpočet na následující sezónu. Kluby jsou na základě těchto výkazů řazeny do tří kategorií (1: nedostatečné, 2: dostatečné, 3: dobré). Kluby v kategorii 1 mohou být povinny předložit plán zlepšení, aby dosáhly kategorie 2 nebo 3. Pokud klub plán neplní, může KNVB uložit sankce včetně úředního varování, snížení bodů v soutěži a – jako nejzávažnější sankci – odebrání licence. Profesionální fotbalový klub v Nizozemsku, na který je vyhlášen úpadek, ztrácí svou licenci. Pokud je založen nástupnický klub, není přijat přímo do profesionálních fotbalových lig, ale musí začít v druhé nejvyšší amatérské lize.
- (57) Restrukturalizační plán obnášel nové vedení, novou strukturu, nový název a snížení platů a počtu zaměstnanců včetně hráčů ve skupině. Několik hráčů přestoupilo, stávající smlouvy byly buď ukončeny, nebo prodlouženy za nižší plat, nové smlouvy byly buď uzavřeny bez plateb za přestup, nebo byli hráči pronajati z jiných klubů a bylo uzavřeno několik amatérských smluv. S tím bylo spojeno snížení nákladů na zaměstnance a hráče o 40 %. Jak je popsáno v 26. bodě odůvodnění a bodech následujících, jiní věřitelé než obec se vzdali pohledávek vůči MVV v celkové ceně 2,25 milionu EUR. MVV byl tudíž téměř zcela osvobozen od svých dluhů.
- (58) Komise se domnívá, že restrukturalizační plán řeší příčiny finančních potíží subjektu MVV, zvláště náklady na hráče ve formě mezd a plateb za přestupy. U profesionálního fotbalového klubu nelze očekávat, že se ve smyslu pokynů diverzifikuje na jiné trhy, dá se však očekávat, že dosáhne úspor při své hlavní činnosti, což MVV učinil. Nizozemsko poskytlo také seznam opatření přijatých MVV s cílem snížit jiné náklady při využívání klubu. Restrukturalizační plán se neopírá o externí faktory, o které MVV může usilovat, nikoli je však plně kontrolovat, jako je nalézání nových sponzorů a zvýšení počtu diváků. Komise proto došla k závěru, že provádění plánu

umožňuje MVV nadále fungovat v nizozemském profesionálním fotbale na zdravém základě, jak rovněž uznala KNVB, která klubu udělila status kategorie 3. Komise rovněž konstatuje, že restrukturalizační plán je kromě dosažených vlastních úspor do značné míry financován externími soukromými subjekty. To splňuje požadavek bodu 44 pokynů, že pro malý podnik, jako je MVV, by mělo být nejméně 25 % nákladů na restrukturalizaci pokryto vlastním příspěvkem příjemce, včetně externího financování, které prokazuje přesvědčení o životaschopnosti příjemce.

- (59) Nizozemsko navíc poskytlo informace o dalších činnostech restrukturalizovaného MVV ve prospěch společnosti, včetně řady škol v Maastrichtu a v Euregiu. O těchto činnostech lze říci, že přispívají ke společenské a výchovné funkci sportu, jak je uvedeno v článku 165 Smlouvy.

Sledování, výroční zpráva a zásada jednou a dost

- (60) Bod 49 pokynů vyžaduje, aby členský stát informoval o řádném provádění restrukturalizačního plánu prostřednictvím pravidelných podrobných zpráv. Bod 51 stanoví méně přísné podmínky pro malé a střední podniky, u nichž se obvykle považuje za dostatečné předávání každoročních kopií rozvahy a výkazu zisků a ztrát. Nizozemsko se zavázalo tyto zprávy předkládat. V souladu s pokyny se Nizozemsko zavázalo zaslat závěrečnou zprávu o dokončení restrukturalizačního plánu.
- (61) Body 72 až 77 pokynů odkazují na zásadu „jednou a dost“, podle níž by podpora na restrukturalizaci měla být poskytována pouze jednou za období 10 let. Nizozemsko upřesnilo, že MVV neobdržel podporu na záchranu nebo restrukturalizaci v průběhu 10 let před poskytnutím uvedené podpory. Zavázalo se také neposkytovat MVV po dobu 10 let žádnou novou podporu na záchranu nebo restrukturalizaci.

5. ZÁVĚR

- (62) Komise dospěla k závěru, že Nizozemsko nedodrželo své povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy tím, že neoznámilo předem státní podporu ve výši 3,55 milionu EUR, která byla v roce 2010 udělena MVV, když se nacházel ve finančních obtížích. Uvedenou podporu však lze považovat za slučitelnou s vnitřním trhem jakožto podporu na restrukturalizaci ve smyslu pokynů, neboť jsou splněny všechny podmínky stanovené pro takovou podporu v pokynech,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora ve výši 3,55 milionu EUR, kterou Nizozemsko provedlo ve prospěch fotbalového klubu MVV v Maastrichtu, je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Nizozemskému království.

V Bruselu dne 4. července 2016.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/1848**ze dne 4. července 2016****o opatření SA.40018 (2015/C) (ex 2015/NN), které provedlo Maďarsko v souvislosti se změnou z roku 2014 týkající se poplatku za inspekci v maďarském potravinovém řetězci***(oznámeno pod číslem C(2016) 4056)***(Pouze maďarské znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

- (1) Komise se z článků v tisku, které byly zveřejněny v prosinci 2014, dověděla o změně z roku 2014 týkající se maďarského zákona z roku 2008 o potravinových řetězcích, která upravuje poplatek za inspekci v potravinovém řetězci. Dopisem ze dne 17. března 2015 zaslala Komise maďarským orgánům žádost o informace, na kterou maďarské orgány odpověděly dopisem ze dne 16. dubna 2015.
- (2) Dopisem ze dne 15. července 2015 Komise Maďarsku sdělila, že se s ohledem na opatření podpory rozhodla zahájit řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“). V rozhodnutí o zahájení řízení nařídila Komise rovněž okamžité pozastavení opatření v souladu s čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 ⁽²⁾.
- (3) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k opatření podpory.
- (4) Komise obdržela připomínky od jedné zúčastněné strany. Dopisem ze dne 13. října 2015 předala Komise tyto připomínky Maďarsku, které mělo možnost se k nim vyjádřit. Maďarsko se k připomínce nevyjádřilo.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ**2.1. Zákon z roku 2008 o potravinových řetězcích, kterým se stanoví poplatek za inspekci v potravinovém řetězci**

- (5) Předpisy vztahující se na poplatek za inspekci v potravinovém řetězci jsou obsaženy v zákonu XLVI z roku 2008 o potravinových řetězcích a úředním dohledu nad těmito řetězci (dále jen „zákon o potravinových řetězcích“) a v nařízení ministra pro rozvoj venkova č. 40 ze dne 27. dubna 2012 o pravidlech pro podávání poplatkového

⁽¹⁾ Úř. věst. C 277, 21.8.2015, s. 12.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Viz pozn. pod čarou 1.

příznání a hrazení poplatku za inspekci v potravinovém řetězci. Podniky, které se podle zákona o potravinových řetězcích pokládají za subjekty v potravinovém řetězci, musí hradit poplatek na základě svého obratu z určitých činností. Zákon stanoví seznam činností⁽⁴⁾, s ohledem na něž musí společnosti poplatek za inspekci hradit.

- (6) Povinnosti hradit poplatek za inspekci v potravinovém řetězci podléhají všechny podniky (společnosti a jiné právnické osoby, avšak rovněž soukromé osoby, které vykonávají činnost jako osoby samostatně výdělečně činné nebo prvovýrobci) působící v Maďarsku, které v roce předcházejícím podání poplatkového příznání dosáhly obratu z činností uvedených v seznamu. Cílem poplatku za inspekci v potravinovém řetězci je pokrýt náklady na plnění úkolů Národního úřadu pro bezpečnost potravinového řetězce (státního orgánu) v souvislosti s některými činnostmi v oblasti regulace potravinových řetězců a dohledu nad nimi. Poplatek za dohled se vypočítává ročně a osoba podléhající poplatku je povinna podat poplatkové příznání a uhradit poplatek bez ohledu na to, zda byly provedeny konkrétní úřední kontroly na místě.
- (7) Do 31. prosince 2014 platilo podle zákona o potravinových řetězcích pravidlo, že všechny subjekty v potravinovém řetězci musí s ohledem na příslušný obrat hradit poplatek na základě paušální sazby ve výši 0,1 %.
- (8) Vybrané poplatky za inspekci v potravinovém řetězci lze použít pouze na úkoly stanovené ve strategii bezpečnosti potravinového řetězce a na činnosti vykonávané úřadem pro bezpečnost potravinového řetězce.

2.2. Změna zákona o potravinových řetězcích z roku 2014

- (9) Podle změny článku 47/B zákona o potravinových řetězcích zákonem LXXIV z roku 2014⁽⁵⁾, který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2015 (dále jen „změna z roku 2014“), byla zavedena zvláštní pravidla pro výpočet poplatku za inspekci vztahujícího se na obrat dosažený prodejny nabízejícími rychloobrátkové spotřební zboží⁽⁶⁾ na maďarském trhu.
- (10) Změna zákona o potravinových řetězcích z roku 2014 zavádí pro provozovatele prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží⁽⁷⁾ progresivní strukturu poplatků, která sestává ze sazeb v rozmezí od 0 % do 6 %. Na obrat podléhající poplatku za inspekci v potravinovém řetězci se konkrétně uplatňovaly tyto sazby:
 - 0 % na část obratu nepřesahující 500 milionů HUF (přibližně 1,6 milionu EUR),
 - 0,1 % na část obratu přesahující 500 milionů HUF, avšak nepřekračující 50 miliard HUF (přibližně 160,6 milionu EUR),
 - 1 % na část obratu přesahující 50 miliard HUF, avšak nepřekračující 100 miliard HUF (přibližně 321,2 milionu EUR),

⁽⁴⁾ Maďarské orgány ve svém dopise s odpovědí zaslaném Komisi dne 16. dubna 2015 uvedly, že „k činnostem, které se pokládají za činnosti podléhající poplatku, patří:

- distribuce zvířat chovaných za účelem výroby potravin, pro chovné účely nebo pro pokusné účely,
- distribuce rostlin, osiva, rostlinných produktů a rozmnožovacího materiálu, jež jsou pěstovány za účelem výroby potravin nebo krmiv,
- výroba nebo distribuce potravin, včetně restauračního a veřejného stravování,
- výroba nebo distribuce krmiv,
- výroba nebo distribuce veterinárních přípravků a veterinárních výrobků,
- výroba nebo distribuce pesticidů, látek zvyšujících výnos nebo hnojiv ES,
- ošetření, používání, další zpracování a přeprava vedlejších produktů živočišného původu nebo uvádění výrobků zhotovených z vedlejších produktů živočišného původu na trh,
- provozování společností působících v oblasti přepravy hospodářských zvířat, zařízení pro mytí a dezinfekci vozidel přepravujících hospodářská zvířata, karanténní stanice, která byla vybrána pro příjem zvířat pocházejících ze zahraničí, zařízení pro nakládání zvířat, sběrné stanice, obchodní místa, krmné a napájecí stanice, odpočinkové stanice nebo trhu se zvířaty,
- výroba nebo skladování rozmnožovacího materiálu,
- provozování rostlinolékařské laboratoře, veterinární laboratoře nebo laboratoře pro analýzu potravin či krmiv,
- distribuce prostředků používaných k označování zvířat.“

⁽⁵⁾ Zákon LXXIV z roku 2014, kterým se mění některé daňové zákony, jiné související zákony a zákon CXXII z roku 2010 o Státní daňové a celní správě.

⁽⁶⁾ Rychloobrátkové spotřební zboží je v § 2 bodu 18a zákona o obchodu definováno takto: „rychloobrátkové spotřební zboží: s výjimkou výrobků prodávaných ve stravovacích zařízeních potravin, kosmetické přípravky, drogistické zboží, čistící prostředky a chemické látky pro domácnost, hygienické papírovky splňující každodenní potřeby a požadavky obyvatelstva, které spotřebitel obvykle spotřebuje, využije nebo nahradí do jednoho roku“. Podle § 2 bodu 18b zákona o obchodu se „prodejny nabízejícími rychloobrátkové spotřební zboží“ rozumí „prodejny, v nichž na rychloobrátkové spotřební zboží připadá velká většina obratu“.

⁽⁷⁾ Pro účely tohoto rozhodnutí zahrnuje odkaz na provozovatele prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží veškeré podniky podléhající poplatku za inspekci v potravinovém řetězci s ohledem na obrat prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží.

- 2 % na část obratu přesahující 100 miliard HUF, avšak nepřekračující 150 miliard HUF (přibližně 481,8 milionu EUR),
 - 3 % na část obratu přesahující 150 miliard HUF, avšak nepřekračující 200 miliard HUF (přibližně 642,4 milionu EUR),
 - 4 % na část obratu přesahující 200 miliard HUF, avšak nepřekračující 250 miliard HUF (přibližně 803 milionů EUR),
 - 5 % na část obratu přesahující 250 miliard HUF, avšak nepřekračující 300 miliard HUF (přibližně 963,5 milionu EUR),
 - 6 % na část obratu přesahující 300 miliard HUF.
- (11) Podle změny zákona o potravinových řetězcích z roku 2014 podléhaly všechny ostatní subjekty v potravinovém řetězci i nadále poplatku vypočítanému na základě příslušného obratu s paušální sazbou ve výši 0,1 %.
- (12) Pozměněná ustanovení maďarského zákona o potravinových řetězcích ani důvodová zpráva neuvádějí důvody zavedení zvláštních pravidel týkajících se sazby poplatku pro prodejny nabízející rychloobrátkové spotřební zboží. Nebylo předloženo žádné vysvětlení ohledně způsobu stanovení jednotlivých rozmezí obrátů a odpovídajících sazeb poplatků.
- (13) Subjekty v potravinovém řetězci musejí podávat poplatkové příznání. Poplatek je splatný každý rok ve dvou stejně vysokých splátkách, a to do 31. července a do 31. ledna. Zákon stanoví rovněž zjednodušené postupy v případech, je-li poplatek nižší než 1 000 HUF (přibližně 3,20 EUR). V tomto případě je třeba podat poplatkové příznání, poplatek se však nehradí.
- (14) Za jakýkoli poplatek za inspekci, který nebyl uhrazen včas, vzniká pokuta z prodlení. Pokutu z prodlení lze uložit v případě, že osoby nebo subjekty podléhající poplatku za inspekci v potravinovém řetězci nesplní svou povinnost podat příznání, nebo ji splní pozdě, neúplně či s uvedením nepravdivých údajů.

3. FORMÁLNÍ VYŠETŘOVACÍ ŘÍZENÍ

3.1. Důvody pro zahájení formálního vyšetřovacího řízení

- (15) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení, jelikož se v této fázi domnívala, že progresivní struktura poplatků (sazby a rozmezí obrátů) zavedená změnou z roku 2014 představuje protiprávní a neslučitelnou státní podporu.
- (16) Komise měla zejména za to, že progresivní sazby zavedené změnou z roku 2014 rozlišují mezi podniky na základě jejich obratu, a tudíž jejich velikosti, přičemž poskytují selektivní výhodu podnikům s nízkým obratem, a tedy menším podnikům. Maďarsko nepředložilo žádný důkaz, že progresivní struktura poplatků vztahující se na prodejny nabízející rychloobrátkové spotřební zboží, jako jsou supermarkety, odpovídá podobnému progresivnímu vzoru, který byl zjištěn Národním úřadem pro bezpečnost potravinového řetězce u vynaložených nákladů na inspekci příslušných prodejen. Maďarsko proto neprokázalo, že opatření bylo odůvodněné povahou nebo obecnou strukturou daňového systému. Komise se tudíž domnívala, že opatření představuje státní podporu, jelikož se zdály být splněny všechny ostatní podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy.
- (17) Komise vyjádřila rovněž pochybnosti ohledně slučitelnosti opatření s vnitřním trhem. Komise zejména připomenula, že za slučitelné opatření nelze prohlásit opatření státní podpory, které porušuje ostatní pravidla práva Unie, jako jsou základní svobody stanovené Smlouvou nebo ustanovení nařízení a směrnic Unie. Komise nemohla v této fázi vyloučit, že se opatření zaměřovalo převážně na podniky zahraničních vlastníků, což může představovat porušení článku 49 Smlouvy, který stanoví základní svobodu usazování, a vyslovila rovněž pochybnosti ohledně toho, zda je rozdílné daňové zacházení v důsledku opatření nezbytné a přiměřené cíli spočívajícímu v plnění povinností stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

3.2. Změny právního základu poplatku za inspekce po zahájení formálního vyšetřovacího řízení

- (18) Dne 27. října 2015 předložila maďarská vláda maďarskému parlamentu návrh zákona, kterým se mění zákon XLVI z roku 2008 o potravinových řetězcích a úředním dohledu nad těmito řetězci. Dne 17. listopadu 2015 přijal maďarský parlament zákon CLXXXII z roku 2015, kterým se mění zákon XLVI z roku 2008 o potravinových řetězcích a úředním dohledu nad nimi, a dne 26. listopadu 2015 byl nový zákon vyhlášen v maďarské sbírce zákonů (*Magyar Közlöny*) č. 182/2015. Nový zákon vstoupil v platnost 31. dnem po svém vyhlášení, tj. dne 27. prosince 2015.
- (19) Změna z listopadu 2015 ruší progresivní strukturu poplatků, která byla zavedena změnou z roku 2014, a pro všechny subjekty v potravinovém řetězci znovu zavádí paušální sazbu poplatku za inspekci ve výši 0,1 %, jak tomu bylo před změnou zákona z roku 2014.

3.3. Připomínky Maďarska

- (20) V reakci na rozhodnutí o zahájení řízení nepodalo Maďarsko Komisi žádné připomínky.
- (21) Dopisem ze dne 16. září 2015 určeném komisařce pro hospodářskou soutěž zaslalo Maďarsko Komisi místo toho návrh na změnu poplatku za inspekci v potravinovém řetězci. V tomto návrhu byla zrušena sazba 0 % a místo progresivní struktury poplatků s osmi sazbami (v rozmezí od 0 % do 6 %) by byl zaveden systém dvou sazeb (0,1 % pro hospodářské subjekty v maloobchodním odvětví s nízkým obratem a 0,3 % pro hospodářské subjekty v maloobchodním odvětví s vyšším obratem).
- (22) Dopisem ze dne 7. října 2015 útvary Komise Maďarsku sdělily, že ačkoli se podle nového návrhu rozdíl mezi sazbami poplatku snížil, vykazuje navrhovaný nový poplatek i nadále progresivní strukturu poplatků, což je z hlediska státní podpory problematické, není-li to odůvodněno hlavními zásadami systému poplatků za inspekci.
- (23) Dopisem ze dne 7. října 2015 zaslalo Maďarsko doplňkové informace a údaje s cílem odůvodnit progresivní strukturu poplatků s dvojitou sazbou na základě nákladů na dohled nad významnými účastníky trhu a ostatními obchodními jednotkami. Maďarsko konkrétně tvrdilo, že významní účastníci mají složitou strukturu, což od orgánu provádějícího tyto kontroly vyžaduje složitější kontrolu a mnohem více zdrojů.
- (24) Na základě žádosti Maďarska o zpětnou vazbu k návrhu předloženému v dopise ze dne 16. září 2015 a doplňkových informací, které byly poskytnuty v jeho dopise ze dne 7. října 2015, útvary Komise dopisem ze dne 17. března 2016 Maďarsku sdělily, že předložené údaje neprokazují, že se náklady na kontroly zvyšují v poměru k obratu stejně jako sazby poplatku. Útvary Komise zejména potvrdily svůj názor, že poskytnuté číselné údaje neprokazují, že náklady na inspekce u společností, na něž se vztahuje sazba ve výši 0,3 %, jsou třikrát vyšší (u každého forintu obratu, který je předmětem kontroly) než náklady u společností podléhajících sazbě ve výši 0,1 %. Proto by se usuzovalo, že progresivní struktura dvou sazeb poplatků poskytuje selektivní výhodu podnikům, které spadají do nižšího rozmezí.
- (25) Maďarská vláda nakonec tento legislativní návrh na změnu zákona XLVI z roku 2008 o potravinových řetězcích a úředním dohledu nad nimi maďarskému parlamentu nepředložila.

3.4. Připomínky zúčastněných stran

- (26) Komise obdržela připomínky od jedné zúčastněné strany. Tato zúčastněná strana působí na maďarském trhu a souhlasí s hodnocením Komise, které bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení. Dotyčná zúčastněná strana uvedla, že opatření bylo navrženo tak, aby se zaměřovalo výslovně na zahraniční společnosti, což je (jak tvrdila) možné vzhledem ke struktuře maďarského maloobchodního trhu. Podle této strany provozují zahraniční společnosti působící v maloobchodním odvětví v Maďarsku pobočky nebo dceřiné společnosti, což zvyšuje úroveň jejich (konsolidovaného) obratu. Maďarské podniky jsou naopak organizovány v rámci franšizového systému a jednotlivé prodejny (nebo jejich omezený počet) jsou provozovány různými právními subjekty, které nejsou součástí podniku nebo skupiny franšizora. Podle odhadů, které předložila zúčastněná strana, mají

zahraniční maloobchodníci (skupiny podniků) společně podíl na trhu v Maďarsku ve výši přibližně 50 %, hradí však zhruba 95 % objemu poplatků za inspekci, zatímco maďarští maloobchodníci podléhají podle článku 47/B zákona o potravinových řetězcích obvykle sazbě poplatku ve výši 0 % nebo 0,1 %.

- (27) Jinými slovy, maďarští maloobchodníci s potravinářskými výrobky spadají kvůli své organizaci v rámci franšízového systému automaticky do nižších rozmezí poplatku (se sazbami ve výši 0 % nebo 0,1 %), zatímco pobočky/dceřiné společnosti zahraničních mateřských společností z EU, které nejsou organizovány v rámci franšízového systému, obvykle podléhají vyšším sazbám poplatku. Podle zúčastněné strany proto poplatky za inspekci v potravinovém řetězci poskytuje selektivní výhodu menším podnikům a podnikům působícím v maloobchodním odvětví, které nejsou organizovány v rámci systému poboček, tj. maďarským podnikům v porovnání s podniky zahraničních vlastníků.

3.5. Vyjádření Maďarska k připomínkám zúčastněných stran

- (28) Komise neobdržela od Maďarska žádnou reakci na připomínky jediné zúčastněné strany, které mu byly předány dopisem ze dne 13. října 2015.

4. POSOUZENÍ PODPORY

- (29) Komise omezí v tomto rozhodnutí své posouzení na ustanovení zavedená změnou zákona o potravinových řetězcích z roku 2014, konkrétně pozměněné ustanovení, kterým se stanoví progresivní struktura poplatků (sazby a rozmezí obrátů) pro prodejny nabízející rychloobrátkové spotřební zboží v Maďarsku, jak je objasněno v 10. bodě odůvodnění.

4.1. Existence státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy

- (30) V čl. 107 odst. 1 SFEU je stanoveno, že „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak“.
- (31) Aby se určité opatření považovalo za podporu ve smyslu zmíněného ustanovení, musí být splněny tyto kumulativní podmínky: i) opatření musí být přičitatelné státu a musí být financováno ze státních prostředků; ii) musí příjemci poskytovat výhodu; iii) tato výhoda musí být selektivní a iv) musí narušovat či hrozit narušením hospodářské soutěže a ovlivňovat obchod mezi členskými státy.

4.1.1. Státní prostředky a přičitatelnost státu

- (32) Aby opatření představovalo státní podporu, musí být financováno ze státních prostředků a musí být přičitatelné státu.
- (33) Jelikož opatření vyplývá ze zákona maďarského parlamentu, lze je jednoznačně přičíst maďarskému státu. Tvrzení Maďarska, že jelikož je právním základem poplatku nařízení (ES) č. 882/2004, nelze poplatek přičíst maďarskému státu, nelze přijmout.
- (34) Soudy Unie již dříve rozhodly, že osvobození od daně přijaté členským státem, který v souladu se svými povinnostmi podle Smlouvy provádí směrnici Unie, nelze přičíst tomuto členskému státu, nýbrž že vyplývá z aktů zákonodárců Unie, a nepředstavuje tudíž státní podporu⁽⁹⁾. Nařízení (ES) č. 882/2004 však stanoví obecné povinnosti členských států a neukládá jim povinnost zavést v souvislosti s prováděním kontrol progresivní poplatky založené na obrátu, takže nelze říci, že změna z roku 2014 vyplývá z aktů zákonodárců Unie. Článek 26 nařízení (ES) č. 882/2004 stanoví, že „členské státy zajistí, aby byly k dispozici přiměřené finanční zdroje pro zajištění nezbytných pracovníků a jiné zdroje pro úřední kontroly, a to jakýmkoli způsobem,

⁽⁹⁾ Věc Deutsche Bahn v. Komise, T-351/02, EU:T:2006:104, bod 102.

kteřý uznají za vhodný, včetně všeobecného zdanění nebo zavedení poplatků⁽¹⁰⁾. Podle čl. 27 odst. 1 „členské státy mohou vybírat poplatky, které mají pokrýt náklady vzniklé v souvislosti s úředními kontrolami“. Jednotlivé členské státy proto odpovídají za určení výše poplatků v mezích stanovených zmíněným právním předpisem, a zejména v souladu s jeho článkem 27. Jakékoli rozhodnutí přijaté v této souvislosti lze proto přičíst maďarskému státu.

- (35) Co se týká financování opatření ze státních prostředků, tato podmínka je splněna rovněž tehdy, vzdá-li se stát příjmů, které by za normálních okolností musel jinak od podniku vybrat⁽¹⁰⁾. V daném případě se maďarský stát vzdává prostředků, které by jinak musel vybrat od provozovatelů prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží s nižší úrovní obratu (a tudíž menších podniků), pokud by tyto podléhaly stejnému poplatku za inspekci jako provozovatelé prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží s vyšší úrovní obratu.

4.1.2. Výhoda

- (36) Podle judikatury soudů Unie zahrnuje pojem podpora nejen pozitivní plnění, nýbrž rovněž opatření, která v různých formách snižují náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku⁽¹¹⁾. Ačkoli opatření, které znamená snížení daně nebo poplatku, nezahrnuje pozitivní převod prostředků státu, poskytuje výhodu, jelikož staví podniky, na něž se vztahuje, do výhodnější finanční situace oproti ostatním daňovým poplatníkům a pro stát má za následek ztrátu příjmů⁽¹²⁾. Výhoda může být poskytnuta prostřednictvím různých typů snížení daňové zátěže společnosti, zejména snížením použitelné sazby daně, základu daně nebo výše dlužné daně⁽¹³⁾.
- (37) Změna zákona o potravinových řetězcích z roku 2014 stanoví progresivní strukturu poplatků, která se vztahuje na provozovatele prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží, a to v závislosti na rozmezí, do něhož spadá obrat podniků. Progresivní povaha těchto poplatků má za následek, že se průměrný procentní podíl poplatku uloženého z obratu prodejny zvýší, pokud její obrat vzroste a dosáhne dalšího rozmezí. To znamená, že podniky s nízkým obratem (menší podniky) podléhají poplatku s podstatně nižšími průměrnými sazbami než podniky s vysokým obratem (větší podniky). Skutečnost, že určitý podnik podléhá poplatku s podstatně nižší průměrnou sazbou, snižuje náklady, které musí nést podniky s nízkým obratem v porovnání s podniky s vysokým obratem, a pro účely čl. 107 odst. 1 Smlouvy představuje proto výhodu ve prospěch menších podniků oproti větším podnikům.

4.1.3. Selektivita

- (38) Opatření je selektivní, pokud zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.
- (39) V případě daňových režimů Soudní dvůr konstatoval, že se selektivita určitého opatření musí v zásadě posoudit prostřednictvím analýzy sestávající ze tří kroků⁽¹⁴⁾. Nejprve je třeba určit obecný nebo obvyklý daňový režim, který se v dotčeném členském státě používá: „referenční systém“. Za druhé je třeba zjistit, zda dané opatření představuje odchylku od tohoto systému, jelikož rozlišuje mezi hospodářskými subjekty, které jsou vzhledem k cílům systému ve srovnatelné skutkové a právní situaci. Jestliže se dotyčné opatření neodchyluje od referenčního systému, není selektivní. Pokud se od něj odchyluje (a je tudíž *prima facie* selektivní), je třeba ve

⁽¹⁰⁾ Věc Francie v. Ladbroke Racing Ltd a Komise, C-83/98 P, EU:C:2000:248, body 48 až 51. Státní podporu může představovat rovněž opatření, které určitým podnikům přiznává snížení daně nebo odklad zaplacení obvykle splatné daně, viz spojené věci Paint Graphos a další, C-78/08 až C-80/08, EU:C:2011:550, bod 46.

⁽¹¹⁾ Věc Adria-Wien Pipeline, C-143/99, EU:C:2001:598, bod 38.

⁽¹²⁾ Spojené věci Air Liquide Industries Belgium, C-393/04 a C-41/05, EU:C:2006:403, bod 30 a věc Banco Exterior de España, C-387/92, EU:C:1994:100, bod 14.

⁽¹³⁾ Viz věc Itálie v. Komise, C-66/02, EU:C:2005:768, bod 78; věc Cassa di Risparmio di Firenze a další, C-222/04, EU:C:2006:8, bod 132; věc Ministerio de Defensa a Navantia, C-522/13, EU:C:2014:2262, body 21 až 31. Viz rovněž bod 9 sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti (Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3).

⁽¹⁴⁾ Viz např. věc Komise v. Nizozemsko, C-279/08 P, Sb. rozh. 2011, EU:C:2011:551; věc Adria-Wien Pipeline, C-143/99, EU:C:2001:598; spojené věci Paint Graphos a další, C-78/08 až C-80/08, EU:C:2011:550; věc GIL Insurance, C-308/01, EU:C:2004:252.

třetím kroku analýzy zjistit, zda je odchylka odůvodněna povahou nebo obecnou strukturou (referenčního) daňového systému⁽¹⁵⁾. Je-li *prima facie* selektivní opatření odůvodněno povahou nebo obecnou strukturou systému, nebude se považovat za selektivní, a nebude tudíž spadat do oblasti působnosti čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

a) *Referenční systém*

- (40) V daném případě Komise usuzuje, že referenčním systémem je poplatek za inspekci uložený podnikům v potravinovém řetězci, které působí v Maďarsku⁽¹⁶⁾. Komise se nedomnívá, že součástí tohoto referenčního systému může být progresivní struktura poplatků zavedená změnou z roku 2014.
- (41) Jak upřesnil Soudní dvůr⁽¹⁷⁾, ne vždy postačuje omezit analýzu selektivity na to, zda se dané opatření odchyluje od referenčního systému, jak jej vymezil dotýčný členský stát. Je třeba rovněž posoudit, zda je referenční systém vymezen důsledně, nebo zda byl naopak vymezen jednoznačně svévolným nebo předpojatým způsobem, aby zvýhodňoval určité podniky oproti ostatním. V opačném případě by členský stát mohl namísto stanovení obecných pravidel použitelných na všechny podniky, ze kterých je provedena odchylka ve prospěch některých podniků, dosáhnout totožného výsledku (opomíjeje pravidla státní podpory) tím, že přizpůsobuje a kombinuje daňová pravidla takovým způsobem, že samotné jejich použití vede k různému daňovému zatížení pro různé podniky⁽¹⁸⁾. V této souvislosti je obzvláště důležité připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora ustanovení čl. 107 odst. 1 Smlouvy nerozlišuje podle důvodů nebo cílů státních zásahů, ale definuje je podle jejich účinků, a tedy nezávisle na použitých prostředcích⁽¹⁹⁾.
- (42) Ačkoliv uplatnění paušálního poplatku na obrat subjektů v potravinovém řetězci představuje vhodný způsob pokrytí nákladů, které stát vynaloží na inspekční činnosti v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004, progresivní struktura poplatků zavedená změnou zákona o potravinových řetězcích z roku 2014 se jeví jako změna, kterou Maďarsko navrhlo záměrně s cílem zvýhodnit určité podniky v porovnání s jinými. Před změnou z roku 2014 musely všechny subjekty v potravinovém řetězci, včetně prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží, s ohledem na svůj obrat hradit poplatek s paušální sazbou ve výši 0,1 %. Na základě progresivní struktury poplatků, která byla zavedena změnou z roku 2014, podléhají provozovatelé prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží potenciálně osmi různým sazbám poplatků, a to od 0 % s postupným navyšováním až na 6 %, a to v závislosti na rozmezí, do něhož spadá jejich obrat. V důsledku změny z roku 2014 se proto na podniky podléhající poplatku vztahují různé průměrné sazby daně podle povahy jejich činnosti (provozují-li prodejny nabízející rychloobrátkové spotřební zboží) a výše jejich obratu (překračuje-li prahové hodnoty stanovené zmíněnou změnou).
- (43) Jelikož je každá společnost zdaněna jinou sazbou, nemůže Komise určit pro poplatky, které byly v roce 2014 pozměněny, jednu referenční sazbu. Ani Maďarsko neuvedlo konkrétní sazbu jako referenční sazbu nebo „obvyklou“ sazbu a nevysvětlilo, proč zvláštní situace provozovatelů prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží s vyšší úrovní obratu odůvodňuje vyšší sazbu nebo proč by se na určité kategorie hospodářských subjektů nebo provozovatelů prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží s nižšími úrovněmi obratu měly vztahovat nižší sazby.
- (44) Změna z roku 2014 má proto za následek to, že jednotlivé podniky odvádějí daň v různé výši (jako procentní podíl svého celkového ročního obratu) v závislosti na své činnosti, a jelikož se výše obratu dosaženého daným podnikem do jisté míry shoduje s velikostí tohoto podniku, i podle své velikosti. Cílem poplatku za inspekci v potravinovém řetězci je však financování kontrol potravin procházejících potravinovým řetězcem z hlediska zdraví a bezpečnosti a progresivní struktura poplatků se sazbami od 0 % do 6 % neodráží vztah mezi náklady na inspekce v prostorách podniků, na něž se opatření vztahuje, a jejich obratem.
- (45) Vzhledem k tomuto cíli se Komise domnívá, že se všechny subjekty v potravinovém řetězci obecně, a konkrétně všichni provozovatelé prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží bez ohledu na svou činnost nebo výši obratu nacházejí ve srovnatelné právní a skutkové situaci, a Maďarsko nepředložilo přesvědčivé důvody pro rozlišování mezi těmito typy podniků, pokud jde o výběr poplatku za inspekci v potravinovém řetězci. Komise v této souvislosti odkazuje na 52. až 57. bod odůvodnění. Maďarsko proto záměrně navrhlo poplatek za inspekci

⁽¹⁵⁾ Sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti (Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3).

⁽¹⁶⁾ Viz výše pozn. pod čarou 4.

⁽¹⁷⁾ Spojené věci Komise a Španělsko v. Government of Gibraltar a Spojené království, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732.

⁽¹⁸⁾ Tamtéž, bod 92.

⁽¹⁹⁾ Věc British Aggregates v. Komise, C-487/06 P, EU:C:2008:757, body 85 a 89 a citovaná judikatura a věc Komise v. Nizozemsko, C-279/08 P, EU:C:2011:551, bod 51.

v potravinovém řetězci tak, aby svévolně zvýhodňoval určité podniky, konkrétně provozovatele prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží s nižší úrovní obratu (a tudíž menší podniky), a znevýhodňoval ostatní, a to větší podniky, které zpravidla vlastní zahraniční subjekty ⁽²⁰⁾.

- (46) Referenční systém je proto navržen selektivně způsobem, který není odůvodněn vzhledem k cíli poplatku za inspekci v potravinovém řetězci, jímž je financování kontrol potravin procházejících potravinovým řetězcem z hlediska zdraví a bezpečnosti. Příslušným referenčním systémem v daném případě je proto uložení poplatku za inspekci podnikům v potravinovém řetězci, které působí v Maďarsku, na základě jejich obratu, aniž by součástí tohoto systému byla progresivní struktura poplatků.

b) *Odchylka od referenčního systému*

- (47) Ve druhém kroku je třeba určit, zda se opatření odchyluje od referenčního systému ve prospěch určitých podniků, které se vzhledem k cíli referenčního systému nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci.
- (48) Jak je objasněno v 44. bodě odůvodnění, cílem poplatku za inspekci v potravinovém řetězci je financování kontrol potravin procházejících potravinovým řetězcem v Maďarsku z hlediska zdraví a bezpečnosti. Jak je blíže vysvětleno v uvedeném bodě odůvodnění, mělo by se mít za to, že se všechny subjekty v potravinovém řetězci obecně, a konkrétně provozovatelé prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží, nacházejí vzhledem k tomuto cíli bez ohledu na svou činnost nebo vyšší obratu ve srovnatelné právní a skutkové situaci.
- (49) Jak je objasněno v 37. bodě odůvodnění, progresivní struktura poplatků, která se podle změny z roku 2014 vztahuje pouze na provozovatele prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží, má za následek, že podniky s vyššími úrovněmi obratu podléhají v porovnání s provozovateli prodejen s nízkou úrovní obratu a ostatními subjekty v potravinovém řetězci podstatně vyšším mezním poplatkům za inspekci i podstatně vyšším průměrným poplatkům za inspekci. Jinými slovy, progresivní struktura poplatků zavedená změnou z roku 2014 rozlišuje mezi podniky, které se vzhledem k cíli poplatku za inspekci v potravinovém řetězci, jenž je založen na jejich činnosti a velikosti, nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci.
- (50) Komise zejména uvádí, že sazby stanovené změnou zákona o potravinových řetězcích z roku 2014 a rozmezí, na něž se vztahují, vedou u podniků podléhajících poplatku k zvýšení poplatku v závislosti na jejich obratu z určitých činností, a tudíž jejich velikosti. U podniků s obratem vyšším než 500 milionů HUF, avšak nepřekračujícím 50 miliard HUF činí minimální sazba poplatku 0,1 %. Tato minimální sazba je vynásobena 60, aby se dospělo k 6 % u podniků prodávajících rychloobrátkové spotřební zboží, které mají obrat vyšší než 300 miliard HUF. Důsledkem tohoto navýšení minimální sazby poplatku je skutečnost, že u prodejny s obratem v horním rozmezí je průměrná výše poplatku podstatně vyšší než výše poplatku vztahující se na podniky s nižšími úrovněmi obratu (a tudíž menší podniky).
- (51) Progresivní struktura sazeb zavedená změnou z roku 2014 se tudíž odchyluje od referenčního systému spočívajícího v uložení poplatku za inspekci podnikům v potravinářském řetězci, které působí v Maďarsku, ve prospěch provozovatelů prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží s nižší úrovní obratu (a tudíž menších podniků). Komise proto považuje sporné opatření za *prima facie* selektivní.

c) *Odůvodnění*

- (52) Opatření, které se odchyluje od referenčního systému, není selektivní, je-li odůvodněno povahou nebo obecnou strukturou tohoto systému. Tak je tomu v případě, kdy je selektivní výhoda výsledkem vlastních mechanismů, které jsou nezbytné pro fungování a účinnost systému ⁽²¹⁾. Za tímto účelem se však členské státy, aby odůvodnily

⁽²⁰⁾ Spojené věci Komise a Španělsko v. Government of Gibraltar a Spojené království, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732. Analogicky viz rovněž rozsudek ve věci *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft.*, C-385/12, EU:C:2014:47, v němž Soudní dvůr uvedl: „Články 49 SFEU a 54 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu týkajícím se daně z obratu z maloobchodní činnosti v prodejnách, která ukládá osobám povinným k dani, které tvoří v rámci skupiny společností „propojené podniky“ ve smyslu těchto právních předpisů, sečíst jejich obrat s cílem použít silně progresivní sazbu a následně rozložit mezi ně takto získanou částku daně poměrně k jejich skutečnému obratu, když – což přísluší ověřit předkládajícímu soudu – osoby povinné k dani patří ke skupině společností a spadající do nejvyššího pásma zvláštní daně jsou ve většině případů „propojeny“ se společnostmi, jejichž sídlo je v jiném členském státě.“

⁽²¹⁾ Viz např. spojené věci *Paint Graphos a další*, C-78/08 až C-80/08, EU:C:2011:550, bod 69.

rozdílné zacházení s podniky v rámci určitého režimu, nemohou spoléhat na cíle jiných politik – například cíle regionální, environmentální nebo průmyslové politiky. Je na daném členském státě, tj. na maďarských orgánech, aby předložily takovéto odůvodnění.

- (53) Maďarské orgány uvedly, že cílem odchylky je zajistit, aby sazba poplatku za inspekci byla přiměřenější zdrojům, které orgán potřebuje na inspekci významných účastníků trhu (např. osvědčení, doba potřebná na inspekci s informačními systémy a systémy zabezpečení jakosti, počet obchodních prostor dané společnosti, využití odborníků a náklady na motorová vozidla). Podle názoru maďarských orgánů by subjekty v potravinovém řetězci, které mají vyšší obrat nebo které vzhledem k vyššímu počtu spotřebitelů, s nimiž přicházejí do styku, představují větší riziko, měly přispívat na financování inspekcí potravinového řetězce více.
- (54) Komise se domnívá, že progresivní poplatky založené na obratu lze odůvodnit pouze tehdy, vyžaduje-li takovéto progresivní sazby specifický cíl poplatků, tj. pokud se náklady, které má poplatek pokrýt, nebo negativní externality vytvořené činnostmi, kterých se má poplatek týkat, s ohledem na obrat také zvyšují – a zvyšují se neúměrně⁽²²⁾. Jelikož poplatek za dohled v maloobchodním řetězci má financovat kontroly potravin procházejících potravinovým řetězcem z hlediska zdraví a bezpečnosti, nezjistila Komise žádný důvod, proč by se náklady na tyto kontroly měly s obratem větších podniků neúměrně zvyšovat.
- (55) Maďarsko nepředložilo například žádné důkazy, které by objasňovaly, proč provozovatel maloobchodní prodejny s významnou úrovní obratu, která nabízí kupříkladu balení cukru, představuje 60krát vyšší riziko nebo vyžaduje 60krát nákladnější kontroly v porovnání s provozovatelem malého supermarketu s nízkým obratem, který prodává stejné balení cukru. Ačkoliv je obrat plynoucí z prodeje balení cukru ve skutečnosti u obou podniků podobný, poplatek splatný za každý forint obratu plynoucího z prodeje tohoto balení je u provozovatele malého supermarketu 60krát nižší.
- (56) Komise rovněž podotýká, že údajné odůvodnění Maďarska, že by subjekty v potravinovém řetězci s vyšším obratem měly na financování inspekcí v potravinovém řetězci přispívat více, narušuje skutečnost, že prodejna nabízející rychloobrátkové spotřební zboží, která dosáhne vysoké úrovně obratu, bude podléhat vyšším sazbám z tohoto obratu než jiné subjekty v potravinovém řetězci než podniky prodávající rychloobrátkové spotřební zboží, jež dosáhnou stejné výše obratu, podléhají však i nadále paušálnímu poplatku ve výši 0,1 %.
- (57) Komise se proto nedomnívá, že opatření je odůvodněno povahou nebo obecnou strukturou referenčního systému. Je proto třeba mít za to, že opatření poskytuje selektivní výhodu podnikům provozujícím prodejny nabízející rychloobrátkové spotřební zboží, jež dosáhnou nižší úrovně obratu (a tudíž menším podnikům).

4.1.4. *Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu uvnitř Unie*

- (58) Podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy musí opatření narušovat či hrozit narušením hospodářské soutěže a ovlivňovat obchod uvnitř Unie, aby představovalo státní podporu. Opatření se vztahuje na podniky s obratem plynoucím z určitých činností souvisejících s potravinovým řetězcem, které prodávají rychloobrátkové spotřební zboží na maďarském trhu, včetně hospodářských subjektů z ostatních členských států. Trh, který obsluhují podniky prodávající rychloobrátkové spotřební zboží, se (v Maďarsku i v ostatních členských státech) vyznačuje přítomností hospodářských subjektů z ostatních členských států, které působí (nebo které by mohly svou činnost rozvíjet) v mezinárodním měřítku. Progresivní povaha poplatku založeného na obratu může některé tyto hospodářské subjekty značně zvýhodnit na úkor ostatních a posílit jejich postavení nejen na maďarském trhu, ale i na celém evropském trhu. Opatření proto ovlivňuje soutěžní postavení podniků, které podléhají progresivnímu poplatku, narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod uvnitř Unie.

4.1.5. *Závěr*

- (59) Jelikož jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, má Komise za to, že změna zákona o potravinových řetězcích z roku 2014, jež stanoví progresivní strukturu sazeb poplatků u podniků, které prodávají rychloobrátkové spotřební zboží, představuje státní podporu ve smyslu zmíněného ustanovení.

⁽²²⁾ Paušální sazba poplatku již ve skutečnosti ukládá prodejnám s vyšším obratem vyšší poplatek.

4.2. Slučitelnost podpory s vnitřním trhem

- (60) Státní podpora se považuje za slučitelnou s vnitřním trhem tehdy, spadá-li do některé z kategorií uvedených v čl. 107 odst. 2 Smlouvy⁽²³⁾, a lze ji považovat za slučitelnou s vnitřním trhem v případě, jestliže Komise shledá, že patří do některé z kategorií uvedených v čl. 107 odst. 3 Smlouvy⁽²⁴⁾. Členský stát, který podporu uděluje, však musí prokázat, že poskytnutá státní podpora je slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 2 nebo 3 Smlouvy⁽²⁵⁾.
- (61) Komise podotýká, že maďarské orgány nepředložily žádné argumenty ohledně slučitelnosti změny zákona o potravinových řetězcích z roku 2014 s vnitřním trhem. Maďarsko se nevyjádřilo k pochybnostem týkajícím se slučitelnosti opatření, které byly uvedeny v rozhodnutí o zahájení řízení, ani nereagovalo na připomínky třetí strany ohledně slučitelnosti⁽²⁶⁾. Komise se domnívá, že se nepoužije žádná z výjimek, na něž se odkazuje ve výše zmíněných ustanoveních, jelikož se nezdá, že by opatření mělo dosáhnout některého z cílů uvedených v těchto ustanoveních. Opatření proto nelze prohlásit za slučitelné s vnitřním trhem.
- (62) Komise dále připomíná, že za slučitelné opatření nemůže prohlásit opatření státní podpory, které porušuje ostatní pravidla práva Unie, jako jsou například základní svobody stanovené ve Smlouvě nebo ustanovení nařízení a směrnic Unie. V tomto ohledu nebyly rozptýleny pochybnosti, které Komise vyjádřila v rozhodnutí o zahájení řízení, a sice že opatření je zacíleno převážně na podniky zahraničních vlastníků, což může představovat porušení článku 49 Smlouvy, který stanoví základní svobodu usazování. Maďarsko se k možnému porušení článku 49 Smlouvy ani připomínkám zúčastněné třetí strany v tomto ohledu nevyjádřilo.
- (63) Maďarsko tvrdilo, že právním základem poplatku za inspekce v potravinovém řetězci, který byl upraven změnou z roku 2014, je nařízení (ES) č. 882/2004. Na základě informací, které poskytly maďarské orgány⁽²⁷⁾, však Komise nesouhlasí s tím, že opatření (jak bylo v roce 2014 pozměněno) je v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004, a to z níže uvedených čtyř důvodů.
- (64) Za prvé, na základě informací poskytnutých Maďarskem nebylo zjištěno, že poplatek za inspekci (pozměněný v roce 2014) byl vypočítán v souladu s kritérii pro výpočet poplatků, která jsou stanovena v nařízení (ES) č. 882/2004, ani že nepřevyšuje celkové náklady vynaložené příslušnými orgány při provádění úředních kontrol, jak se výslovně vyžaduje v čl. 27 odst. 4 písm. a) uvedeného nařízení.
- (65) Za druhé se nezdá, že by náklady, které byly vzaty v úvahu při stanovení způsobu výpočtu poplatku za inspekci, byly v souladu s náklady uvedenými v čl. 27 odst. 4 písm. a) ve spojení s přílohou VI nařízení (ES) č. 882/2004. Ačkoli se ve zmíněné příloze uvádí, že náklady, které je třeba vzít při výpočtu poplatků v úvahu, mohou zahrnovat náklady na pracovníky „podílející se na úředních kontrolách“, maďarské orgány Komisi sdělily, že poplatek za inspekce, který účtují, zahrnuje i (širší) náklady vyplývající z obecnější kategorie „platy pracovníků“⁽²⁸⁾.
- (66) Za třetí, ačkoliv jsou maďarské orgány podle čl. 27 odst. 4 písm. b) nařízení (ES) č. 882/2004 oprávněny účtovat paušální sazby poplatků, nepředložily přesvědčivé odůvodnění progresivní povahy poplatku za inspekce a jeho struktur (pásma a sazby poplatku). Maďarsko neposkytlo žádný důkaz, že progresivní struktura sazeb (sazby a rozmezí obrátů), která se vztahuje na provozovatele prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží, odpovídá podobnému progresivnímu vzoru, který byl zjištěn Národním úřadem pro bezpečnost potravinového řetězce u vynaložených nákladů na inspekci uvedených podniků.

(23) Výjimky stanovené v čl. 107 odst. 2 Smlouvy se týkají: a) podpor sociální povahy poskytovaných individuálním spotřebitelům; b) podpor určených k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi, a c) podpor poskytovaných hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo.

(24) Výjimky stanovené v čl. 107 odst. 3 Smlouvy se týkají: a) podpor, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji určitých oblastí; b) podpor, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu; c) podpor, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí; d) podpor určených na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví a e) podpor, které určí Rada rozhodnutím.

(25) Věc Olympiaki Aeroporia Ypiresies v. Komise, T-68/03, EU:T:2007:253, bod 34.

(26) Jak je uvedeno v 4. bodě odůvodnění, tyto připomínky byly dne 13. října 2015 předány Maďarsku, aby se k nim mohlo vyjádřit.

(27) Informace poskytnuté Generálnímu ředitelství pro zdraví a bezpečnost potravin dopisy ze dne 26. února [Ares(2015)835210] resp. 19. května 2015 [Ares(2015)2083309].

(28) Viz dopis maďarských orgánů ze dne 7. října 2015 určený útvarům Komise.

- (67) Ačkoli je progresivní sazba podle nařízení (ES) č. 882/2004 údajně odůvodněná potřebou zajistit poplatek úměrný vyšším administrativním zdrojům, které musí příslušné orgány získat na kontroly významných účastníků trhu, Komise se nedomnívá, že by vzhledem k povaze úředních kontrol mohla být kontrola různých prodejen velkých maloobchodníků nákladnější či složitější než kontrola různých prodejen franšizovaných provozovatelů (kteří však podléhají podstatně nižším poplatkům za inspekci, jelikož obrat jednotlivých prodejen je individuálně mnohem nižší).
- (68) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nepovažuje Komise rozdíly v daňovém zacházení v důsledku opatření za nezbytné a přiměřené cíli spočívajícímu ve splnění povinností stanovených nařízením (ES) č. 882/2004.

4.3. Poplatek za inspekci v potravinovém řetězci podle pozměněného zákona

- (69) Jak je uvedeno v oddíle 3.2, poplatek za inspekci v potravinovém řetězci pozměněný dne 17. listopadu 2015 již neuplatňuje progresivní sazby. Zákon CLXXXII z roku 2015, kterým se mění zákon XLVI z roku 2008 o potravinových řetězcích a úředním dohledu nad těmito řetězci, stanoví místo toho pro všechny subjekty v potravinovém řetězci paušální sazbu ve výši 0,1 %. Zrušení progresivní struktury poplatku odstraňuje obavy s ohledem na státní podporu v důsledku progresivní struktury, jež byly vyjádřeny v rozhodnutí o zahájení řízení.

4.4. Navrácení podpory

- (70) Změna z roku 2014 nebyla oznámena ani nebyla Komisí prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem. Jelikož změna z roku 2014 představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy a novou podporu ve smyslu čl. 1 písm. c) nařízení Rady (EU) 2015/1589⁽²⁹⁾, která byla zavedena v rozporu s povinností zdržet se jednání podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, představuje toto opatření rovněž protiprávní podporu ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (EU) 2015/1589.
- (71) Zjištění, že opatření představuje protiprávní a neslučitelnou podporu, má za následek to, že podle článku 16 nařízení (EU) 2015/1589 je nutno zajistit navrácení podpory jejími příjemci.
- (72) Maďarsko však potvrdilo, že v důsledku příkazu k pozastavení podpory, který Komise vydala v rozhodnutí o zahájení řízení, pozastavilo u subjektů, které podléhají příslušné kategorii progresivního poplatku za inspekci, hrazení poplatku za inspekci v potravinovém řetězci.
- (73) Na základě tohoto opatření proto nebyla ve skutečnosti žádná státní podpora udělena. Z tohoto důvodu není nutné zajistit její navrácení.

5. ZÁVĚR

- (74) Komise konstatuje, že Maďarsko zavedlo protiprávně dotyčnou podporu v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (75) Tímto rozhodnutím nejsou dotčena případná šetření týkající se souladu opatření se základními svobodami stanovenými ve Smlouvě, zejména svobodou usazování, která je zaručena článkem 49 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Progresivní struktura poplatků (sazby a rozmezí obrátů) vztahující se na provozovatele prodejen nabízejících rychloobrátkové spotřební zboží, jež byla v rámci poplatku za inspekce v maďarském potravinovém řetězci zavedena změnou zákona LXXIV z roku 2014, představuje státní podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a kterou Maďarsko zavedlo protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

⁽²⁹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Článek 2

Jednotlivá podpora poskytnutá na základě režimu uvedeného v článku 1 nepředstavuje podporu, pokud v době udělení splňovala podmínky stanovené v nařízení, které bylo přijato podle článku 2 nařízení Rady (ES) č. 994/98 ⁽³⁰⁾, nebo (EU) 2015/1588 ⁽³¹⁾, podle toho, co bylo platné v době poskytnutí podpory.

Článek 3

Maďarsko zruší všechny zbývající výplaty podpory v rámci režimu uvedeného v článku 1 s účinností ke dni přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Maďarsko zajistí provedení tohoto rozhodnutí ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Maďarsku.

V Bruselu dne 4. července 2016.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

⁽³⁰⁾ Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).

⁽³¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 1).

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/1849**ze dne 4. července 2016****o opatření SA.41613 – 2015/C (ex SA.33584 – 2013/C (ex 2011/NN)), které provedlo Nizozemsko ve vztahu k profesionálnímu fotbalovému klubu PSV v Eindhovenu**

(oznámeno pod číslem C(2016) 4093)

(Pouze nizozemské znění je závazné)**(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s čl. 108 odst. 2 Smlouvy ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Komise se v květnu 2011 z tisku a prostřednictvím podání občanů dozvěděla, že obec Eindhoven má v plánu podpořit prostřednictvím finanční transakce profesionální fotbalový klub Philips Sport Vereniging (dále jen „PSV“). V letech 2010 a 2011 obdržela Komise rovněž stížnosti týkající se opatření ve prospěch jiných profesionálních fotbalových klubů v Nizozemsku, jmenovitě MVV v Maastrichtu, Willem II v Tilburgu, FC Den Bosch v 's-Hertogenboschi a NEC v Nijmegenu. Ve dnech 26. a 28. července 2011 poskytlo Nizozemsko Komisi informace o opatření týkajícím se PSV.
- (2) Komise dopisem ze dne 6. března 2013 informovala Nizozemsko o svém rozhodnutí zahájit v souvislosti s opatřeními ve prospěch klubů Willem II, NEC, MVV, PSV a FC Den Bosch řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o ES.
- (3) Rozhodnutí Komise zahájit řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k předmětným opatřením vyjádřily své připomínky.
- (4) Nizozemsko předložilo vyjádření k opatření ve prospěch PSV v dopisech ze dnů 6. června 2013, 12. listopadu 2013, 12. ledna 2016, 14. ledna 2016 a 22. dubna 2016.
- (5) Komise obdržela připomínky od těchto zúčastněných stran: od obce Eindhoven (dále jen „obec“) ve dnech 23. května 2013, 11. září 2013 a 26. září 2013 a od PSV dne 24. května 2013. Komise předala připomínky Nizozemsku a poskytla mu možnost se k nim vyjádřit. Nizozemsko předložilo své připomínky v dopisu ze dne 12. listopadu 2013.
- (6) Setkání s Nizozemskem se konala ve dnech 9. června 2013, 25. února 2015 a 13. října 2015.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ve věci SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) – Nizozemsko: Podpora pro některé profesionální nizozemské fotbalové kluby v období 2008–2011 – Výzva k podání připomínek podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. C 116, 23.4.2013, s. 19).

⁽²⁾ Viz pozn. pod čarou č. 1.

- (7) Dne 17. července 2013 se obec proti rozhodnutí o zahájení řízení ze dne 6. března 2013 odvolala k Tribunálu ⁽³⁾.
- (8) V návaznosti na rozhodnutí o zahájení řízení a ve shodě s Nizozemskem byla šetření týkající se jednotlivých klubů vedena odděleně. Šetření týkající se PSV bylo zaregistrováno jako věc číslo SA.41613.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ

2.1. Opatření

- (9) Národní fotbalová federace Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond (dále jen „KNVB“) je zastřešující organizace pro profesionální i amatérskou fotbalovou soutěž. Profesionální fotbal je v Nizozemsku organizován ve dvouúrovňovém systému. V sezóně 2014/2015 se skládal ze 38 klubů, z nichž 18 hrálo v nejvyšší lize (*eredivisie*) a 20 v nižší lize (*eerste divisie*).
- (10) PSV byl založen v roce 1913 a hraje své domácí zápasy v Eindhovenu. Komerční činnosti PSV byly v roce 1999 sdruženy do společnosti s ručením omezeným (*naamloze vennootschap*). Všechny akcie kromě jediné vlastní Foundation PSV Football. Zbývající akcii vlastní Eindhoven Football Club PSV. PSV hraje v nejvyšší lize a trvale soutěží o nejvyšší umístění v ní. V sezónách 2014/2015 a 2015/2016 skončil v nejvyšší lize na prvním místě. PSV se pravidelně účastní evropských soutěží a zvítězil jak v Evropském poháru (v sezóně 1987/1988), tak v Poháru UEFA (v sezóně 1977/1978).
- (11) PSV vlastní svůj fotbalový stadion, nazývaný Philips Stadion (dále jen „stadion“). Do roku 2011 vlastnil rovněž pozemek pod stadionem a tréninkovým komplexem *De Herdgang*. V roce 2011 čelil PSV vážným problémům s udržením platební schopnosti, s nimiž se obrátil na obec, společnost Philips a několik jiných společností v Eindhovenu a rovněž na některé banky. Část uvedených společností skutečně souhlasila, že poskytne nové půjčky nebo změni půjčky stávající, aby PSV pomohla překlenout obtížné období.
- (12) Obec a PSV sjednaly v dané době obchod na principu prodeje a zpětného pronájmu. Dohodly se, že obec odkoupí pozemek pod stadionem a tréninkovým komplexem za 48 385 000 EUR. Pozemek pod stadionem byl oceněn na 41 160 000 EUR. Obec si na financování tohoto nákupu u banky smluvně sjednala dlouhodobý úvěr s pevnou úrokovou sazbou na obdobnou částku. Poté byl pozemek pod stadionem poskytnut PSV na základě dlouhodobého pronájmu (*erfpacht*) na dobu 40 let, která může být prodloužena, pokud o to PSV požádá. Roční poplatek za nájem činí 2 463 030 EUR. Tento roční poplatek za nájem zahrnuje poplatek za nájem pozemku pod stadionem (1 863 743 EUR), pozemku pod tréninkovým komplexem (327 151 EUR) a parkoviště (272 135 EUR). Smlouva obsahovala doložku, že poplatek za nájem bude po 20 letech přezkoumán.
- (13) Nizozemsko neoznámilo svůj úmysl uzavřít tuto konstrukci prodeje a zpětného pronájmu Komisi, jak stanoví čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

2.2. Důvody vedoucí k zahájení řízení

- (14) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení zaujala stanovisko, že opatření podpory určená profesionálním fotbalovým klubům mohou narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Komise měla rovněž pochybnosti o přiměřenosti určení prodejní ceny za pozemek pod stadionem a poplatku za nájem pozemku. Dospěla k předběžnému závěru, že obec poskytla PSV selektivní výhodu za použití státních prostředků a poskytla tedy fotbalovému klubu podporu.
- (15) Pokud jde zejména o spoléhání se Nizozemska na sdělení Komise o prvcích státní podpory při prodeji pozemků a staveb orgány veřejné moci ⁽⁴⁾ (dále jen „sdělení o prodeji pozemků“), Komise zopakovala, že jak je konstatováno v jeho úvodu, pokyny uvedené v daném sdělení „se týkají pouze prodeji veřejně vlastněných pozemků a staveb. Netýkají se veřejného nabývání pozemků a staveb nebo pronájmu či nájmu pozemků a staveb orgány veřejné moci. Takové úkony mohou obsahovat také prvky státní podpory.“

⁽³⁾ Věc T-370/13 *Gemeente Eindhoven v. Komise*.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 209, 10.7.1997, s. 3.

- (16) Co se týče externího znaleckého posudku, kterého se obec dovolává, Komise zpochybnila platnost použití ceny pozemku ke smíšenému využívání namísto ceny pozemku pro stadion k výpočtům provedeným odborníky na oblast oceňování. Komise si rovněž kladla otázku, zda byly ziskové a rizikové marže použité pro výpočet hodnoty pozemku pro budoucí vývoj po ukončení dlouhodobého pronájmu realistické.
- (17) Komise nebyla v této fázi přesvědčena o tom, že obec měla v úmyslu zajistit, aby transakce byla v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Spíše se snažila vyhnout se vzniku ztráty – jinými slovy, byla zavedena ochranná opatření s cílem učinit transakce neutrálními vůči rozpočtu obce. To by pro typického investora v tržním hospodářství nebylo přijatelné, ani kdyby se to zakládalo na externím znaleckém posudku pro ocenění pozemků a určení poplatku za nájem.

3. PŘIPOMÍNKY NIZOZEMSKA

- (18) Nizozemsko má za to, že transakce nepředstavuje státní podporu z těchto důvodů: a) hodnotu pozemku a roční poplatek za nájem stanovili externí odborníci v souladu se sdělením o prodeji pozemků. Uvedené sdělení poskytuje příslušný rámec pro posuzování rysů státní podpory transakce; b) PSV bude na základě dlouhodobého pronájmu obci platit nájemné, které je vyšší než výše splátek, jež obec platí bance, což zaručuje, že operace je pro obec lepší než finančně neutrální; c) PSV poskytne na tyto platby záruku krytou prodejem sezónních vstupenek; d) v případě úpadku PSV případnou pozemek a stadion obci; e) částka poplatku za nájem bude po 20 letech přezkoumána na základě nové zprávy o ocenění.
- (19) Podle Nizozemska jednala obec v případě nabytí pozemku stadionu za tržních podmínek v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství a zásadou věřitele v tržním hospodářství. Vyzádala si nezávislé ocenění pozemku, aby stanovila cenu transakce na základě tržní hodnoty pozemku.
- (20) Pokud jde o ocenění pozemku jako pozemku ke smíšenému využívání, Nizozemsko podotýká, že jakékoli hodnocení v souvislosti se srovnáváním chování veřejného investora s chováním soukromého investora musí být provedeno s ohledem na to, jak by se zachoval soukromý investor při dotyčném postupu vzhledem k informacím dostupným v odpovídajícím okamžiku a k předvídatelnému vývoji. Proto byl odborník pověřen úkolem určit hodnotu, kterou majetek měl ve svém aktuálním stavu, což by v případě prodeje údajně byla nejlepší nabídka po dobře připravené cenové nabídce plynoucí z trhu s přihlédnutím k možnostem rozvoje terénu.
- (21) Nizozemsko proto odkazuje na nezávislou zprávu o ocenění, která konstatuje, že ocenění musí vzít v potaz možný realistický a předvídatelný budoucí vývoj, který pozemek ovlivní. Zpráva zvažuje možný vývoj pozemku stadionu a konstatuje, že v případě zániku stadionu by nejpravděpodobnější možností využití byla zóna se smíšeným využíváním s kancelářskými a obytnými budovami. Bylo by vhodné založit ocenění na této vyhlídce, ačkoli k takovému vývoji nemusí dojít po desetiletí. Nizozemsko a zpráva o ocenění zdůrazňují, že tento předpoklad je realistický, zejména protože se pozemek nachází v centru města. Pro pozemky umístěné v centru je potenciál progresivního vývoje hodnoty mnohem vyšší než pro ty, které se nacházejí na okraji. V daném případě se obec navíc nachází ve výhodném postavení, neboť sama rozhoduje o územním plánování a tím zároveň o možném budoucím využití stadionu.
- (22) Podle Nizozemska zapadá předpokládané potenciální/možné smíšené obytné a kancelářské využívání pozemku do logiky rozvoje města v nedávné minulosti oblasti, v níž se stadion nachází, a jejích dalších vyhlídek. Bezprostřední okolí pozemku prošlo vývojem od převážně průmyslové oblasti ke smíšené obytné a kancelářské oblasti v centru města. Obec má na pozemku stadionu vlastní zájem, neboť nabývání strategických pozemků je součástí její strategie rozvoje města, jak je stanovena v jejím konceptu „Interimstructuurvisie 2009“. Tento dokument vytváří základ pro přestavbu opuštěných průmyslových oblastí na centrální městské oblasti se smíšenými obydlí, tvůrčích činností, obchodů a kanceláří. Deklarovanou součástí této strategie je včasné zajištění strategických pozemků v rámci dlouhodobé investiční strategie s cílem uskutečnit uvedené plány. V rámci této logiky a také proto, že nelze uskutečňovat všechny jednotlivé územní plány současně, chce obec rovněž kombinovat nabytí pozemků (aby si je zajistilo) s dlouhodobými pronájmy. Dohoda o stadionu z této logiky plánování nevybočuje. Poté, co převzala vlastnictví, obec zjistila, že jí to nabízí vítanou příležitost, která slouží jejím zájmům. Společně se získáním pozemku jí to zároveň po dobu trvání dlouhodobého pronájmu zajistí spolehlivý příliv příjmů.
- (23) Zpráva o ocenění má proto s odkazem na všeobecně uznávaný standard za to, že by hodnota pozemku měla být odhadována na základě nejvyššího a nejlepšího využívání oblasti a že cena by měla být založena na pozemku ke smíšenému využívání. Zpráva o ocenění zahrnuje také očekávané náklady na demolici stávajících budov

a investiční přípravu oblasti a očekávanou cenu výstavby bytů a kanceláří. Ocenění porovnává možnou hodnotu kanceláří a bytů s odkazem na sousední nedávnou výstavbu. Jako další rezervu pro pokrytí rizika předpokládá odhadce pouze 80 % index podlahové plochy ve srovnání s podobnými projekty.

- (24) Pro určení částky ročního poplatku za nájem vychází zpráva o ocenění pozemku z předpokládané hodnoty pozemku pod stadionem a tréninkovým komplexem (oceněné dohromady na 48 385 000 EUR), a kromě toho z hodnoty parkoviště, které obec již vlastnila (oceněné na 6 010 000 EUR). Jako referenční používá úrokovou sazbu dlouhodobých nizozemských státních dluhopisů z roku 2011 ve výši 3,54 %. K tomu přičítá pojistné ve výši 1,5 % ke pokrytí rizika poklesu hodnoty pozemku nebo prodlení s placením. Poplatek za nájem je tedy určen tak, aby obci poskytoval výnos ve výši 5,04 %.
- (25) Ocenění externím odborníkem předpokládá zvýšení hodnoty pozemků za 40 let v souladu s předpokládanou průměrnou roční mírou inflace ve výši 1,7 %. Ocenění shledává na tomto základě vhodným, aby PSV platil roční poplatek za nájem ve výši 2 463 030 EUR. Nizozemsko tvrdí, že tato částka je v souladu s nájemným placeným jinde v zemi profesionálními fotbalovými kluby za nájem stadionu a že proto byla v souladu s tržními podmínkami. Ohledně předpokládaného nárůstu hodnoty pozemků ve výši 1,7 % studie připouští jako bezpečnostní rezervu snížení kumulované hodnoty pozemku o 22,5 % po 20 letech a určuje roční odhadovaný poplatek za nájem od roku 21 na tomto nižším základě. Vzhledem k bezpečnostní rezervě ve výši 22,5 % činí skutečná míra zhodnocení použitá v ocenění 1,01 % pro celých 40 let (0,4 % pro prvních 20 let).
- (26) Zpráva uznává, že dlouhodobý nájem na více než 15 let může zahrnovat určitá rizika. Z hlediska tržního investora je však dlouhá doba, po kterou zatím nemůže realizovat hodnotu majetku, který se nachází v zóně se smíšeným využíváním, vyvážena sazbou poplatku za nájem, která je již založena na předpokládané hodnotě pozemku se smíšeným využíváním. Poplatek bude v plném rozsahu přezkoumán po 20 letech na základě nové zprávy o ocenění. Toto přezkoumání by se týkalo hodnoty pozemku a přiměřeného výnosu z této hodnoty. Uvedený nájem poskytuje příjem během doby nájmu s následnou možností využít potenciálu pozemku.
- (27) Rizika pro obec by omezovaly také další faktory. Pokud jde o riziko územního plánování, předpoklad zprávy o ocenění ohledně tohoto rizika je založen na skutečnosti, že určení oblastí kolem stadionu již bylo v územním plánu změněno z průmyslového využití na smíšené využití. V jednom případě dosáhl investor změny určení do osmi týdnů. Odborníci pro oblast oceňování proto považovali tento předpoklad za realistický. Nezohledňovalo to pravomoci obce ovlivňovat proces plánování, ale vycházelo to z vývoje v okolních oblastech a ze správné praxe poskytování povolení a změn určení soukromým investorům. Právní předpisy týkající se územního plánování umožňují pružnou změnu určení. Pro další snížení rizik ve výpočtu předpokládala zpráva o ocenění nižší hustotu výstavby než na sousedních pozemcích.
- (28) I kdyby byl územní plán pro stadion zachován ve svém aktuálním stavu, nepředstavovalo by to vysoké riziko. Stávající určení pro stadion je komerční využití. Zůstane-li tento územní plán zachován, může vést k pouze mírně nižší hodnotě pozemku. Podle Nizozemska by to v areálu umožňovalo jakékoli komerční využití a rozvoj ziskových komerčních činností. Nezávislý odhadce konstatoval, že smíšené využití je vhodným základem pro ocenění. Nenavrhla to obec.
- (29) Dlouhodobá nájemní smlouva stanoví, že pokud by PSV nezaplatil poplatek za nájem nebo vyhlásil úpadek, bude pozemek i stadion plně k dispozici obci, která může rozvíjet potenciál pozemku. Budovy na pozemku se stanou majetkem obce. Jak je uvedeno výše, cena transakce v hodnotě 48 385 000 EUR již zohledňuje očekávané náklady na demolici a investiční přípravu a částka poplatku za nájem bude po 20 letech v plném rozsahu přezkoumána. Aby se zaručil za platbu poplatku za nájem, PSV navíc zastavil výnosy ze svých sezónních vstupenek a složil jistotu ve výši rovné nájemnému z pozemku za dva roky (na počáteční období 10 let).
- (30) Po uplynutí doby trvání nájemní smlouvy obec nejen získá úroky, ale bude i nadále vlastníkem pozemku pod stadionem s údajně vyšší hodnotou než dnes a bude mít různé možnosti, jak jej využít. Rovněž budovy na pozemku budou obci k dispozici, a to bez jakékoli náhrady pro PSV.

4. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (31) Obec a PSV předložily v rámci řízení vyjádření, která byla totožná s vyjádřením předloženým Nizozemskem. Obec navíc popsala postup, který vedl k rozhodnutí koupit pozemek pod stadionem, a motivy, jimiž se řídilo.

Podle obce začala jednání o uzavření dohody o prodeji a zpětném pronájmu s PSV v lednu 2011. Základním cílem bylo pomoci PSV rozpočtově neutrální transakcí, jež neposkytne klubu finanční výhodu, kterou by za tržních podmínek nezískal.

- (32) Obec za tímto účelem a s ohledem na uvedený cíl požádala nezávislou firmu zabývající se oceňováním pozemků Troostwijk Taxaties B.V. (dále jen „Troostwijk“), aby určila tržní cenu dotyčného pozemku a přiměřenou částku za roční nájem. V březnu 2011 předložila firma Troostwijk ocenění pozemku pod stadionem a dalších pozemků, které chtěl PSV obci prodat. Tržní cenu pozemku pod stadionem v jeho tehdejšímu stavu a s ohledem na jeho vyhlídky rozvoje stanovil na 41 160 000 EUR. Metodiku určení hodnoty pozemku a poplatku za nájem schválila externí účetní firma pracující pro obec. Poplatek za nájem by byl vyšší než úroky, které obec musí platit za půjčku, kterou si na financování nabytí pozemku vzala.
- (33) Po obdržení žádosti o informace o zamýšlené transakci od Komise v květnu 2011 kladla obec zvláštní důraz na zajištění toho, aby se opatření řídilo tržními podmínkami a neovlivnilo její rozpočet. Obec zdůraznila, že získání pozemku je pro ni zajímavé také proto, že odpovídá její strategii nákupu a investiční přípravy pozemků. Obec by měla vlastní zájem na nákupu tohoto pozemku, který pro ni může představovat vyšší hodnotu než pro jiného možného investora.

5. POSOUZENÍ OPATŘENÍ – EXISTENCE STÁTNÍ PODPORY PODLE ČL. 107 ODS. 1 SMLOUVY

- (34) Podle čl. 107 odst. 1 SFEU je státní podpora podporou poskytovanou v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, která narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby a ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Podmínky uvedené v čl. 107 odst. 1 SFEU jsou kumulativní, a proto, má-li být opatření kvalifikováno jako státní podpora, je nezbytné, aby byly splněny všechny tyto podmínky.

5.1. Státní prostředky a přičitatelnost státu

- (35) O opatření koupit pozemek pod stadionem a tréninkovým komplexem *De Herdgang* za 48 385 000 EUR a následně jej pronajmout zpět PSV rozhodla obec. Toto opatření se týká rozpočtu obce, a tím použití státních prostředků. Proto je přičitatelné státu.

5.2. Možný účinek podpory na obchod a hospodářskou soutěž

- (36) Nizozemsko zpochybnilo dopad možné podpory na vnitřní trh pro kluby, které nehrají fotbal na evropské úrovni. Profesionální fotbalové kluby jsou však považovány za podniky a podléhají kontrole státní podpory. Fotbal má povahu závislé výdělečné činnosti a poskytuje služby za odměnu. Vyvinul si také vysokou úroveň profesionality, a tím zvýšil svůj hospodářský dopad ⁽⁵⁾.
- (37) Profesionální fotbalové kluby vykonávají kromě účasti ve fotbalových soutěžích hospodářskou činnost na několika trzích, které mají mezinárodní rozměr, jako např. trh pro přestupy profesionálních hráčů, propagaci, sponzorskou činnost, zboží nebo mediální práva. Podpora profesionálního fotbalového klubu posiluje jeho postavení na každém z těchto trhů, z nichž většina pokrývá několik členských států. Jsou-li tedy státní prostředky použity k poskytnutí selektivní výhody profesionálnímu fotbalovému klubu, a to bez ohledu na ligu, ve které hraje, je pravděpodobné, že taková podpora může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy ⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Věc C-325/08 *Olympique Lyonnais* ECLI:EU:C:2010:143, body 27 a 28; věc C-519/04 P *Meca-Medina a Majcen v. Komise* ECLI:EU:C:2006:492, bod 22; věc C-415/93 *Bosman* ECLI:EU:C:1995:463, bod 73.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise týkající se Německa ze dne 20. března 2013 o Multifunktionsarena der Stadt Erfurt (věc SA.35135 (2012/N)), bod 12, a Multifunktionsarena der Stadt Jena (věc SA.35440 (2012/N)), souhrnná sdělení v Úř. věst. C 140, 18.5.2013, s. 1, a ze dne 2. října 2013 o Fußballstadion Chemnitz (věc SA.36105 (2013/N)), souhrnné sdělení v Úř. věst. C 50, 21.2.2014, s. 1, body 12–14; rozhodnutí Komise týkající se Španělska ze dne 18. prosince 2013 o možné státní podpoře čtyřem španělským profesionálním fotbalovým klubům (věc SA.29769 (2013/C)), bod 28, Realu Madrid CF (věc SA.33754 (2013/C)), bod 20, a údajně státní podpory ve prospěch tří fotbalových klubů ve Valencii (věc SA.36387 (2013/C)), bod 16, zveřejněno v Úř. věst. C 69, 7.3.2014, s. 99.

5.3. Selektivní výhoda

- (38) Aby opatření představovalo státní podporu, musí poskytovat podniku, který je jeho příjemcem, hospodářskou výhodu, již by za obvyklých tržních podmínek nezískal. Nabytí pozemku od PSV a následný nájem PSV by takovou výhodu představovaly, pokud by podmínky byly pro PSV výhodnější, než by odůvodňovaly tržní podmínky.
- (39) Typickými zájmy investora a pronajímatele při operaci komerčního prodeje a zpětného pronájmu jsou přiměřená ziskovost investice ve formě nájemného během doby nájmu a vlastnictví majetku již užívaného spolehlivým nájemcem. Investor a pronajímatel bude držet dlouhodobý, plně pronajatý majetek poskytující stabilní příjem.

5.3.1. Použití sdělení o prodeji pozemků

- (40) Nizozemsko odkazuje pro účely tohoto posouzení na sdělení o prodeji pozemků. Podle uvedeného sdělení nepředstavuje prodej pozemků a budov orgánem veřejné moci podporu zaprvé tehdy, pokud orgán veřejné moci přijme nejvyšší nebo jedinou nabídku po nepodmíněném nabídkovém řízení, a zadruhé tehdy, je-li při neexistenci takového nabídkového řízení prodejní cena stanovena nejméně na hodnotu stanovenou při nezávislém odborném ocenění.
- (41) Komise opakuje, že jak je konstatováno v úvodu daného sdělení, pokyny o prodeji pozemků v něm uvedené „se týkají pouze prodejů veřejně vlastněných pozemků a staveb. Netýkají se veřejného nabývání pozemků a staveb nebo pronájmu či nájmu pozemků a staveb orgány veřejné moci. Takové úkony mohou obsahovat také prvky státní podpory.“ V daném případě není navíc určení hodnoty pozemku samo o sobě dostatečné. Transakce prodeje a zpětného pronájmu zahrnuje také poplatek za nájem. Určit soulad tohoto poplatku s tržními podmínkami je rovněž nutné.
- (42) Mechanismy uvedené ve sdělení o prodeji pozemků jsou v každém případě pouze nástroji pro stanovení, zda stát jednal jako investor v tržním hospodářství, a proto se jedná o konkrétní příklady použití kritéria investora v tržním hospodářství na obchody s pozemky mezi veřejnými a soukromými subjekty (⁷).

5.3.2. Dodržení zásady investora v tržním hospodářství

- (43) Komise tedy musí posoudit, zda by soukromý investor uzavřel posuzovanou transakci za týchž podmínek. Hypotetický soukromý investor jedná jako obezřetný poskytovatel kapitálu, který usiluje o běžný očekávaný výnos, aniž by však podstupoval příliš velká rizika v poměru k výnosu. Zásada investora v tržním hospodářství by nebyla dodržena, pokud by cena za pozemek byla stanovena na vyšší úrovni než tržní cena a poplatek za nájem na nižší úrovni.
- (44) Nizozemsko a obec tvrdí, že obec jednala na základě (předběžného) nezávislého odborného ocenění, a proto v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Transakce se uskutečnila na základě tržní hodnoty pozemku, a neposkytla tedy PSV výhodu.
- (45) Komise má za to, že soulad s tržními podmínkami lze v zásadě určit nezávislým odborným oceněním.
- (46) Pokud jde o soulad výsledků ocenění externích odborníků, kterého se obec dovolává, s tržními podmínkami, od Nizozemska bylo v rozhodnutí o zahájení řízení požadováno, aby zdůvodnilo, proč odborníci pro své výpočty použili cenu pozemku pro smíšené využití spíše než cenu pozemku pro stadion. Komise chtěla rovněž vidět odůvodnění ziskových a rizikových marží, jež jsou použity pro výpočet hodnoty pozemku pro budoucí vývoj po skončení dlouhodobého nájmu.
- (47) Na základě informací, které poskytly Nizozemsko a obec, Komise konstatuje, že nabytí pozemku obcí předcházelo ocenění pozemku provedené firmou Troostwijk, nezávislou firmou zabývající se oceňováním pozemků. Když v lednu 2011 začala jednání s PSV o uzavření dohody o prodeji a zpětném pronájmu, základním

(⁷) Podle kritéria investora v tržním hospodářství by se o státní podporu nejednalo v případě, že by za obdobných okolností soukromý investor, který by jednal v běžných tržních podmínkách v tržním hospodářství, mohl být motivován k tomu, aby ve prospěch příjemce provedl dotčené opatření.

cílem bylo pomoci PSV transakcí, jež neposkytne klubu finanční výhodu, kterou by za tržních podmínek nezískal. Proto obec požádala firmu Troostwijk, aby určila tržní cenu dotyčného pozemku a částku za roční nájem v souladu s tržními podmínkami.

- (48) Zdá se, že předpoklady, na nichž bylo ocenění založeno, byly přiměřené. Ve své zprávě o ocenění z března 2011 firma Troostwijk posoudila tržní cenu za pozemek pod stadionem na základě jeho tehdejšího stavu a z hlediska jeho vyhlídek rozvoje a určila cenu ve výši 41 160 000 EUR. Metodiku určení hodnoty pozemku a poplatku za nájem schválila externí účetní firma pracující pro obec.
- (49) Zpráva o ocenění vypracovaná firmou Troostwijk bere v úvahu možný realistický a předvídatelný budoucí vývoj, který pozemek ovlivní. Zpráva zvažuje možný vývoj pozemku stadionu a konstatuje, že v případě zániku stadionu by nejpravděpodobnější možností využití byla zóna se smíšeným využíváním s kancelářskými a obytnými budovami. Zpráva o ocenění zdůrazňuje, že tento předpoklad je realistický, zejména protože se pozemek nachází v centru města. Pro pozemky umístěné v centru je potenciál progresivního vývoje hodnoty mnohem vyšší než pro ty, které se nacházejí na okraji. Zpráva o ocenění odkazuje rovněž na obecný oceňovací standard, podle něž je základem pro stanovení hodnoty pozemku nejvyšší a nejlepší možnost využívání oblasti.
- (50) Budoucí využívání, jak jej popsalo Nizozemsko, odpovídá také dlouhodobé strategii obce pro rozvoj města pro celou oblast, ve které se stadion nachází, jak je popsáno v 22. bodě odůvodnění. Jak popsala obec, pravděpodobnost dosažení změny územního plánu pro pozemek by byla pro jakéhokoli vlastníka daného pozemku velmi vysoká.
- (51) Podle Nizozemska má v každém případě rovněž stávající územní plán pozemku pro stadion a komerční využití značný hospodářský potenciál.
- (52) Proto lze vyvodit závěr, že se zdá přijatelné, aby odborné ocenění hodnotilo pozemek na základě smíšeného využití. Komise již uznala, že obec může zakládat ocenění pozemku na dlouhodobých vyhlídkách vývoje hodnoty pozemku v oblasti, na kterou se mohou vztahovat očekávaná zlepšení v souladu se strategií obchodního plánování⁽⁸⁾.
- (53) PSV bude obci platit nájemné za dlouhodobý pronájem určené nezávislou firmou zabývající se oceňováním a vypočtené na základě předpokládané ceny pozemku s ohledem na jeho možné pozdější využívání pro byty a kanceláře a s odkazem na úrokovou sazbu dlouhodobých státních dluhopisů z roku 2011 a rizikovou prémie ve výši 1,5 %.
- (54) Poplatek za nájem tudíž již odráží cenu odhadovanou pro pozemek pro jiný účel než sportovní využívání. Je proto vyšší než poplatek za nájem vypočtený na základě současného využívání pozemku.
- (55) Zpráva uznává, že dlouhodobý nájem na více než 15 let může zahrnovat určitá rizika z hlediska kolísání hodnoty pozemku. Tato rizika jsou však omezena několika faktory, které jsou pojednány níže v 56. až 59. bodě odůvodnění.
- (56) Předpoklady zprávy o ocenění lze považovat za konzervativní. Zpráva o ocenění určuje očekávanou možnou hodnotu kanceláří a bytů s odkazem na sousední nedávnou výstavbu a jako další rezervu pro krytí rizika dosazuje za index podlahové plochy pro možnou prodejní cenu bytů ve výši pouze 80 % ve srovnání s podobnými projekty.
- (57) Co se týče předpokládaného nárůstu hodnoty pozemků ve výši 1,7 % považovaného za očekávanou míru inflace, ocenění zahrnuje opravný mechanismus: po 20 letech je jako bezpečnostní rezerva zahrnut odpočet z kumulované hodnoty pozemku ve výši 22,5 %. Kombinací obou předpokladů je očekávaný nárůst odhadován na 1,01 % ročně po 40letou dobu nájmu a 0,4 % ročně po prvních 20 let. Původní předpoklad ve výši 1,7 % se tudíž v kombinaci s bezpečnostní rezervou jeví jako přiměřený vzhledem k tomu, že dotyčný majetek je pozemek, u kterého lze očekávat, že si svou hodnotu zachová nebo se jeho hodnota zvýší, a že se nachází ve středu města (ačkoli je pozemek v současné době určen pro komerční využití, sazba poplatku za nájem je již založena na předpokládané hodnotě pozemku se smíšeným využíváním). Navíc byla v roce 2011 míra inflace pro Nizozemsko rovna 2,3 %⁽⁹⁾, zatímco Evropská centrální banka („ECB“) má inflační cíl ve výši 2 %. Obě tyto hodnoty jsou podstatně vyšší než očekávané míry růstu hodnoty pozemků, které odhadce použil.

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Komise 2011/529/EU ze dne 20. dubna 2011 o opatření C-37/04 (ex NN 51/04), které uplatnilo Finsko ve prospěch společnosti Componenta Oyj (Úř. věst. L 230, 7.9.2011, s. 69), 68. až 74. bod odůvodnění.

⁽⁹⁾ <http://data.worldbank.org/indicator/FP.CPI.TOTL.ZG/countries/NL?display=graph>.

- (58) Kromě těchto ochranných opatření týkajících se poplatku za nájem obsahuje nájemní smlouva sjednaná obcí různá další ustanovení pro krytí možných rizik, zejména rizika neplnění ze strany PSV. Fotbalový klub poskytne záruku na platby nájemného ve formě svých příjmů z prodeje sezónních vstupenek. PSV poskytl také kauci ve výši 5 milionů EUR, jež zhruba odpovídá nájemnému za dva roky a která byla odebrána z kupní ceny a bude držena dotčeným notářem po dobu 10 let.
- (59) Strany se dohodly, že částka poplatku za nájem může být po 20 letech na žádost kterékoli smluvní strany v plném rozsahu přezkoumána. Toto přezkoumání bude založeno na nové zprávě o ocenění. Nový poplatek za nájem pozemku bude určovat hodnota pozemků v dané době společně s přiměřeným výnosem ze státních dluhopisů a rizikovou premií. Jako další ochranné opatření pro obec se strany dohodly, že pokud by PSV neplatil své poplatky za nájem nebo se ocitl v úpadku, práva na využívání pozemku a stadionu by připadla obci. Toto ustanovení představuje odchylku od standardního důsledku podle nizozemského občanského práva, podle kterého by se právo nájemce stalo součástí konkurzní podstaty, a bylo by tedy vyňato z kontroly vlastníka pozemku. V tomto případě zůstane obec po uplynutí doby nájmu vlastníkem pozemku a bude kontrolovat jeho využívání.
- (60) Ačkoli předpoklady ve zprávě o ocenění se zdají být přiměřené, jak je uvedeno v 48. až 57. bodě odůvodnění, porovnávání s jinými komerčními transakcemi je přesto obtížné, neboť dohody o pronájmu, které Nizozemsko pro účely srovnání předložilo, se mohou týkat odlišných odvětví (např. odvětví bydlení v Amsterdamu). Komise proto při posuzování, zda je dotyčná transakce v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, zjišťovala, zda by odlišný základ komerční transakce – založené na půjčce Eindhovenu klubu PSV s pozemkem jako zajištěním – sloužil jako referenční hodnota.
- (61) Komise konstatuje, že je-li přihlédnuto k rozdílům mezi obchodem na principu prodeje a zpětného pronájmu a půjčkou, poplatek za nájem, který má PSV platit, je vyšší než tržní sazba takové půjčky. Nejvýznamnější rozdíl se týká skutečnosti, že pokud by PSV po získání půjčky od obce nedostal svým závazkům, obec by v nejlepším případě získala zpět pomyslnou částku půjčky. Nemohla by mít prospěch z žádného nárůstu hodnoty pozemku nad pomyslnou částku půjčky. Dohodou o prodeji a zpětném pronájmu se obec při zahájení nájemní smlouvy stává vlastníkem pozemku a v případě neplnění bude mít plná vlastnická práva. Při rozhodování o opatření kladla obec důraz na tento aspekt zejména proto, že se zaručené plné dispoziční právo vůči pozemku po možném neplnění ze strany PSV odchyluje od obecných ustanovení nizozemského práva ve prospěch obce (59. bod odůvodnění). Jakýkoli nárůst hodnoty pozemku (po stanovení podmínek půjčky) bude tedy pouze ve prospěch obce.
- (62) Dalo by se tudíž očekávat, že obchod na principu prodeje a zpětného pronájmu bude mít *a priori* nižší očekávaný výnos než půjčka. Návrhová půjčka s vysoce kvalitním zajištěním poskytnuté společnosti s obdobným ratingem jako fotbalový klub PSV by tudíž představovala horní hranici referenční hodnoty.
- (63) Při neexistenci spolehlivých orientačních tržních hodnot⁽¹⁰⁾ by tržní referenční sazba pro alternativní scénář půjčky PSV musela být stanovena na základě sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb⁽¹¹⁾. Aby mohl být konzervativní, byl by tento výpočet proveden s přihlédnutím k tomu, že PSV vykazoval v roce 2011 chabou úvěrovou kvalitou, a za předpokladu vysokého zajištění půjčky (tj. pomocí pozemku). Výsledná referenční sazba by činila 6,05 %.
- (64) Investor prostřednictvím půjčky tudíž očekává o 1,01 % vyšší výnos než obec v transakci prodeje a zpětného pronájmu. Obec však přesto jedná jako investor v tržním hospodářství, pokud je investor prostřednictvím půjčky ochoten odpustit výnos ve výši 1,01 % výměnou za možné zvýšení hodnoty pozemku (viz 61. bod odůvodnění). Na základě charakteristik transakce má takový růstový potenciál hodnotu nejméně 1,01 % a výnos, který obec očekává v rámci transakce prodeje a zpětného pronájmu, se proto zdá být v souladu s tržními referenčními hodnotami.
- (65) Jeví se tedy, že konstrukce prodeje a zpětného pronájmu nevede k bezdůvodné výhodě pro PSV a poskytuje obci výnos, který je v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství.
- (66) V neposlední řadě je třeba poznamenat, že roční poplatek za nájem je podle Nizozemska srovnatelný s nájemným placeným za nájem stadionu profesionálními fotbalovými kluby jinde v zemi. Ačkoli každé takové srovnání je vzhledem k odlišným umístěním stále obtížné, je třeba zdůraznit, že tyto jiné kluby platí roční nájemné nejen za pozemek pod stadionem, ale za celý komplex stadionu. PSV oproti tomu stadion vlastní, nese náklady na jeho provoz a údržbu, a navíc platí poplatek za nájem pozemku pod ním.

⁽¹⁰⁾ V tomto případě byly nedostatečné údaje pro vytvoření orientační tržní hodnoty pro referenční sazbu.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6.

6. ZÁVĚR

- (67) Komise proto dospěla k závěru, že pochybnosti vyjádřené v rozhodnutí o zahájení řízení byly dostatečně rozptýleny. Když obec koupila pozemek pod stadionem a pronajala jej zpět PSV, chovala se způsobem, kterým by se mohl chovat hypotetický soukromý investor ve srovnatelném postavení. Transakce proto nezahrnuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Opatření, které Nizozemsko provedlo ve prospěch fotbalového klubu PSV v Eindhovenu, nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Nizozemskému království.

V Bruselu dne 4. července 2016.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS